

ဂမ္ဘီ ၇ ဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝတ္ထု

မင်းစန္ဒာ

၏ကလောင်ခွဲ

ကြယ်ကြယ်

ဆင်ပိုင်းမောင်မောင် နှင့်

မသေသောအလောင်း

BURMESE CLASSIC .com

မှီ ရ ဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝတ္ထု

၏ကလောင်ခွဲ

ဆင်ရိုင်းမောင်မောင် နှင့်
မသေသောအလောင်း

BURMESE
CLASSIC

သချိုင်းရောက်မှ ပြန်ရှင်လာသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး
မသေသောအလောင်းအမှုကို ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်
အယ်လိုဖြေရှင်းလိုက်သလဲ ...

သူမကို ဘာကြောင့်သတ်ရသလဲဆိုတာ
သူမကိုယ်တိုင်ပင်အဖြေရှာမရဖြစ်နေသည်မှာ
၎င်းအမျိုးသမီးကို ဝိညာဉ်ပူးပြီးသတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ
ဓာနယ်လား

၎င်းအမျိုးသမီးကို သူ့ယောက်ျားကိုယ်တိုင်ဘာကြောင့်
သတ်ရတာလဲ

မြွေဟောက်နက် ဂိုဏ်းနှင့် မသေသောအလောင်း
ဆက်စပ်မှုရှိနေသလား

မြွေဟောက်နက်ဂိုဏ်းကို ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်
အယ်လိုပေါ်ထုတ်လိုက်သလဲ

မြွေဟောက်နက်ဂိုဏ်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်
အယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ ဆိုတာ ...

ဤစဉ်တွင် “ ဆင်ရိုင်းရိုင်းမောင်မောင်နှင့်
မသေသောအလောင်း ” သည် စာပတ်ပရိသတ်များကို

နက်နဲသောအတွေးပေါင်းများစွာဖြင့်စိတ်လှုပ်ရှားပွယ်ရာ
ဤထိတ်ရင်ဖိုပွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များနှင့်အတူ စတုရန်းပုံသည်

ပဉ္စပုဏ်အဟံဝန္ဓာမိ

အမှတ် ၂၂၁၊ ၃၁ လမ်း (အထက်)

ပန်းတဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ (Central Hotel) ဘေး

☎ : 01 - 704490 📠 : 09 - 5031034

ပဉ္စ ဂုဏ် အဟံ ဝဇ္ဇာမိ

တြိစကြာ ဆင်စိုင်းမောင်မောင်နှင့် မသေသောအလောင်း

- အဝုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၀ ၂၃၀၉၁၀
- စာစုခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၈၇၄၀၈၁၀
- ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
- အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်
- ထန်စိုး - ၁၀၀၀ ကျပ်
- အဝုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဖြူစင်ပုံနှိပ်တိုက်
ဦးဌေးအောင် (၀၈၃၂၅)
အမှတ် (၂၀၄) ၃၁-လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးလှနိုင် (မြိတ်စာပေ)
အမှတ်-၆၆၊ ဗိုလ်ဥက္ကမလမ်း၊
ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ချိရေး - မြိတ်စာပေ (ဖုန်း-၇၀၄၄၉၀)
၂၂၁၊ ၃၁-လမ်း(အထက်)၊ ရန်ကုန်။
- စီစဉ်သူ - ကိုလှနိုင် (မြိတ်)
- အထက်မြန်မာပြည် - နဂါးစာပေ (မန္တလေး)
- ဖြန့်ချိရေး - ထွန်းဦးစာပေ (မန္တလေး)

၈၉၅ ၈၃

တြိစကြာ
ဆင်စိုင်းမောင်မောင်နှင့် မသေသောအလောင်း / တြိစကြာ ။ - ရန်ကုန် ။
မြိတ်စာပေ ။ ၂၀၁၀ ။
၂၂၃- စာ ။ ၁၃ x ၂၀.၅ စင်တီ။
(၁) ဆင်စိုင်းမောင်မောင်နှင့် မသေသောအလောင်း။

www.burmeseclassic.com

တံစကြာ

ဆင်ရိုင်းမောင်မောင် နှင့်

မသေသောအလောင်း

အခန်း (၁)

ညဉ့်အမှောင်ထုက သိပ်သည်းလာ၏။ အမှောင်ထုနောက် လေအေးများက ချမ်းစိမ့်စိမ့် ...

လူခြည်တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေချိန် လမ်းသွားလမ်းလာ မရှိတော့။ ငြိတ်လပ်နေတော့သည်။ တစ်ချက် တစ်ချက် ဆွဲဆွဲငင်ငင် "အူး... အူ... ဝု" ဆိုသောအသံက တော်ရုံအသည်းငယ်တတ်သူအဖို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချား ခွယ်ရာအတိပါပေ။ ထိုစဉ် လူနှစ်ယောက် ပျော့ပျော့အိအိ ဆာလာအိတ်ကြီး တစ်အိတ် ကြီးချည်နှောင်ထားသည့် ငွေခံအိတ်အား ကားနောက်ခန်းထဲမှ ဆွဲထုတ်နေကြသည်။

သူတို့ကားရပ်ရာနေရာကား ညဉ့်နက်သန်းခေါင် လူသူမလာသည့်

www.burmeseclassic.com

လူသေများ မြှုပ်နှံရာ သင်္ချိုင်းကုန်းမြေပေတည်း။ တစ်ယောက်က ပျော့ပျော့ အိအိ အထုပ်ကြီးထမ်းလို့ တစ်ယောက်က လက်နှိပ်ခတ်မီး ခပ်အုပ်အုပ်ထိုးတာ သင်္ချိုင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာလျက်ရှိ၏။ ညဉ့်အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ပြု၍ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လူမသိအောင် လှုပ်ရှားသူများသည် လူကောင်းဟု ပြောမရသလို လူညစ်လူဆိုး လူမိုက်များ ဖြစ်ဖို့များပေသည်။

“ဟေ့ကောင် . . . အောင်ထွန်း”

“ဘာလဲကွ . . . သိခံရ”

“လမ်းမှာ ပတ်တယောင်ရဲတွေ ဘာတွေတိုးခဲ့သေးလား”

“မတွေ့ပါဘူး။ သေချာအောင် အခြေအနေကြည့်ပြီးမှ အိမ်ထဲက ထုတ်ခဲ့တာပါဟ”

“အေးပါ အောင်ထွန်းရ။ ငါလည်း ကားထုတ်ပြီး မောင်းလာတာ။ ပတ်တယောင်ရဲတွေနဲ့ မတိုးခဲ့ဘူး။ ညကလည်း ဆောင်းလေချမ်းစိမ့်စိမ့်ဆိုတော့ လူသွားလူလာ မတွေ့ပါဘူး”

“ကဲပါကွာ . . . ဒို့နဲ့ အချိန်အချက်လုပ်ထားတဲ့ ဟိုအရက်သမား သင်္ချိုင်းစောင့်ကြီး စရန်ငွေရပြီးတာနဲ့ မူးနေပြီထင်ပါရဲ့ကွာ . . . ဟ . . . ဟ”

ထိုစဉ် ဒယ်မ်းဒယ်ိုင် မွေးစုတ်ဖွားနှင့် နံဇော်သော အငွေအသက် အကျီလုံချည်တို့ဖြင့် ခါးကိုင်ကိုင် လူလာ။ သရဲလား မဆိုနိုင်။ မီးအိမ်လေး ဆွဲကာ မိုတ်တုတ် မိုတ်တုတ် အလင်းရောင်အားထုတ်ရင်း သင်္ချိုင်းအုတ်စုကြားမှ ထွက်ပေါ်လာတော့၏။

“ဟာ . . . သရဲလား မသိ”

ထိုမီးအိမ်ရှင်ထံမှ အသံကွဲအက်အက်ကြီးဖြင့် . . .

“ဟေ့ . . . မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲကွ . . . ဟေ”

“ဟာ . . . သရဲမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ ချိန်းချက်ထားတဲ့ သချိုင်းစောင့်

ဦးကွ”

“ဟူး . . . တော်ပါသေးရဲ့ကွာ။ ငါက လူလူချင်းဆို မကြောက်ဘူး။

သူချ ကိုယ်ချ ချရဲတယ်။ အေး . . . နာနာဘာဝကောင်နဲ့တော့ မချရဲဘူးကွ။

သူတို့ကို ကိုယ်ကမှ မမြင်နိုင်တဲ့ဟာ”

“တော်ပါကွာ . . . မင်းပြောတာနဲ့ သချိုင်းကုန်းထဲလာဖို့ ရဲဆေးတင်

သောက်လာတဲ့ အရက်မူးတာတွေ ဘယ်ရောက်သွားလဲတောင် မသိတော့

ဘူး”

“ဟေ့ . . . ဟိုနှစ်ယောက် ငွေအကျေပေးဖို့ပါရဲ့နော်”

“ပါပါတယ်ဗျ။ ရော့ . . . ကျန်ငွေတစ်သောင်းခွဲ။ သည်အလောင်းတို့

မြန်မြန်သာ မြှုပ်လိုက်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ သွားတော့မယ်”

“နေဦး . . . သေတာ သွေးရိုးသားရိုးနော်။ တော်ကြာ . . . ငါတို့

ရာဇဝတ်အမှုလာပတ်နေပါ့မယ်”

“ဟာဗျာ . . . ကူးစက်ရောဂါနဲ့ ဆုံးပါတယ်ဆိုမှဗျာ။ မယုံရင် တွန့်ကတို့

ငွေတွေ ပြန်ပေး”

“ဘာ . . . ဘာပြောတယ်။ ငါက တာဝန်အရမို့ မေ့တာကွ။ ငွေပြန်

တိုစကြာ

ပေးရင် မင်းတို့ရဲ့ အလောင်းပြန်သယ်သွား ဟုတ်လား”

“ဗျာ . . . အောင်ထွန်းကလည်းကွာ မင်းစိတ်တွေ ထွေပြားနေပြီ ထင်ပါ။ အဘရေ . . . ရိုးရိုးတန်းတန်း ကူးစက်ရောဂါနဲ့ သေတာပါ။ ဟိုလေ လူတွေကြားသိလို့ မကောင်းတဲ့ရောဂါမို့ပါ”

“ဟင် . . . ဒါ . . . ဒါဆို အခုတလော ခေတ်စားနေတဲ့ ဟိုကွာ . . . အေ . . . အေ . . . ဘာလဲကွာ . . . အဲသည့်ရောဂါ”

“ဟုတ်တယ်။ အေအိုင်ဒီအက်(စ်) (AIDS) အက်(စ်) ရောဂါမို့”

“အင်း . . . ကြောက်စရာကောင်းလှပါလား။ ငါတို့အရွယ်တုန်းက တာလသားရောဂါပဲ ပေါ်သေး။ အခုခေတ်မှာက ဘာတဲ့ . . . ဆားရောဂါ. . . အဲ . . . အဲ . . . ပြီးတော့ . . . ဟို . . . ကွာ”

“ဪ . . . အိပ်(ချ်)ဖိုက်အင်ဝမ်း (H5N1) ပါ။ ကဲ . . . ကျွန်တော် တို့ သွားတော့မယ်။ ကိစ္စသာ မြန်မြန်လေးလုပ်ပေးပါ အဘနော်။ ရော့ . . . ဒါက ရှော်နီဝါကာ အရက်ပုလင်း။ ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်းသောက်ထား တယ်”

“ဟား . . . အရက်အကောင်းစားပါလားဟာ။ ငါ့မှာ ချက်အရက် တောင် နပ်မှန်တာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ချသာသွားကြတော့။ ငါ့အလုပ် ငါ လုပ် ထားပါမယ်”

“သွားပြီ။ လာကွာ . . . မြန်မြန်”

သူတို့နှစ်ယောက် သုတ်သုတ်လျှောက်ကာ သူချိုင်းမြေမှ ထွက်ခဲ့

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ကြ၏။ သင်္ချိုင်းမြေသို့ နည်းနည်းမှ မလာချင်ကြသူတွေပါပေ။ သင်္ချိုင်းစောင့်
ကြီးကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလို အရက်ကောင်း ဂျော်နီဝါကားပုလင်းကို ကြည့်
တာ ပီတိဖြာဝေ ဝမ်းသာနေ၏။

တယုတယ ပုလင်းအသာချပြီး အလောင်းအိတ်အား ဖြေကာ မြှုပ်နှံ
ဆည့် မသာအား ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ . . .

“ဟင် . . . ကိုယ်ငွေ့က နွေးနွေးရှိနေဆဲပါလား။ တကယ်ဆို တစ်
နာရီကျော်တာနဲ့ အလောင်းက မာတောင့်သွားရမှာ။ မှန်းစမ်း”

သူ၏အလင်းရောင် ဖျော့တော့တော့သာ လင်းသည့်ဖန်မီးအိမ်အား
မြှောက်ကာ အလောင်းကို ကြည့်မိ၏။

“ဟာ . . . အမျိုးသမီးချောတစ်ယောက်ပါလား။ မျက်နှာလေးက
ချင်းလို့၊ ရိုးသားဖြောင့်မှန် သဘောကောင်းတဲ့ လက္ခဏာမျက်နှာပိုင်ရှင်ပဲ။
ဆယ်နဲ့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါဆိုးနဲ့ သေရပါလိမ့်။ ငွေကြေးကြောင့်
အပျော်အပါးလိုက်စားတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ အပေါင်းသင်းတော့လည်း ရောဂါဆိုး
ချောတော့မပေါ့လေ။ အင်း . . . ငွေကြေးဆိုတာက မရှိမကောင်း ရှိမကောင်း
ပေါင်းတတ်ရင် မိတ်ဆွေ၊ အပေါင်းအသင်းမတတ်ရင် ရန်သူပါပဲလေ”

www.burmeseclassic.com

မသေသောရုပ်ခန္ဓာ

မိမိက သုဘရာဇာမို့ အလောင်းအသုဘ ရုပ်သဘောကို တန်းတွေ
 မိသည်။ အခု အမျိုးသမီးအလောင်းက အသားအရေ ညိုမည်းသွားခြင်း မရှိ
 မိဘဲ အိပ်ပျော်သလို နွေးနွေး အပူရှိန်ရှိနေ၏။ ရုပ်အလောင်းများသည် နာရီ
 နှစ်အတွင်း ရုပ်နာမ်ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်းသဖြင့် မာမာတောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်သွား
 ပေသည်။ ယခုတော့ သည်လိုမဟုတ် ပျော့ခွေတွဲရှိနေသည်မို့ အိတ်ကြီးထဲ
 က ထုတ်ရသည်မှာ လွယ်ကူလျက် သေသူရုပ်အလောင်းမှာကား မာတောင့်
 တင်းနေ၍ လေးလေးပင်ပင်ရှိ၏။

သူမသည် ရုပ်ရည်အသင့်အတင့် ကြည့်ပျော်ပျော်ရှိပြီး အသားဖြူ
 ဝင်းသည်မို့ သူမလည်ဝင်းတွင် အညိုအမည်းလက်ရာများ အထင်းသားတွေ
 မြင်ရ၏။ မိမိအား အချဉ်ကဇော်ကမားကြီးဟု သဘောထားဟန်တူ၏။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီတိုက်က သတ်ပြီး အလောင်းအား ဖျောက်ဖျက်လိုဟန်တူ၏။ ကူးစက်ရောဂါ ဖြင့် သေဆုံးသည်ဟု လိမ်ညာဆိုခဲ့ပါသေး၏။

မဖြစ်ပါချေ။ မိမိတို့က မရှိလို့ အလောင်းတွေ မြေတူးမြှုပ်နှံပေးရပေ ဆယ် လူ့အသိတော့ ရှိသေး၏။ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ လွယ်ကူသည် ဟုတ်။ မိမိတို့ပြုခဲ့ကုန်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ရောက်ရှိလာရခြင်းပါပေ။ ဗြဟ္မာ့ဘုံက အပ်တစ်စင်းထိပ်ဖျားနှင့် လူ့ပြည်က အပ်ထိပ်ဖျားခြင်း ထိ ကောင်း ထိနိုင်သော်လည်း လူ့အဖြစ်ရောက်ဖို့ မလွယ်ဟု ဆိုစကား ကျမ်းဂန် ဖျားတွင် ဖော်ပြထားသည်။ တန်ဖိုးရှိလှသော လူ့အသက်တစ်ချောင်းကို အင်း တို့က လောဘဒေါသစိတ်ကြောင့် သတ်ရက်နိုင်ပေမည်။ မိမိက မသေသော ချပ်ခန္ဓာကို မြှုပ်နှံပစ်ဖို့ မလုပ်လိုပေ။ နိုင်ငံသားတိုင်း တရားဥပဒေအား လေးစားလိုက်နာကြရမည် ဖြစ်ပေမည်။ စိတ်ထား မသေးသိမ် မညံ့ပါချေ။ မိမိမှာ အလောင်းကောင်တွေကို အယုတ်၊ အလတ်မရွေး ဆက်ဆံရသည်။ အလောင်းများကား သည်မလုပ်နှင့် သည်လိုမမြှုပ်နှံပါနဲ့ဟု မဆိုကြဘဲ အလောင်းရှင်များကသာ ဟိုလို သည်လိုလေး လုပ်ပါ။ မြှုပ်ပါဟု ခိုင်းထတ် ကြ၏။

သုဘရာဇာကြီး ဦးသီလသည် နီးရာရဲစခန်းသို့ အမှုဖွင့်တိုင်တန်းပါ တော့သည်။ မှုခင်းရဲတပ်ဖွဲ့ (စီအိုင်ဒီ)မှ ရဲမှူး ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်နှင့်အဖွဲ့ ရောက်လာခဲ့၏။ မှုခင်းဆရာဝန်၏ ဆေးစစ်ချက်အရ အသတ်ခံရသည့် အမျိုး သမီးမှာ မသေသေးဘဲရှိနေပြီး သတိမေ့မျောနေကြောင်း တွေ့ရ၏။ သူမအား

တို့ကြ

လည်ပင်းညှစ်၍ သတ်ခဲ့ကြောင်း လက်ရာများ အညိုအမည်းစွဲနေခြင်းက သက်သေခံလျက်ရှိပေသည်။

လည်ပင်းညှစ်သတ် ရန်ပြုနိုင်သူသည် သူမနှင့် တရင်းတနီးရှိသူ သာ ဖြစ်ရပေမည်။ ရာဇဝတ်ဘေးကား ပြေးမလွတ်နိုင်ပါချေ။ သုဘရာဇာထံ မှ ထွက်ဆိုချက်ရယူပြီး အလောင်းသယ်လာသော ဆာလာအိတ်ကြီးအား သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းဆည်းခဲ့ကြ၏။ မိုးတဖွဲတရွာသွန်းချိန်မို့ ကားဖြင့် စင်ရောက်သယ်ဆောင်လာကြောင်း ကားဘီးရာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်များ က သက်သေခံနေ၏။ ထိုနေရာမှ ရွံစေးကို အနည်းငယ်ခြစ်ယူလာခဲ့ရသည်။

တရားခံနောက်က ခြေရာကောက်

အင်းစိန်မှုခင်းတပ်ဖွဲ့ရုံး (စီအိုင်ဒီ) သို့ ရဲမှူးဆင်ရိုင်းမောင်မောင် တိုယ်ပိုင် ဆလွန်းကားလေး မောင်းကာ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ လုပ်ဖော်တိုင်ဖော်များက ညီရင်းအစ်ကိုနယ် တရင်းတနီး နှုတ်ဆက်ကြ၏။

“ဆင်ရိုင်းကြီး အမှုကြီးကိုင်ရလို့ ပြုံးနေပါလား”

“ဒါပေါ့ဗျာ”

မောင်မောင်ကတော့ ပြုံးနေဆဲတည်း။ သူ့ရုံးခန်းရောက်သည်နှင့် ဆားပုလင်းအောင်ထွန်း တပည့်ကျော်က . . .

“ဘယ်လိုလဲ အာစရိ၊ ရဲမှူးကြီးက သတင်းပို့ပါတဲ့”

“ဟုတ်လား။ တယ်လည်း သတင်းအနံ့ခံကောင်းပါလားဟာ။ ညက အမှုကို စိတ်ဝင်စားကြနေပြီကော”

တို့စကြာ

မောင်မောင်လည်း အထက်အရာရှိထံသို့ အချိန်မဆိုင်းဘဲ ယူနီ
ဖောင်းလဲလှယ်ကာ အပြေးအလွှား ခပ်သုတ်သုတ်ပင် အပေါ်ထပ်ရှိ ရဲမှူးကြီး
ရုံးခန်းသို့ ဝင်ရောက်ရတော့၏။

“မောင်မောင်လားဟေ့ . . . ဝင်ခဲ့ကွာ”

“လေးစားပါတယ် ရဲမှူးကြီး”

“အေးကွာ . . . ထိုင် . . . ညက အမှုက အခြေအနေတိုးတက်ခဲ့
လားကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . သလွန်စတွေတော့ ရထားပါပြီ။ အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်
ရေးအတွက် ဆက်လက်ထောက်လှမ်းရဦးမှာပါ ရဲမှူးကြီး”

“တရားခံတွေကို ခြေရာခံမိရဲ့လားကွယ်”

“ကြိုးစားတုန်းပါ ရဲမှူးကြီးခင်ဗျာ။ တစ်ယောက်က စကားဝဲတော့
အောက်ပြည်အောက်သားလို့ မှန်းဆမိပါရဲ့။ တစ်ယောက်ကတော့ ရန်ကုန်မြို့
မှာပဲ ရှာတွေ့မှာပါ။ အသက်ခံရတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ အသက်မသေဘဲ မေ့မော
နေပါတယ်။ သူ့လည်ပင်းမှာ အညှိအမည်းဒဏ်ရာတွေ တွေ့ရတော့ ရင်းနှီးတဲ့
သူက လူသတ်တရားခံလို့ ကောက်ချက်ချမိပါတယ် ရဲမှူးကြီး”

“နိ . . . အမျိုးသမီးရဲ့ နေရပ်ဒေသကိုကော စုံစမ်းရပြီလားကွယ်”

“သည်ကနေ ကျွန်တော် လိုက်လံစုံစမ်းပါ့မယ် ရဲမှူးကြီး”

“အေး . . . အေး . . . ကောင်းပြီ။ အမှုမှန်ပေါ်အောင် ဖောင်ရွက်နို့

က တို့ရဲ့တာဝန်ပဲ။ အမြန်ဆုံးပေါ်ပေါက်အောင် ဆက်ဆောင်ရွက်ပါ”

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

“ဟုတ်ကဲ့။ ခွင့်ပြုပါဦး။ လေးစားပါတယ် ရဲမှူးကြီး”

“အေး . . . ကောင်းပြီ။ အမှုအခြေအနေကို အစီရင်ခံစာ မပြတ်
သေးဘို့”

“ကောင်းပါပြီ ရဲမှူးကြီး”

မောင်မောင်က တရားခံများမှာ အောက်ပြည်အောက်ရွာသားဟု ဆိုရခြင်းဟု တိုင်းရင်းသားများထဲတွင် စကားဝဲကြသည်မှာ ရခိုင်၊ မြိတ်၊ ထားဝယ် စသည်ဖြင့် ရှိကြ၏။ ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတို့သည် (ရ) သံပါ၏။ သုဘရာဇာကြီး ထွက်ဆိုချက်တွင် (ရ) သံမဝဲကြောင်း ပါ၏။ အမျိုးသမီး အလောင်းထည့်လာသော ငွေခွံအိတ်တွင် မြိတ် (ဘိတ်) ငါးပိငါးခြောက် စက်ရုံဟု ပါရှိ၏။ ငွေပင်လယ်စက်ရုံတည်း။

မိမိတို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တို့ ကောက်ချက်ဆွဲချရာတွင် သာမန်အကြောင်း အချက်လေးပင်လျှင် အမှုအတွက် အဓိက သဲလွန်စဖြစ်လာနိုင်ကြောင်း အတွေ့အကြုံများအရ သိရှိ၏။ တစ်ယောက်မှာ အသံသိပ်မဝဲတော့သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင် အနေကြာနေပြီးဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ဘိတ် (မြိတ်) ထားဝယ်မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တို့သည် အချိန်ကုန်မခံတတ်ကြ သေး။ ရန်ကုန်သို့ လေယာဉ်ပျံဖြင့် လာရောက်တတ်ကြပေသည်။ ကုန်ပစ္စည်းများကိုသာ စက်လှေသင်္ဘောများဖြင့် တင်ပို့လိုက်ကြ၏။ သုဘရာဇာအမျိုးအနွယ်က နာမည်များမှတ်သားကာ ပြန်ပြောပြနိုင်ခဲ့သဖြင့် တရားခံ ဖော်ထုတ်နိုင် လေအတွက် အထောက်အကူဖြစ်လာလေသည်။ ဦးစွာ မြိတ်၊ ထားဝယ်ဘက်

ဇာတ်ကြောင်း

မှ ငါးပိငါးခြောက် လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီမှ ကုန်ပစ္စည်းများ ရှိ၊ မရှိ တစေတစောင်း စုံစမ်းရမည်ဖြစ်၏။

ရဲမှူးကြီးက အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် လိုအပ်သလို အင်အား အသုံးပြုခွင့် ခွင့်ပြုထားပေရာ ရဲအုပ် (ကျားရဲမ) သက်ထားရွှေစင်နှင့် ဆား ပုလင်းအောင်ထွန်းတို့အား ပွဲရုံများ စုံစမ်းရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ သူ၏ စလွန်း ကားကိုပါ ပေးလိုက်သည်။ တိုက်ပုလေးသို့ ပြန်အနားယူရင်း ညဉ့်တစ်ညလုံး အမှုအတွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသဖြင့် အိပ်စက်အနားယူရန် လိုပေသည်။

ဦးနောက်ကြည်လင်ပါမှ စဉ်းစားအတွေးအခေါ်ကောင်းမည်။ ခန္ဓာ ကိုယ် သန်စွမ်းကျန်းမာပါမှ သွက်သွက်လက်လက် လှုပ်ရှားသွားနိုင်မည် ဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် လူသတ်မှုများသည် ဒေါသကြောင့်ဖြစ်၏။ လောဘစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြလေ့ရှိ၏။ ယခုအမှုတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အား သွေးအေးအေးနှင့် လည်မျိုညှစ်သတ်ရန် ကြံ စည်ခြင်းမှာ လောဘစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ဖို့များ၏။ ကွယ်ရာတွင် ဖောက်ပြန် သော မိန်းမဆိုပါက တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက် စသည်ဖြင့် နာကျည်းစွာ ရုတ်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်မည်ဖြစ်၏။

တချို့အမှုများသည် ရိုးရှင်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း စုံစမ်းဖော် ထုတ်ရင်း နောက်ကွယ်မှ ဒုစရိုက်မှုများ ဆက်နွယ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာ တ်ပေသည်။ မောင်မောင်တို့ ဥပဒေဘက်တော်သားများအတွက် အမှုမှန် ပေါ် ပေါက်ပြီး တရားခံအစစ်အမှန်များ ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးကာ ဥပဒေအရ အရေး

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ဘောင်ရွက်ရေး အဓိကဖြစ်၏။

အဓိက တရားလိုဖြစ်သော အမျိုးသမီးများမှာ ယခုချိန်ထိ သတိပြုလည်လာခြင်း မရှိသေးချေ။ သတိရလာပါက အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးမှာ ထိထိရောက်ရောက် လွယ်ကူသွားမည်ဖြစ်၏။ သတိမေ့မော့ရခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရခြင်း၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်း ပိတ်ဆို့သွားခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မွန်းကြပ်သွားခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

တချို့မှာ သတိမလည်ဘဲ သေဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သွားရသလို တချို့မှာ ရက်လအတန်ကြာအထိ မေ့မော့လျက်ရှိကြကြောင်း ဆေးပညာသုတေသီတို့က မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ကြ၏။

အိန္ဒိယပြည်တွင် ရက်ပေါင်း (၄၅)ကြာသည်အထိ ခေါင်းထဲထင် မြေဖြစ်ခံကာ နေထိုင်စမ်းသပ်သူရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိရ၏။ မြေပွေး မြေဟောတ်ကြီးများသည် မြေထုထဲနေထိုင်ကာ မြေဆီစားပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှင်သန်ခဲ့ကြကြောင်း သိရ၏။ တချို့ကျေးရွာများတွင် ရေတွင်းတူးရာတွင် မြေခံကိုယ်ပေါ်သို့ တူးဆွဲမိမှ မြေကြီးမှန်း သိကြရပေသည်။

ယခုလည်း အမျိုးသမီးမှာ အသက်သေစေလို၍ လည်ပင်းညှစ်သတ်ခဲ့ခြင်း ခံရသော်လည်း သေကံမရောက်ခဲ့ဘဲ မေ့မော့နေခြင်းတည်း။ သေကံခန့်နှုန်းတိုင်းစက် (Breeding Indicator) ဂရပ်ယောင်းတူး နှလုံးမှာ တွေ့ရပြီးနောက် ကျေးရွာများတွင် ရန်လျက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရ၏။ အချိန်တော်ကြာပြီး

တစ်ခါ ဈေးတော့စွာ ခုန်ခြင်းတည်း။ အကယ်၍ လုံးဝမခုန်ဟော့ပါက အရေးပေါ် အောက်စီဂျင်ပေးပြီး နှလုံးခုန်ရန်အတွက် ဆောင်ရွက်လုပ်ဆောင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

မောင်မောင် အတွေးစများဖြတ်လိုက်ကာ ခေတ္တ အိပ်စက်အနားယူမှု ပြုရတော့၏။ မိမိတို့ ဥပဒေဘက်တော်သားများသည် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ကြရသည်မှာ နေ့ညမပြတ်ပါချေ။ ညနေ (၃) နာရီကျော်ကျော်ခန့်တွင်တော့ ရဲအုပ် သက်ထားရွှေစင်ထံမှ ဖုန်းပြည်လာ၏။

အိပ်ရာထက်မှာပင် မထသေးဘဲ သူ၏ လက်ကိုင်ဖုန်းကို ဖွင့်ကာ နားထောင်လိုက်၏။

“ဆို . . . ကျားရဲမ ဘာထူးသလဲကွယ့်”

“ထူးတယ် အစ်ကိုရ။ ကမ်းနားက နန်းသီတာကို လာခဲ့ပါလား”

“အေး . . . နာရီလက်အတွင်း လာခဲ့မယ်။ ဒါပဲ”

“ဟုတ်”

တယ်လီဖုန်းထဲတွင် အကြောင်းစုံ မရှင်းပြလိုသဖြင့်ဖြစ်ပြီး နောက်ထပ် ခြေရာကောက်ရန် အဆုံးအဖြတ်တောင်းခံရန်အတွက် တွေ့ဆုံဖို့ ချိန်းမျက်ပြုခြင်းပါပေ။ မိမိတို့အတွက် အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးမှာ အချိန်နှင့်အမျှ ထန်ဖိုးရှိနေ၏။ တစ်ဖက်တရားခံများ မရိပ်မိစေရန်လည်း အတွေးလိုအပ်သိသေး၏။ စုံစမ်းနေကြောင်း သိရှိသွားပါက ခြေရာဖျောက်သွားနိုင်သလို မလို

လားအပ်သည့် အခက်အခဲများစွာဖြင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နိုင်သည်။ တချို့ နှုတ်ခမ်းစားဝါးကိုက်တို့အား စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရာ ရိပ်စားသိရှိသွားသဖြင့် အသက်ဘေးအန္တရာယ်ဖြင့် မိမိတို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။ ယခုလည်း သာမန် လူသတ်မှုဟု သဘောမထားနိုင်ပါချေ။ နောက်ကွယ်မှ အရှုပ်အထွေးများစွာ ချီနိုင်၏။ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်း ပေါက်ကြားသွား၍ နှုတ်ပိတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းလည်း သူဆရာဖြစ်၏။ အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်စေရေးအတွက် ထောင့်ပေါင်းစုံမှ စဉ်းစား တွေးခေါ် အဖြေရှာကြခြင်း အဖြစ်နိုင်ဆုံးအချက်ပေါ် မူတည်၍ အမှုမှန် ဖော် ထုတ်ကြရစေမြဲတည်း။

မထချင်သေးပေမယ့် အိပ်ရာထက်က အလူးအလဲထကာ ရေခဲချို တိုယ်လက်သန့်စင်ကာ အဝတ်အစား လဲလှယ်လိုက်ပြီး ဝိုက်ထဲဆာတာတာ နို့သည်မို့ အိမ်ရှိ ရေခဲသေတ္တာထဲ ရှာဖွေကြည့်ရာ နို့တစ်ဘူးနှင့် ကိုးလ်ဇီ (Cold Meals) အသားလွှာအား ပါမှန်ထည့်ကာ စားရင်းသောက်ရင်းနှင့် အိမ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ရ၏။ သူ၏ကားမှာ ကျားရဲမတို့အား ပေးလိုက်ရသဖြင့် အငှားတက္ကစီတားစီးကာ နန်းသီတာ စားသောက်ဆိုင်ရှိရာ ပန်းဆိုးတန်း ဆိပ်ခံဘောတံတားသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။

လက်ပတ်နာရီ တက်တိုနီ (Titoni) အော်တိုမစ်တစ်ကွ(စ်)အား တွေ့လိုက်ရာ ညနေ (၄) နာရီကျော်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်၏။ နန်းသီတာသို့ ဆုတ်သော် ရန်ကုန်မြစ်ရှမ်း မြင်သောသည့် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရောက် သာခဲ့၏။ ကျားရဲမနှင့် ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းတို့ မြစ်ပြင်ကျယ်အား ငေးစော

နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

“ဟေ့ . . . ငေးလှချည်လား။ ဆောရီးတွာ။ ကိုယ် နည်းနည်းနောက် ကျသွားတယ်”

“ရပါတယ် အစ်ကိုရယ်။ ကဲ . . . ဘာစားမှာလဲ။ မှာလေ။ ပြီးတော့ ညီမတို့အတွက်ပါ ရှင်းနော် . . . အဟင်း . . . ဟင်း”

“သိနေတယ်လေ။ ရှင်းပျံမယ်ဗျာ”

“ဟေ့ . . . တိုက်ဂါးဘီယာနဲ့ ချီဆန်းဝှစ် (Sandwick) တစ်ပွဲဖေး တွာ။ ကဲ . . . အမှုအခြေအနေ ရှင်းစမ်းပါဦး”

“သည်လို အစ်ကိုရ။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ကမ်းနားက ငါးပိ ငါးခြောက်ပွဲရုံတွေကို ရောက်ခဲ့တယ်။ ကုန်သည် ပွဲစားအသွင်ပေါ့လေ။ ငါးပိ ငါးခြောက်တွေကတော့ အမှတ်တံဆိပ် အမျိုးမျိုးပါပဲ။ အဲသည်ထဲမှာ ရောင်နီဦးတံဆိပ်နဲ့ ကုန်တွေကို ပွဲရုံသုံးရုံလောက်ပဲ တွေ့ရတယ်။

ကျွန်မတို့ တိုက်ရိုက်ဖောက်သည်ယူမှာမို့ ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရ မလဲလို့ မေးတော့ ရန်ကုန်မှာ အဲသည်ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီသူဌေးရဲ့ လူယု ရှိ တယ်တဲ့။ ဘယ်ကို ဆက်သွယ်ရမလဲဆိုတော့ ကျွန်မက တည်းခိုခန်းအဖြစ် ဇွတ်ထားတဲ့ ကျွန်မတို့ ဌာနခွဲ လိပ်စာကတ်ပေးခဲ့တယ်။ သူတို့ မနက်ဖြန်ခါမှ ဆက်သွယ်ပျံမယ်တဲ့”

“အေး . . . ကောင်းပြီလေ။ ဆက်လုပ်ပါ။ ခြောက် . . . ဇန့်ဇွေဖေး စို့ ဘာညာဇွေကြေးကို ထောက်ပံ့ရေးဌာနခွဲမှာ ဘယ်အမှုအတွက်ဆိုပြီး။ အဲ

နေဦး... ငါ အမည်ပေးထားတာက "မသေသောအလောင်းအမှု" ခေါင်းစဉ်နဲ့ ထုတ်ကွာ။ ငါ အကြောင်းကြားထားပါ့မယ်။ အင်း... မနက်ဖြန်မနက်ကို ထုတ်ယူပေါ့"

"ကဲ... လမ်းခွဲရအောင်"

"အယ်... ဘယ်ရမလဲ။ သက်ထားတို့ကို လိုက်ပို့ပေးဦးရှင့်။ သည်အချိန် ဘတ်(စ်)ကားတွေက ကြပ်ကကြပ်ပါဘိသနဲ့"

"အေးပါ။ လိုက်ပို့ပါမယ်။ အောင်ထွန်း ကားသော့ပေး"

"ရှော့... အာစရီ။ ကားက ကားရပ်နားတဲ့နေရာဘက်မှာ ရပ်ထားတယ်။ ညာအစွန်မှာပါ။ ဟိုမှာ"

"ဒါဆို မင်းပဲ ကားမောင်းထုတ်ခဲ့ကွာ။ ရှော့... သော့။ ငါနဲ့ သက်ထား သည်ကစောင့်နေမယ်... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်... အာစရီ"

"ဟာ... ဟိတ်ကောင် အလေးမပြုနဲ့လေ"

"အဟီး... အကျင့်ပါနေလို့ အာစရီရဲ့။ ဆောရီးနော်"

"တယ်ခက်ပါလား။ အသေးအဖွဲကအစ ဂရုစိုက်မှပေါ့။ သတိပြုတယ်ကွ"

"မှတ်ထားပါ့မယ် အာစရီရဲ့"

"အေး... သွားကွာ... မြန်မြန်လုပ်"

အခန်း (၂)

နောက်တစ်နေ့ နံနက် နိုးထလာသည်နှင့် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် ဆိုင်း ကျားရဲမနှင့် မောင်မောင်တို့ စည်းဝါးကိုက်ကြပြန်သည်။ ကျားရဲမ ထံတွင် နားကပ်အကြီးဖန်စီ (Fancy) ဆွဲခိုင်းရ၏။ ထိုနားကပ်တွင် လျှို့ဝှက် အသံဖမ်းစက် ထည့်သွင်းထားပြီး ရောက်ရှိနေသည့်နေရာသို့ ညွှန်ပြနိုင်သည့် ရေဒီစက်လေး ပါဝင်၏။

ကျားရဲမ၏ နာရီတွင်လည်း မောင်မောင်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ် ထားသော စကားပြောစက် (Walkie Talkie) ပါရှိသည်။ မောင်မောင်က ဌာနခွဲမှ ဟန်ပြ ဖွင့်လှစ်ထားသော တည်းခိုခန်း (Motel) တွင် မန်နေဂျာ အသစ်စက်စက်အဖြစ် ထိုင်ကာ ကွပ်ကဲရမည်ဖြစ်၏။ ဌာနချုပ် စီအိုင်ဒီနှင့် သို့ လည်း အမြဲမပြတ် အဆက်အသွယ်ပြုနေရသေး၏။ လိုအပ်ပါက အချိန်မရွေး

အင်အားသုံး ဖမ်းဆီးနိုင်ရန်ပါပေ။

တည်းခိုခန်းသို့ ပွဲရုံမှ ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီ၏ လူယုံတာဝန်ခံနှင့် တွေ့ဆုံရန် ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားလာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ကျားရဲမ ကောက်ကိုင်ပြီး ကျန်ဖုံးများဖြင့် နားထောင်ကြ၏။ အသံဖမ်းသူက ဖမ်းယူမှတ်တမ်းတင်ခဲ့၏။

“ဟယ်လို . . . ဒေါ်သက်ထားရွှေစင်ပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်။ ဘယ်သူပါလဲ”

“ဪ . . . ကျွန်တော်က ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီတာဝန်ခံပါ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်။ ကျွန်မက လူကြီးမင်းတို့ကုမ္ပဏီက ကုန်များ ဝယ်ယူချင်လို့ပါရှင်။ အဲဒါ . . .”

“ကောင်းပါပြီ။ ဒါဆို သည်ညနေ တွေ့ကြရအောင်လား”

“ဟုတ်ကဲ့။ ဘယ်နေရာလဲ။ မိန့်ပါဦးရှင်”

“ဂရင်းပတ်ရော်ရယ်ဟော်တယ် (Grand Park's Royal Hotel)

က စားသောက်ခန်းမှာ ညနေ (၄) နာရီခွဲ ဆုံကြမယ်။ ကျွန်တော်က ဝိတ်ခေါ် သူဆိုတော့ ကျွန်တော် ကျွေးမွေးဧည့်ခံမှာပါ”

“လက်ခံပါတယ်ရှင်။ ဒါပေမဲ့ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သွားရင်တော့

ကျွန်မ တုံ့ပြန်ကျွေးတာ လက်ခံရမှာနော်”

“ကောင်းပါပြီဗျာ။ ကျွန်တော် စောင့်နေပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်။ ဪ . . . မေ့တော့မလို့ ရှင့်ရဲ့နာမည်လေး

တစ်ဆိတ်လောက် ပြောပါဦးရှင်”

“ဟုတ်သား . . . ကျွန်တော်က သစ်ပါခင်ဗျာ”

တယ်လီဖုန်းလှိုင်း ပြတ်တောက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

မောင်မောင်က အချိန်ရနေသေးသည်မို့ တိတ်ခွေယူဆောင်ကာ

သူ့ဘရာဇာတ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ အဘိုးအိုအတွက် အရက်တစ်ပုလင်းပါ

ဆွဲခဲ့ပါသေး၏။ အရက်ကျေးကျွန်ဖြစ်နေပြီမို့ အရက်ဖြင့် အသက်ဆက်နေသူ

ဖြစ်၏။ အရက်ဖြတ်လိုက်ပါက အရမ်းစိတ်ဓာတ်လည်း ကျသွားကာ ရောဂါ

များဖြစ်ပေါ်လာပြီး သေလွန်မည်ဟု ထင်မှတ်နေပေသည်။

အဘိုးအိုက အရက်ကိုမြင်သည်နှင့် ရေသောက်သလို တဝှတ်ဝှတ်

မော့သောက်လိုက်ကာ မျက်နှာရိပ်ဖြင့် ဖွင့်တော့ဟုဆိုပြီး သူက မျက်စိပိတ်

ကာ နားစွင့်နေတော့၏။

“ဟုတ်ဇာယ် . . . သည်အသံပဲ။ သူလည်း အလောင်းလာဖို့တဲ့သူ

တစ်ယောက်ပဲ။ ဟိုတစ်ယောက်က ကြောက်လန့်နေပေမယ့် သူက မတုန်

လှုပ်ဘူးကွယ်။ တော်တော်သွေးအေးတဲ့သူပဲ”

“ကျေးဇူးပဲ အဘိုးရေ၊ စွင့်ပြုပါဦး။ အမှုမှန်ပေါ်လို့ကတော့ အဘိုး

အထွတ် ကတ်လိုက် အရက်တွေ လာပို့မှာဗျ”

“တကယ်လား . . . အပြောတော့ မဟုတ်ဘူးနော်”

“တကယ်ပါ အဘိုးရ၊ သွားပြီဗျ”

မောင်မောင် ဝမ်းသာသွား၏။ သဲလွန်စနောက် ခြေရာခံကောက်ယူ

ခြင်း မှန်ကန်လာပြီဖြစ်၏။ အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်လာရန် မဝေးလာဘဲပြီမို့ ပိုမို

စိတ်အားထက်သန်လာမိပါသည်။ မောင်မောင် ကားလေးမောင်းပြီး တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ နာရီကြည့်လိုက်တော့ နေ့လယ် (၁၄:၃၆) မိနစ်မို့ အချိန်များစွာ ပြင်ဆင်ချိန်ရပါသေး၏။

ကျားရဲမနှင့် ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းတို့ကို လွှတ်လိုက်မည်။ သူက အနည်းငယ်နောက်ကျပြီးမှ တစ်ကိုယ်တော်အဖြစ် ချိန်းချက်ရာ ဟော်တယ်သို့ ဝင်ရောက်မည်။ ကျားရဲမတို့ စကားဝိုင်းပြောသမျှကို ကြားသိရန်အတွက် နားကြပ်အသံဖမ်းစက် တပ်ဆင်ထားမည်ဖြစ်၏။ ကျားရဲမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်မည်ဖြစ်၍ လှုပ်ရှားရန် အချက်ပေးထားမည် ဖြစ်၏။

ညနေ (၄) နာရီ (၁၅) မိနစ်မှာမှ ကျားရဲမ လက်နက်ကိရိယာများ ထပ်ဆင်ပြီး အပြည့်အစုံဝတ်စားကာ ဆားပုလင်းတပ်ကြပ်ကြီး အောင်ထွန်းနှင့်အတူ ထွက်ခွာသွားတော့၏။ မောင်မောင်ကတော့ နက်(၈)တော်ပီခါခါ ထစ်ခွက်နှင့် မာဘိုလိုစီးကရက် မီးညှိဖွာရှိက်ကာ သူ၏ ကွင်းဆက်များ ဆတ်စပ်တွေးကာ ငြိမ့်ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

ညနေလေးနာရီခွဲကျော်စ ပြုလာပြီမို့ တည်းခိုခန်းမှထွက်ခွာတာ အငှားတတ္တစ် ကားတားကာ လိုက်ပါခဲ့၏။ ထိုတတ္တစ်ကားမှာလည်း မှုခင်းရဲထပ်ခွဲဝင်တစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။ အသွင်သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ရာဝေဝတ်မှု ဖျောက်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ လိုအပ်သော သူထောင်းစားအသွင် လမ်းကြိုလမ်းကြား လိုက်ကောက်သူ အရူး စိတ်ဆနောသည်အဖြစ်ပါ ရုပ်ဖျက်စုံစမ်း ဖော်ထုတ်ရသည်လည်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

တို့စကြ

မောင်မောင်တို့ မှုခင်းရဲတပ်ဖွဲ့တွင် အထူးတာဝန်မို့ အပြင်ဘက်တွင် ယူနီဖောင်း ဝတ်ဆင်လှုပ်ရှားရသည်က နည်းပါးလှ၏။ သာမန်အရပ်ဝတ်များ ဖြင့်သာ လှုပ်ရှားကြ၏။ ရုံးတွင်းရောက်မှ ယူနီဖောင်းဝတ်ဆင်ကာ ရုံးတက် ရုံးဆင်းပြုကြရပေသည်။ တချို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် နှစ်ရှည်လများ မှုခင်းစုံစမ်း ထောက်လှမ်းရာကျရာ တာဝန်အတိုင်း ထမ်းရွက်ကြရင်း ဇနီးမယားပင် မိမိ ယောက်ျား ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်ဟု မသိဘဲ ရှိတတ်ပေသည်။

မောင်မောင် သမ္မတရုပ်ရှင်ရုံအနီးရှိ ဂရင်းရော်ရယ်ဟော်တယ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး စားသောက်ခန်းသို့ တန်းဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ ကျားရဲမတို့က အပြင်ရှမ်းမြင်နိုင်သောနေရာတွင် ထိုင်လျက် စကားပြောနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကံကောင်းပါသည်။ သူတို့အနီး စားပွဲခုံလွတ်နေခဲ့၏။ မောင်မောင် စာမာဘိုလို စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ကာ ကင်မရာမီးခြစ်ဖြင့် ကျားရဲမနှင့် ထိုင်နေသူ သိမ်ဆိုသူအား ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်၏။

ကျားရဲမတို့ စကားပြောဆိုမှုများကိုလည်း နားထဲနားကြပ်ဖြင့် နား ထောင်လျက်ရှိခဲ့၏။ မောင်မောင်အား ရုတ်တရက်ကြည့်ပါက MP 4 သီချင်းခွေ နားထောင်နေသည်ဟု ထင်မှတ်စရာပါပေ။ မောင်မောင်က ပုစွန် ထမင်းကြော်မှာလိုက်ပြီး ကြာမဆိုင် ၁၂ မျိုးဟင်းချိုတစ်ခွက်နှင့် ဂဏန်းပေါင်း တင်းလျာ မှာ၏။ ယမကာအားဖြင့် မာတီနီ (Martini) နှစ်ပက်၊ ဂေ့နစ် (Tonic) စပ်ပြီး ရေခဲတုံးထည့်ခဲ့ရန် မှာလိုက်သေး၏။ ဂဏန်းပေါင်းအား အပေါ်မှ အခွံများသာ အုပ်ထားပြီး အောက်ဘက်အခွံနှုတ်ပြီးသားမို့ အူသား

များအား အလွယ်တကူ ထုတ်ယူစားသောက်နိုင်ပေသည်။

ကျားရဲမနှင့် သိခံဆိုသူတို့သည် မောင်မောင် ဝင်ရောက်လာချိန်တွင် မှာယူစားသောက်လျက်ရှိသဖြင့် စကားမဆိုဖြစ်သည်က များနေ၏။ စားသောက်နေချိန်တွင် စကားမဆိုသည်က ယဉ်ကျေးမှုအသွင် ဆောင်နေပေသည်။ မောင်မောင် စားသောက်နေချိန်တွင် သူတို့ စားသောက်ပြီးသွားကြပြီး ကျားရဲမက ချယ်ရီပိုင်အချိုနှင့် သိခံကတော့ ဘာလက်တိုင်းအရက်နှစ်ပက်၊ ချိစ်တစ်ပွဲ၊ မြေပဲဆားလှော်ဖြင့် မြည်း၏။ ကျားရဲမကတော့ အိုက်ခရင် တစ်ခွက်ဖြင့် အချို့တည်း၏။

“ကျွန်မတို့ အစ်ကိုသိခံတို့ကုမ္ပဏီကထုတ်တဲ့ ငါးပိငါးခြောက် ဖျားများလိုချင်လို့ပါရှင်”

“ဘယ်လမ်းကြောင်းအတွက်လဲဗျ”

“ကချင်ပြည်နယ်ဘက်ပါ”

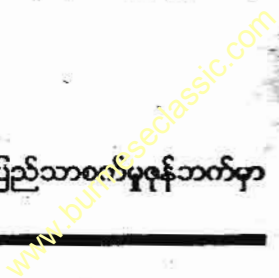
“ရပါတယ်ဗျာ၊ အချိန်ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ”

“အချိန် ၂၀၀၀ ငါးခြောက်ဆားပေါ့ယူမယ်၊ ပြီးတော့ ငါးပိက အချိန် ၂၀၀ လောက် ရနိုင်မှာလား။ ငါးပိက မျှင်ငါးပိပါရှင်”

“ရနိုင်ပါတယ်။ ငါးခြောက်က ပင်လယ်ငါးစုတို့၊ အာဠာခြောက်တို့၊ ဝင်လယ်ငါးတွေပဲ ရမှာနော်”

“သိပါတယ်ရှင်”

“ဟုတ်ပြီလေ၊ ဒါဆို ကုန်တွေက ရွှေပြည်သာစက်မှုဇုန်ဘက်မှာ

တို့ကြ

ဂိုဒေါင်တွေနဲ့ထားတယ်ဗျ။ ခင်ဗျား စိတ်ကြိုက်လိုက်ကြည့်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ကောင်းပါတယ်ရှင်။ မနက်ဖြန် လိုက်ကြည့်ရမလား”

“အဲ . . . မနက်ဖြန်တော့ မလုပ်နဲ့ဗျာ။ ကျုပ်သူဌေးက မနေ့ကမှ ဘိတ်(မြိတ်)ကို လေယာဉ်နဲ့ပြန်သွားတာဗျ။ သည်နေ့ သူ့ကို ဆက်သွယ်ပြီး အကြောင်းကြားရမယ်။ ကဲ . . . သဘက်ခါပေါ့ဗျာ။ ကြိုတင်ပြီး ကျွန်တော် ဇုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ်။ တည်းခိုခန်းမှာပဲ တည်းနေမှာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင့်”

“ကဲ . . . ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦးဗျာ။ အလုပ်ကိစ္စလေးတွေရှိနေ လို့ပါဗျာ”

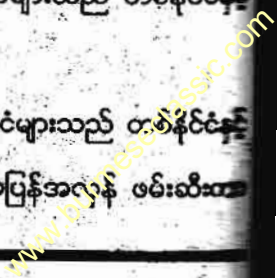
“ကောင်းပါပြီရှင့်”

“ဟေ့ . . . ဝိတ်တာ ဘီလ်ရှင်းမယ်ဟေ့”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

မောင်မောင်လည်း ကျားရဲမတို့ ထွက်သွားမှ ဟော်တယ်မှ အေး ဆေးစွာ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ ဌာနချုပ်ကို မောင်မောင်တန်းသွားပြီး သိမ်ဆိုသူ ၏ ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ယူကာ ရာဇဝင်လူဆိုးစာရင်းထဲတွင် ရှိ/မရှိ ဖော်ထုတ် နိုင်းခဲ့၏။ မရှိချေ။ မောင်မောင်တို့ အာဆီယံနိုင်ငံများသည် တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုရှိကြ၏။

နယ်နိမိတ်ထိစပ်နေသော အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသည် တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ တရားဥပဒေအရ တရားခံများအား အပြန်အလှန် ဖမ်းဆီးတာ

အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် ကူညီဆောင်ရွက်ကြလျက် ရှိပေသည်။ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ သိခံ၏ဓာတ်ပုံပို့ကာ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း ရှိ/မရှိ၊ အလိုရှိသည် (Wanted) ထုတ်ထားခြင်း ရှိ/မရှိ စိစစ်ပေးပါရန် ပေးပို့ခဲ့၏။

များသောအားဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ငါးဖမ်းစက်လှေ အချို့သည် မြန်မာ ရေပိုင်နက်မှ ရေအောက်သယ်ဖာတဖြစ်သည့် ငါး၊ ပုစွန်များအား တစ်ဖက်နိုင်ငံတွင်းသို့ တရားမဝင် တင်ပို့ရောင်းချလျက်ရှိကြသည်။ တချို့မှာ တွင်းထွက်သတ္တုများသာမက သစ်မာများ၊ ရော်ဘာများပါ တရားမဝင် ရောင်းဝယ်လျက် ရှိသည်။ အဆိုးဝါးလုံးလုပ်ရပ်မှာ အလုပ်အကိုင် ဘမ်းပြုပြီး လူမှောင်ခိုကုန်ကူးကြခြင်းပါပေ။

တချို့ မသမာစီးပွားရေးသမားများသည် စက်လှေဖြင့် လူကုန်များ အပြည့်အသိပ်ပင် တင်ဆောင်ပြီး စီးပွားရေးတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာသော စင်ကာပူ၊ မလေးရှားနိုင်ငံများအထိပင် လူကုန်များ တရားမဝင် ခိုးထုတ်ပို့ဆောင်လျက်ရှိနေသည်။ မနက်ဖြန် ကျားရဲမအား ရွှေပြည်သာစက်မှုရန်ရှိ ရောင်နီဦး ငါးပိငါးခြောက်သို့လှောင်ရာ ဝိုဒေါင်သို့ သွားရောက်ရန် စေလွှတ်မည်ဖြစ်၏။

ဆားပုလင်းအောင်ထွန်း ကားမောင်းလိုက်ပါရမည်ဖြစ်ပြီး သူ့ထံ လျှို့ဝှက်ကင်မရာမီးဖြစ်၊ ကားထဲမှ အသံဖမ်းစက် အပြန်အလှန် ဌာနချုပ်နှင့် စကားပြောစက်များပါ ပါရှိ၏။ မောင်မောင်က ဌာနချုပ်အတွင်းမှ နားထောင်တာ အသံဖမ်းမှတ်တမ်းတင်ရမည်ဖြစ်၏။ စကားထဲမှ ဇာတိပြုဆိုသလို အရက်မှူးက ကျွဲရိုးပေါ်သော အဖြစ်အပျက်များစွာရှိခဲ့ပြီး မှူးများစွာ ဖော်

ထုတ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

ဒုစရိုက်သမားများသည် ရှိတ်ဆက်များရှိကြ၏။ အစတစ်စ ဆွဲ ထုတ်နိုင်သည့် အမျှင်တန်းရှည်အဆုံးထိ လိုက်လံဖော်ထုတ်ခဲ့ရသော အမှု ကြီးများရှိ၏။ ယခုလည်း လူမှောင်ခိုကုန်ကူးဂိုက်များအား ဖော်ထုတ်နိုင်ရေး ကို ကြိုးပမ်းစုံစမ်းနေကြရ၏။ တချို့မှာ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေရေးအေဂျင်စီ ဘမ်းပြုပြီး မသမာစီးပွားရှာဖွေသူများလည်း ရှိနေပါသည်။

မသိနားမလည်ဘဲ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ အထင်ကြီးကာ အလုပ်အကိုင် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရန် ထွက်ခွာကြပြီး နိုင်ငံရပ်ခြားရောက်မှ ကုမ္ပဏီအတု ဖြစ်နေကာ အလုပ်အကိုင်မရဘဲ အတိဒုက္ခရောက်ကြရကာ ပျက်စီးသွားရသူ များစွာရှိခဲ့ပေသည်။ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုးများကို ဒုက္ခတွင်းနက်ထဲ ဗိုသလို ပြုမူလုပ်ရက်ကြသူများတည်း။

အထူးသဖြင့် မြန်မာအမျိုးသမီးငယ်လေးများသည် မသိနားမလည် ဘဲ နိုင်ငံရပ်ခြားကို အထင်ကြီးကာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ကြရာမှ နိုင်ငံရပ်ခြား တွင် အရောင်းစားခံကြရ၊ ဖိနှိပ်ခန်းများတွင် ဘဝပျက်စီးကြရနှင့် အလုပ်ရှင် တို့၏ အစော်ကား အနိုင်ကျင့်မှုများကိုပါ ခံစားကြရကြောင်း အဖြစ်အပျက် များစွာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ဖြစ်နေဆဲ ရှိနေဆဲတည်း။

တချို့မှာ ကုရာနတ္ထိ ဆေးမရှိသည့် အေအိုင်ဒီအက်(စ်)ရောဂါနှင့် ကြီးပင် ရခဲ့ပြီး လူ့ဘဝကို စွန့်ခွာသွားကြရကုန်၏။ မကြွေလွင့်မီ ကြွေလွင့်ခဲ့ ရသော ပန်းကလေးများနယ် မြန်မာအမျိုးသမီး သားကောင်းလမ်းပျို့တို့ ဘဝ

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

နီဝုံးချုပ်ငြိမ်းသွားရတော့၏။ အမျိုးသမီးရေးရာအဖွဲ့အစည်းမှ ကျေးလက်
ဘောရွာမကျန် အသိပညာပေးဟောပြောမှုများ ပြုလုပ်ကာ ဘဝလမ်းမှား
ဆရာကစေရန် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိနေသည်မှာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာတည်း။

နေ့လယ် (၂) နာရီခန့်တွင် ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီတာဝန်ခံ သိမ်ထံမှ
အချိန်းအချက်ဖုန်းဝင်လာခဲ့၏။ သူတို့၏ ကုန်ပစ္စည်းများ သိုလှောင်ထားရာ
ဧကမူဖုန်းသို့ လာရောက်ရန်ဖြစ်၏။ ကျားရဲမက စကားပြောစက်နှင့် အထက်
အရာရှိ မောင်မောင်ထံ သတင်းပို့ခဲ့၏။ လိုအပ်ပါက နယ်မြေခံရဲတပ်ဖွဲ့သို့
ဆက်လက်သတင်းပေးပို့ရမည်ပေ။

အမှောင်ဒုစရိုက်လောကသားများ

သက်ထားရွှေစင် (ကျားရဲမ) တို့၏ ကိုယ်ပိုင်စလွန်းကားလေးက
 ရွှေပြည်သာ စက်မှုဇုန်ဘက်သို့ ကွေ့ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီတည်ရှိ
 ရာသို့ မေးမြန်းကာ မောင်းနှင်လာခဲ့ကြရ၏။ ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီကား သီးသန့်
 လမ်းသွယ်လေးမှ ဝင်ရောက်ရမည်ဖြစ်၏။ လမ်းထဲ အပေါက်ဂိတ်ဝတွင်
 သံမဏိ ဝင်းတံခါးကြီး ပိတ်ထားပြီး လုံခြုံရေးအစောင့်ကင်းရုံလေးပင် ထားရှိ
 ၏။ ဂိတ်ဝတွင် တိစွဲကင်မရာများ တပ်ဆင်ထားကြောင်း သတိထားမိ၏။

“ဘာကိစ္စပါလဲခင်ဗျာ”

“ဪ... ဒီကလူကြီး သိမ်နဲ့ ချိန်းချက်ထားလို့ပါရှင်”

“ဘယ်သူပါလဲ”

“သက်ထားရွှေစင်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ခဏစောင့်ပါ”

မလွယ်ပါလား။ အထဲသို့ ရမ်းသမ်းဝင်ရောက်ရန် မည်သို့မှ မစဉ်းစားရဲပါချေ။ ညဉ့်ဘက်တွင် ဝင်းနံရံပေါ်မှ သံဆူးကြိုးများအား လှုပ်စစ်ဓာတ်အားများ လွှတ်ထားရန် ပြုလုပ်ထားကြောင်း တွေ့ရပြန်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဝင်ခဲ့ပါတဲ့ခင်ဗျာ”

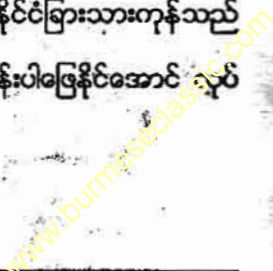
သက်ထားရွှေစင်တို့ကားလေး အထဲသို့ ဂိတ်တံခါးကြီး ဖွင့်ပေးပါမှ ဝင်ခွင့်ရသည်။ အထဲတွင် သူ့နေရာနှင့်သူ အလုပ်ရုံများ၊ ဂိုဒေါင်ကြီးများအား တွေ့ရ၏။ အထဲတွင် ခေတ်မီလှပသော နိုင်ငံခြားပုံစံယူ ဆောက်လုပ်ထားသော နှစ်ထပ်တိုက်လေးအား တွေ့ရ၏။ ဂိတ်ပေါက်လုံခြုံရေးက ထိုစင်ဝင်အောက်သို့ ကားမောင်းဝင်ပါရန် ပြောခဲ့သဖြင့် ရပ်လိုက်သည်။ သူတို့ကုမ္ပဏီအာဝန်ခံ မန်နေဂျာကြီးသိမ်က ပြုံးရွှင်လှိုက်လှဲစွာ အပေါက်ဝမှ ဆီကြိုခဲ့ပါသည်။

“ဟား . . . လာဗျာ သက်ထားရွှေစင်”

“ဟင် . . . အလုပ်ရုံသာဆိုတယ် တယ်လည်း ခမ်းနားလှပါလားရှင်”

“ဪ . . . ဒါလား။ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီက နိုင်ငံခြားသားကုမ္ပဏီတွေနဲ့ပါ ချိတ်ဆက်လုပ်ကိုင်ကြတော့ဗျာ နိုင်ငံခြားသားကုန်သည်တွေလာရင် စိတ်ချအလုပ်ရုံလည်း ကြည့်ရင်း အပန်းပါဖြေနိုင်အောင် လှုပ်ထားရတာပါ”

“ဪ . . . ဪ”

ပြစ်ကြ

သက်ထားရွှေစင် အခန်းထဲ မျက်လုံးဝေ့ကြည့်ရာ မြန်မာ့ပန်းချီ ဆရာကြီးများ၏ ပန်းချီကားအလှများပါ ချိတ်ဆွဲထားကြောင်း တွေ့ရပြီး ထိုင်ခုံကြီးများမှာလည်း ကျွန်း၊ ပိတောက်သားများဖြင့် ဆိုဖာများတပ်ဆင် ကနုတ်ပန်းအလှများနှင့် ခန့်ထည်လှပနေ၏။ အပေါ်ထပ်တွင်တော့ ကွန်ပျူတာသုံးလုံးခန့် ထားရှိသလို တယ်လီပရင်တာ (Teleprinter)၊ E-mail စသည်ဖြင့် စက်များတွေ့ရ၏။ ရုံးဝန်ထမ်းများမှာ ချောမောသော မိန်းမပျိုလေးများသာဖြစ်ကြ၏။ အနောက်တိုင်းဆန်စွာ အပေါ်ဟပ်(ဖ်)ကုတ် အင်္ကျီ (Half Coat) များ ဝတ်ဆင်ပြီး လည်စည်းပဝါမချည်ထားပြီး စကတ် ဒူးအထိ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ခြေထောက်တွင်လည်း ဒေါက်မြင့်ဖိနပ် (High Heel) များ စီးထားကြပါသေး၏။

အအေးခန်းများမို့ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ပင်ရှိလာသည်။ မန်နေဂျာရုံးခန်းကြီး ထဲတွင် ရုံးသုံးစားပွဲကြီးနှင့် ဘီးတပ်ထိုင်ခုံအပြင် ဧည့်သည်များ သက်သောင့် သတ်သာစွာ နေထိုင်ရန် ဆိုဖာဆက်တီများပါ ထားရှိ၏။ ကိုယ်ရေးစာရေး တစ်ဦးနှင့် ကွန်ပျူတာသီးသန့်တစ်လုံးပါ ထားရှိပြီး စာရင်းလယ်ဂျာများအား တွန်ပျူတာထဲ ထည့်သွင်းနေသူတစ်ယောက်ပါ ရှိသေးသည်။

အခန်းထဲတွင် ရေခဲသေတ္တာပါထားရှိပြီး မိမိစိတ်ကြိုက်ဖွင့်ကာ ပြီး သုံးဆောင်နိုင်သည်။ ပရိုဂျက်တာတစ်လုံးပါ ထားရှိထားသည်။ တီဗွီ၊ ဒီဗွီ စက်များပါ တွေ့ရပြီး အခွေဓာတ်ပြားများစွာ သူ့အကန်နှင့်ပူး ထားရှိထား သေး၏။ အိပ်ခန်းတစ်ခန်းပါ ထားရှိပြီး ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာပါ တွဲထားသေး

၏။ ရုံးခန်းနှင့်မတူဘဲ အပန်းဖြေသီးသန့်နေရာနှင့်တူလှပေသည်။

“ကဲ . . . မသက်ထားရွှေစင် သုံးဆောင်ပါဦး”

သက်ထားအတွက် ဦးသိခံက ကိုကာကိုလာသံဘူးနှင့် ဖန်ခွက်
တစ်လုံးပါ ချပေးခဲ့၏။ မိန်းကလေးအများစုက သံဘူးအတိုင်း မော့သောက်
လှေမရှိသဖြင့် ဖန်ခွက်ပါ ချထားပေးခြင်းပါပေ။ သူကတော့ တိုက်ဂါးဘီယာ
တစ်လုံးအား ဖောက်ကာ မော့သောက်နေ၏။

“အား . . . ပြီးရင် စက်ရုံတို့ ဂိုဒေါင်တို့ဘက် သွားကြည့်ကြပါ။ ဒါမှ
ဟုတ် ပရိုဂျက်တာနဲ့ ကြည့်ရင်လည်း ရတယ်”

“သွားကြည့်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်ရှင့်။ ဒါမှ ပစ္စည်းကို စမ်း
သပ်ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်နိုင်မှာမို့ပါ”

“ဟုတ်ပါများ။ သက်ထားရွှေစင်က ကုန်သည် ပီသပါပေဗျာ”

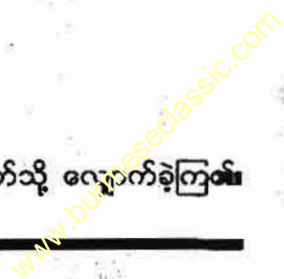
“ဒါပေါ့ရှင် . . . ကိုသိခံတို့ရဲ့ အပြင်အဆင် ဟိတ်ဟန်ထည်ဝါနေ
အော့ ဈေးဆစ်ရမှာတောင် အားနာမိပါရဲ့ အဟုတ်”

“ဟာဗျာ . . . မြှောက်နေပြန်ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့က ဖောက်သည်
အသစ်ကို အထူးအလေးထားပြီး ဈေးနှုန်းလျှော့ပေါ့ပေးတတ်ပါတယ်ဗျာ။
ဒါမှ အမြဲတမ်း ဖောက်သည်ဖြစ်လာအောင်လို့လေ”

“ကဲပါရှင် . . . သွားကြည့်ရအောင်ရှင့်”

“ကောင်းပါပြီ”

သက်ထားရွှေစင်နှင့် သိခံတို့ စက်ရုံဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ကြ၏။

တိုက်ကြ

သက်ထားရွှေစင်၏နားဆွဲတွင် ဗီဒီယိုကင်မရာလေး တပ်ဆင်ထားပြီး အသံပါ
ဖမ်းယူနိုင်သည်မို့ မောင်မောင်တို့ ဌာနချုပ်မှထိုင်ကာ စောင့်ကြည့်နေပုံပင်။
သက်ထားရွှေစင်(ကျားရဲမ)ကလည်း ပါးနပ်ကျွမ်းကျင်လှ၏။ သိချင်သော
အချက်အလက်များကို မသိမသာ နှိုက်ချွတ်မေးမြန်းတတ်ပေသေး၏။

“ဪ... ညဉ့်ဘက်ဆို လုံခြုံရေးအတွက် အစောင့်တွေ အများ
ကြီး ထားရမှာပဲနော်။ နိုင်ငံခြားသားတွေ လာတည်းတော့ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ
တွေ ကြုံတွေ့နိုင်တာပဲနော်”

“မထားပါဘူး။ နှစ်ယောက်တည်း ထားပါတယ်။ ခြံထဲမှာ ဒိုဗာမင်
ခွေးကြီးနှစ်ကောင်လည်း လွှတ်ထားသေးသဗျ။ ပြီးတော့ အုတ်တံတိုင်းက
ဆံဆူးကြိုးကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားတွေ ညဘက်လွှတ်ထားတယ်လေ။
ပြီးတော့ အော်တိုမစ်တစ် အချက်ပေးခေါင်းလောင်း (Auto Emergency
Alarm) ပါ တပ်ဆင်ထားတော့ လာပါလေ့စေ ကိုခနဲပဲဗျ”

“သိပ်ခေတ်မီပါလားရှင့်။ ကိုသိခံက နိုင်ငံရပ်ခြားအတွေ့အကြုံ
အနေများလို့ပေါ့နော်”

“အေးဗျ... ကျွန်တော်က တစ်ဖက်နိုင်ငံမှာလည်း ရှယ်ယာထွေ
စင်ထားသေးသဗျ။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ အခေါက်ခေါက်အခါခါပေါ့ဗျာ”

“ဟယ်... ကားဂိုဒေါင်ကလည်း နောက်ဆုံးပေါ် ကားတွေချည်း
ပဲလား။ ကားလေးစီးတောင်မှ”

“ဟုတ်တယ်... သက်ထားရွှေစင်။ နှစ်စီးက သူဌေးနဲ့ သူဌေး

ကတော် စီးကြပါတယ်။ တစ်စီးက ကျွန်တော်။ နောက်တစ်စီးက နိုင်ငံခြား
စဉ်သည်တွေအတွက် ထားပါတယ်”

“ဟယ်တော့ . . . ဂိုဒေါင်ကြီးက နှစ်လုံးတောင်မှဆိုတော့ ကုန်တွေ
အများကြီး သိုလှောင်ထားတယ်ပေါ့နော်”

“မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခုက စက်ရုံလေ။ ငါးစည်သွပ်ဘူးလုပ်ငန်းနဲ့
ငါးကြီးဆီတို့ပါ ထုတ်လုပ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အမွှေးဆပ်ပြာခဲတွေပါ ထုတ်
လုပ်ပါသေးတယ်။ ဆပ်ပြာမှုန့်ပါ ထုတ်လုပ်နေပါပြီခင်ဗျ”

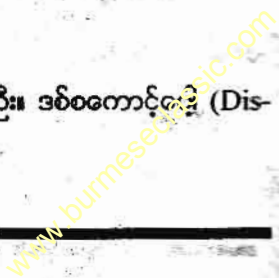
“အို . . . လုပ်ငန်းတွေ အများကြီးကို ကိုသိခံတစ်ယောက်တည်း
အုပ်ချုပ်နေရတာပေါ့လေ”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အောက်မှာ သူဌာနနဲ့သူ မန်နေဂျာတွေ၊
လက်ထောက်မန်နေဂျာတွေ သူဌာနနဲ့သူ ထားရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်က
နေရာအနှံ့ လှည့်လည်သွားလာနေရတာ များပါတယ်။ သူဌေးကတော်ပဲ
တိုက်ရိုက် အုပ်ချုပ်ခဲ့တာ များတယ်ပေါ့ဗျာ”

“သူဌေးက မအုပ်ချုပ်ဘူးလားရှင့်”

“အုပ်ချုပ်ပါတယ်။ သူက ဘိတ်(မြိတ်)ဘက်က လုပ်ငန်းတွေတို့
အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရတာများပါတယ်။ ကဲ . . . ငါးပိ ငါးခြောက်တွေကို သဘော
ကျရဲ့လားဗျ”

“ကျပါတယ်ရှင့်။ ဈေးတော့ လျော့ပေးဦး။ ဒစ်စကောင့် (Dis-
count) မဟုတ်ဘူးလားရှင့်”

တိုက်ကြ

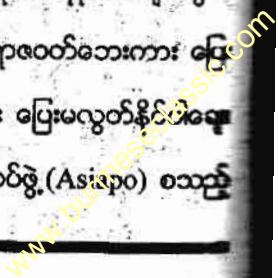
“ရပါတယ်ဗျာ။ စရန်တော့ တစ်ဝက်ချေခဲ့ရမှာဗျာ။ ကုန်တွေကို ပိုမို အစအဆုံး တာဝန်ယူလာပို့မှာပါ။ ကုန်တွေ ပြေစာပေးတဲ့အခါ လက်ခံရရှိကြောင်း လက်မှတ်ထိုးပေးပြီး ကျန်ငွေ အကျေချေလိုက်ရုံပါပဲဗျာ”

“ကောင်းပါပြီရှင်”

သက်ထားရွှေစင်က ကားရှိရာသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့ပြီး ဆားပုလင်း အောင်ထွန်းအား ငွေအိတ်သေတ္တာဆွဲကိုင်ပြီး လိုက်ပါစေခဲ့၏။ ရုံးခန်းတွင်းမှာပင် ငွေစရန်ပေးချေရပြီး ဦးသိမ်က စရန်ငွေရရှိကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့၏။ စရန်ငွေပင် သိန်း (၁၂၀) ပေးချေခဲ့ရပေသည်။ လုပ်ငန်းကြီးလုပ်ကိုင်သူများ မဟုတ်ပါလော။

ကျားရဲမက ဌာနချုပ်ရုံးသို့ တိုက်ရိုက်ပြန်မဝင်ဘဲ တည်းခိုခန်းသို့ သော ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ သူမနောက်မှ ဦးသိမ်တို့၏ နောက်ယောင်ခံ ရှဲဒိုးကား တစ်စီး လိုက်ပါလာသည် မဟုတ်ပါလား။ မြွေမြွေချင်းတော့ ခြေမြင်ပါသည်။ ငွေလုံးငွေရင်းဖြင့် ဝင်ရောက်ပူးလာသည်မို့ တစ်ဖက်မှ သတိထားဟန်တူ၏။

သူတို့က ဥပဒေကို လက်တစ်လုံးကြား ကြိုးတန်းပေါ် လမ်းလျှောက်နေကြသူများမို့တည်း။ ဥပဒေအက်တော်သားများသည်လည်း သူတို့ထက် လျှင်ပါက မည်သို့မျှ ဒုစရိုက် အမှုအခင်းများ ဖော်ထုတ်မရနိုင်ပါချေ။ ကွက်ကျော် လှမ်းကိုင်နိုင်မှ ဖြစ်ပေမည်။ မည်သို့ဆိုစေ ရာဇဝတ်ဘေးကား ပြောမလွတ်နိုင်ပါချေ။ မည်သို့ဆိုစေ ရာဇဝတ်ဘေးကား ပြောမလွတ်နိုင်ပါချေ။ ယခုအခါ နိုင်ငံတကာ ရဲတပ်ဖွဲ့ (Interpo)၊ အာရှရဲတပ်ဖွဲ့ (Asiapo) စသည့်

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ရဲတပ်ဖွဲ့များတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပင် တာဝန်ယူ ပူးပေါင်းထမ်းဆောင်နေကြပြီဖြစ်၍ နိုင်ငံအနှံ့ ထွက်ပြေးပါစေ။ အချိန်တန် ဖော်ထုတ်အရေးယူနိုင်မည်မှာ မလွဲပါချေ။

အခန်း (၃)

မောင်မောင်တို့က မပိုင်က ခြင်တောင်မရိုက်လိုပေ။ သိမ်နှင့် ကျားရဲ့
 ထိုအခါ ဦးဒီယိုတိတ်ခွေအား ပြန်ကြည့်မိ၏။ ထိုအထဲတွင် ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီ
 ဝင်းအတွင်း လှုပ်ရှားမှုနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်များကြောင့် သိရ
 ၏။ ထိုအထဲတွင် အမှုနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက် သဲလွန်စရရှိနိုင်
 ပေသည်။ မောင်မောင် ရောင်နီဦးအလုပ်ရုံဝင်းထဲသို့ ပင်ရောက်ထောက်လှမ်း
 မှ ဖြစ်ပေမည်။

မိမိတို့ စုံစမ်းသိရသလောက် အချက်များကို ဆက်စပ်ကြည့်မိသည့်
 အခါ အမှုနှင့်ပတ်သက်ရေး လမ်းစပေါ်လာပြီဖြစ်၏။ သို့သော် အမှုကို ခိုင်မာ
 အောင် တည်ဆောက်ရမည်ဖြစ်ပြီး မှန်းဆရမ်းသမ်း၍ တရားခံဟု ငွပ်စွဲ
 စမ်းဆီးမရပါချေ။ လူဆိုး (၁၀) ယောက်လွတ်သွားပါစေ။ လူကောင်း တစ်

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

သောက်ကို မှားယွင်းဖမ်းဆီး၍ မရပါချေ။ ထိုသူ၏ ဘဝတက်လမ်းများ ဖျက်ဆီးပစ်ရာ ရောက်ရှိသွားပေမည်မို့ မိမိတို့ ဘက်တော်သားများက သတိပြုစွာထား၍ စုံစမ်းဖော်ထုတ်ကြရပေသည်။

ဤမသေသော အလောင်းအမှုတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သော တရားခံများဟု ကောက်ချက်ချနိုင်သူ နှစ်ယောက် ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။ တစ်ဦးမှာ ရောင်နီဦးတာဝန်ခံ မန်နေဂျာချုပ်ဖြစ်သူ သိမ်ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်မှာ နိုင်ရှင်ဦးအောင်ထွန်းပေတည်း။ သို့သော် ဘယသူသတ်သည်။ ဘာကြောင့် သတ်သည်ကို မဖော်ထုတ်နိုင်သေးဘဲ ရှိသဖြင့် ဖမ်းဆီး၍ မရသေးချေ။

လည်ပင်းညှစ်၍ အသတ်ခံရပြီး မသေသေးဘဲ မေ့မျောနေသူ အမျိုးသမီးကား ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးမ ဒေါ်လှလှဝင်းပါပေ။ နိုင်ဆိုင်သမျှအား လောဘစိတ်ကြောင့် သတ်သည်ဟု ယူဆနိုင်သော်လည်း သေချာအောင် စုံစမ်းကာ အမှုခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရပေမည်။ မိမိတို့ယ်တိုင် ဘိတ်(မြိတ်)မြို့သို့ သွားရောက်စုံစမ်းရပေမည်။

ယခုလည်း တစ်ဖက်အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံမှ သိမ်နှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက်များ ဝင်လာခဲ့၏။ ကျားရဲမနှင့် သိမ်ဆိုသူတို့ အရောင်းအဝယ် တိစ္ဆာဖြင့် စကားပြောစဉ်တုန်းကလည်း သိမ်သည် တစ်ဖက်နိုင်ငံမှ သူဌေးလုပ်ငန်းရှင်တို့နှင့် အကျိုးတူ ရှယ်ယာဝင်ထားသည်ဆို၏။ နိုင်ငံခြားသားဌေးလည်း သိမ်နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလျက်ရှိပြီး ရန်ကုန်မြို့အထိ ဝင်သွက်ကူးလျှင် အဆက်အသွယ်ပြုနေလျက်ရှိကြောင်း သိရပြန်သည်။

တစ်ဖက်နိုင်ငံ ရနောင်းမြို့မှ သိမ်ဆိုသူမှာ ရနောင်းမြို့ရှိ ငါးစည်သွင်
 စက်ရုံ ငါး ပုစွန်လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီ ဆေးဗလင်းဆီး (Silver Sea's) ကုမ္ပဏီနှင့်
 အစုစပ်ရှယ်ယာပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ထိုကုမ္ပဏီပိုင် အအေးခန်း အလုံပိတ်
 အခန်းပါသောကား (Coldroom Car) တစ်စီးပေါ်တွင် တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့
 တရားမဝင်ခိုးဝင်အလုပ်လုပ်ရန် လူများကို အလုံပိတ်ကာ သယ်ဆောင်ခဲ့
 သည်။ ဘန်ကောက်မြို့အထိ လိုက်ပါလာခဲ့သော လူအများ ပြတ်သိပ်ကာ
 အလုံပိတ်ကာ တင်ဆောင်လာခဲ့သဖြင့် အသက်ရှူမွှန်းကြပ်ကာ လူပေါင်း
 (၅၄) ယောက် သေဆုံးခဲ့ရသော အမှုဖြစ်ပွားခဲ့ပေသည်။

ထိုတရားမဝင် ခိုးဝင်အလုပ်လုပ်ကြမည့်သူများအား မိမိတို့နိုင်ငံ
 တွင်း ခိုးသွင်းကာ လူကုန်သည်များအား စုံစမ်းဖော်ထုတ်လျက်ရှိရာ မသင်္ကာ
 သူလူစာရင်းထဲတွင် သိမ်ဆိုသူပါဝင်လျက်ရှိကြောင်း သတင်းအချက်အလက်
 ဖေးဂိုခဲ့၏။ ပို၍ ဆိုးဝါးသည်မှာ ရနောင်းမြို့မှနေ စိတ်ကြွဆေးပြားများ
 ဘိန်းဖြူများ မြို့ကြီးများသို့ စိမ့်ဝင်လာကြောင်း မူးယစ်ဆေးဝါး သယ်ဆောင်
 ရောင်းဝယ်သူအချို့ကို ဖမ်းဆီးမိခဲ့၏။

ထိုသူတို့ အစစ်ခံချက်အရ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းကြီးမှ သူတို့ကတော်
 ဆင့် ဝယ်ယူရောင်းဝယ်ခဲ့ကြောင်း ဖြောင့်ချက်ပေး ဝန်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း
 ဆက်သွယ်ရာတွင်လည်း နေရာအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲကာ ဝယ်ယူကြရသဖြင့်
 မည်သူမည်ဝါများ ထိုမူးယစ်ဂိုဏ်းကြီးတွင် ပါဝင်နေကြောင်း ဖော်နိုင်ဆဲ
 နေ၏။

မည်သို့ဆိုစေ မောင်မောင်တို့ မှုခင်းရဲတပ်ဖွဲ့သည် ရာဇဝတ်အမှုကြီးများစွာ ဖော်ထုတ်ကာ တရားဥပဒေအရ အရေးယူနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၏။ အမှုကမသေသော အလောင်းမှနေ၍ ပိုမိုရှုပ်ထွေးလာခဲ့၏။ အမှုကြီးများစွာကို အေရာပို ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းကာ ဖြေရှင်းခဲ့သူဖြစ်ပြီး အေရာပိုရဲတပ်ဖွဲ့၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် ရဲမှူးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်၏။

ကျားနှင့်ဆင်ရိုင်းတို့ လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြုံပြီဖြစ်၏။ ကျားဆိုးတို့သည် စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သော်လည်း သူတို့၏ သဲလွန်စခြေရာများ ချန်ထားရစ်စမြဲပါပေ။ သားကောင်ချောင်းမြောင်းရာတွင်လည်း အမြီး တဘုတ်ဘုတ်ရိုက်ခတ်တတ်သဖြင့် သိလာပါသည်။ မောင်မောင် ညဉ့်ဘက် ညလူအဖြစ် ရောင်နီဦးစက်ရုံဝင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမိပါတော့သည်။

အမှောင်ထဲက ညဉ့်လူသား

မောင်မောင်တစ်ယောက် စောရညဉ့်လူအဖြစ် ရောင်နီဦးအလုပ်ရုံ တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ လုပ်ပိုင်ခွင့်တော့ မရှိချေ။ မိမိတွတ်ဆချက် လွဲမှားပါက မိမိသာ တရားဥပဒေအရ အရေးယူခြင်းခံရမည် ဟေ့ မလုပ်၍ မဖြစ်ပါချေ။ လုပ်ရတော့မည်ဖြစ်၏။ ဒိုဗာမင်ရွေးများကား အလွန်ကြောက်စရာကောင်းကြ၏။ သူတို့၏ အမြီးကို ဖြတ်ထားပြီး သူတို့ ခံစားချက်ကို မသိနိုင်ချေ။

ခွေးတို့၏သဘောက သဘောကြည်ဖြူပါက အမြီးနဲ့သည်။ ကြောက် နှံ့ပါက အမြီးကုတ်၏။ ဒိုဗာမင်ကတော့ အပြေးသန်လှပြီး ရန်သူဆိုက မလွတ် တမ်း ခဲကိုက်ထားတော့၏။ သူတို့အသက်သေသည်အထိ ကိုက်ခဲထားသတ် ကြပေသည်။ မောင်မောင်က ဒိုဗာမင်ရွေးများနှင့် ရင်ဆိုင်နှုန်းအတွက်

မေ့ဆေးသေနတ်ကို အသုံးပြုမည်ဖြစ်၏။ ထိုသည်က အထိရောက်ဆုံး နည်းလမ်းပါပေ။

ဒုတိယအချက်က အုတ်နံရံတံတိုင်းပေါ်က သံဆူးကြိုးများတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား လွှတ်ထားမှုတည်း။ ထိုသည်ကို ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းအား လွှတ်ကာ အချိန်နာရီ မိနစ် (၂၀) အတွင်း ခေတ္တပိတ်စေမည်။ ပြန်ထွက်ခွာချိန်တွင်လည်း မီးခေတ္တပိတ်စေရန် စကားပြောစက်ဖြင့် ချိန်ကိုက်ရမည်ပေ။ ရန်သူများ၏ ပိုင်နက်မို့ အထူးဂရုထားရမည်ပေ။

ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များသည့် ရန်သူမို့ လူတိုင်းလှည့်ကွက်ထောင်ချောက်များအတွင်း မကျရောက်မိစေရန် အထူးဂရုပြုလှုပ်ရှားရမည်ပေ။ သူတစ်ပါး၏ လျှို့ဝှက်ချက်ဆိုသည်က မသက်ဆိုင်သူတွေက မသိရှိအောင် လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်၏။ သိရှိသွားပါက လျှို့ဝှက်ချက်မဟုတ်ပါတော့ချေ။ အထူးသဖြင့် ဒုစရိုက်သမားတို့သည် သူတို့၏လုပ်ရပ်ကို လူသိမခံလိုကြပေ။

အုတ်နံရံတွယ်တက်ရန် ရော်ဘာခွက်များပါသည့် အစွပ်များဝတ်ဆင်ရ၏။ ထိုသည်ကို ဒူး၊ တံတောင်များနှင့် လက်ဖဝါးတွင် စွပ်ရပေသည်။ ရော်ဘာခွက်ပျော့များသည် ဖိကပ်လိုက်ပါက လေစုပ်ကာ တွယ်ကပ်နေ၏။ စာလေးများ ရော်ဘာထိပ်ခွက်ပါသည့် သေနတ်ဖြင့် ကပ်ငြိနေသလိုပေ။ အုတ်နံရံလို မာကျောသည့်နေရာတွင်သာ ကပ်တွယ်ထားလို့ ရနိုင်သည်။

မိမိ၏လက်ခွဲတော် ဝေါ(လ်)တာပီပီကား ပစ္စတိုသေနတ်အား လွယ်သိုင်းအိတ်ဖြင့် ထည့်လိုက်သည်။ ညဉ့်လူအဝတ်အလောင်း၊ အသားကပ်

သားရေပျော့ဝတ်စုံအား ဝတ်ဆင်ပြီး ကင်းပတ်ရော်ဘာဖိနပ်ကို စွပ်ရင်း ညဉ့်ကြည့်မျက်မှန်ကိုပါ တပ်ရပါမည်။ ခေါင်းစွပ်ကိုတော့ ရောက်မှ ဝတ်ဆင်ရမည်ပေ။ ရဲပတ္တရောင်ကားဖြင့် ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းက မောင်းနှင်ပြီး မောင်မောင်အား အနီးဆုံးနေရာတွင် ချခဲ့မည်ဖြစ်၏။ ညဉ့်ဘက်ရိုက်ကူးနိုင်သော ကင်မရာသေးသေးလေးပါ ယူခဲ့သည်။

လှုပ်ရှားမှုကို ညဉ့် (၁၂:၃၅) မိနစ်တွင် စတင်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ မောင်မောင်ကို ရွှေပြည်သာစက်မှုရန် ရောင်နီဦးအနီးနားတွင် ချထားခဲ့ပြီး ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းက ကြိုတင်ချိန်းချက်ထားသည့်အတိုင်း လှုပ်စစ်မီးလှိုင်းများ မိနစ် (၂၀) ခန့် ဖြတ်တောက်လိုက်ပါရန် စကားပြောစက်ဖြင့် လှမ်းပြောခဲ့၏။ ထိုအခါ မီးများ ရုတ်တရက် ငြိမ်းကျသွားချိန်တွင်တော့ ညဉ့်လူသား မောင်မောင်က အုတ်နံရံတံတိုင်းအား တွယ်တက်ပြီး လျှင်မြန်စွာ ဝင်းအတွင်းသို့ တောက်တဲ့တွယ်ကပ်သလို ဝင်ရောက်သွားတော့၏။

ဒိုဗာမင်ခွေးကြီးများက အနံ့ခံအားကောင်းလှ၏။ လူစိမ်းအနံ့ရသည့်နေရာသို့ အတင်းထိုးကာ ရောက်ရှိလာတော့သည်။ လှံရွံ့ရေးအစောင့် နှစ်ယောက်ကတော့ အရေးပေါ် မီးစက်နှိုးရန်အတွက် ဂိတ်ဝတွင် ရှိမနေခဲ့ပါချေ။ ဒိုဗာမင်ခွေးကြီးတို့အား ချိန်ရွယ်ကာ မေးဆေးမြားသေနတ်ဖြင့် ရှေ့တံမှ ပြေးလာသော ခွေးကြီးအား ပစ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ကောင်မှာ လွန်စွာ နီးကပ်လာပြီး ခုန်အုပ်လိုက်ချိန်မှာ ပစ်လိုက်ရ၏။ ကံကောင်းလှ၏။ ခုန်အုပ်

လိုက်သည့်ကောင်ကြီး မေ့ဆေးသေနတ်ကြောင့် မောင်မောင်ကိုယ်ပေါ်သို့ အိခနဲကျရောက်ကာ သတိမေ့လျက်ရှိ၏။

ဒိုဟမင်ရွေးကြီးနှစ်ကောင်အား ဆွဲကာ မမြင်သာသည့် နေရာတွင် ထားလိုက်ရ၏။ ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းထံ စကားပြောစက်ဖြင့် လှမ်း အကြောင်းကြားလိုက်၏။

“အရိပ် . . . အရိပ် . . . ကြားလား”

“ကြားတယ် . . . ညဉ့်လူ”

“အထဲရောက်ပြီ။ နဂိုအတိုင်းလင်းလက်တော့”

“ပေးပို့ချက်ရပြီ။ ဒါပဲ”

စက်ပိတ်ကာ အခြေအနေကြည့်ကာ မန်နေဂျာရုံးခန်းတည်နေရာသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့၏။ ညဉ့်ဘက်ဝင်းကြီးထဲ လျှို့ဝှက်ကင်မရာများ တပ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ မီးများပြတ်နေ၍ တော်သေး၏။ အောက်ဘက်ပင်ဘဲ အပေါ်ထပ်မန်နေဂျာ ရုံးခန်းရှိရာသို့သာ တွယ်ကပ်တက်ခဲ့၏။ မှန်ခွက်များမို့ ရော်ဘာအစွပ်များက များစွာအသုံးဝင်လှ၏။ ရွှေရှားရန်ပင် မနည်ခွာအားစိုက်ရ၏။

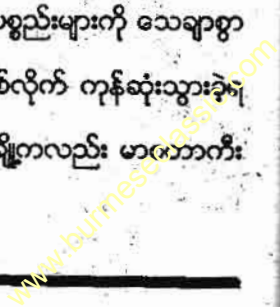
မီးများ ပြန်လည်လင်းလက်လာပြီမို့ တံခါးပေါက်အတိုင်း ဝင်ရောင်မရပါစော့ချေ။ မောင်မောင် စိတ်မပူပါ။ စိန်ဖြတ်ကိရိယာပါရှိသဖြင့် မှန်ခွက်ကို ချိန်ကာ ချက်အနီးကပ်လှီးဖြတ်လိုက်ပြီး တိတ်ဖြင့်ကပ်ကာ ခွာလိုက်၏။ မှန်သားအတိုင်း တိတ်တွင်ကပ်ကာ ကွာသည်နှင့် အတွင်းသို့ လက်နှိတ်ကာ

ချက်ကို ဖြုတ်လိုက်ကာ အထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ရုတ်တရက်ကြည့်ပါက မှန်ပကတိနဂိုအတိုင်းရှိနေသည် ထင်ရပေမည်။

အထဲသို့ ရောက်ရှိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မီးအားပြတ်တောက်မှု ပုံမှန်ပြန်လင်းနေပြီဖြစ်၏။ ညဉ့်သုံးလက်နိပ်ဓာတ်မီးခွက်လေးအား လက်ဖြင့် ကိုင်စရာမလို သတ္တုတူးဖော်ရေးသမားတွေလို နဖူးတွင် သရေကြိုးဖြင့် စွပ်လိုက်၏။ မန်နေဂျာချုပ်ကြီး၏ စားပွဲအံများကို ဦးစွာမွေ့နှောက်ရှာရမည် ဖြစ်၏။ သော့များမခတ်ထား၍ တော်သေးသည်ဆိုရမည်။

မိမိရှာဖွေနေသည်က အလိုအလျောက် ဝီဒီယိုကင်မရာဖြင့် ရိုက်ကူးထားသော တိတ်ခွေပါပေ။ တွေ့ပါပြီ။ အောက်ဆုံးအံဆွဲထဲတွင် ရက်စွဲများဖြင့် ထားရှိ၏။ မိမိရှာဖွေနေသည်က အခင်းဖြစ်ပွားသည့် ညက ရိုက်ကူးထားသည့် တိတ်ခွေတည်း။ ထိုအထဲတွင် ဖြစ်ပွားပုံအားလုံးပါမည်ပေ။ သိမ်ဆိုသည်က ခေသူမဟုတ်။ ကျားမှ ကျားကြီး။ ကိုးတောင်ပြည့် ကျားငစဉ်းလဲ မဟုတ်ပါလား။

မတွေ့ပါချေ။ ထိုတိတ်ခွေကား အရေးကြီးလှသည့်မို့ အပေါ်ဆုံးအံဆွဲထဲတွင် ရှိကောင်းရှိမည်ပေ။ သို့သော် ထိုအံဆွဲကား သော့ပိတ်ထားကြောင်း တွေ့ရ၏။ မိမိမှာ တုံးပါ့။ အရေးကြီးသည့်ပစ္စည်းများကို သေချာစွာ သိမ်းဆည်းကြမည်ပေ။ အခုတော့ အချိန်များ မိနစ်လိုက် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ရမည်။ သော့ပိတ်ထုတ်ကာ သော့ကို ဖွင့်ရ၏။ တချို့ကလည်း မာလာကီး (Master Key) ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

သိပ်မကြာပါ။ ပွင့်သွား၏။ ထိုအထဲတွင် လေဆာဓာတ်ပြားခွေများ
 မိ တွေ့ရ၏။ အောင်ထွန်းထံ မိတ္တူပို့ဟုရေးထားသည့် ဓာတ်ပြား (Disc)
 မှာ ယူလိုက်ပြီး ပရိုက်ဂျက်တာထဲထည့်ကာ စမ်းသပ်လိုက်ရာတွင်တော့
 အခင်းဖြစ်ပွားမှု မှတ်တမ်းလှုပ်ရှားမှုဓာတ်ပုံများ ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။
 မောင်မောင်အတွက် ရေငတ်သူ ရေတွင်းထဲ ပြုတ်ကျသလိုတည်း။ ထိုဓာတ်
 ပြားချပ်အား မိမိမှာပါလာသည့် ဓာတ်ပြားချက်အသစ်ဖြင့် အဒပ် (Adulb)
 ဆင့်ပွားအမြန်နှုန်းဖြင့် ကူးယူပြီး ပြန်စမ်းသပ်ဖွင့်ကြည့်ရာ အဆင်ပြေနေ
 သဖြင့် ထိုမူရင်းအခွေယူကာ မိမိဆင့်ပွားကူးယူသော တိတ်ခွေအား အံ့ဆွဲထဲ
 ပြန်ထည့်ပေးခဲ့၏။ နောက်ထပ် စိတ်ဝင်စားစရာအချက်ကား နိုင်ငံခြားသား
 များနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုရန် ဖုန်းနံပါတ်များနှင့် လိပ်စာကတ်များပေးတည်း။
 ထိုသည်များကို တယ်လီပရင်တာ (Teleprinter) ဖြင့် ကူးကာ ထုတ်ယူ
 လိုက်ရ၏။

ပြီးတော့ လျှို့ဝှက်မှတ်တမ်းဖိုင်ပါပေ။ ထိုအထဲတွင် သူတို့ လူ
 တုန်ကူးသည့်အကြောင်းများနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးများ ဖြန့်ဖြူးရာဌာနများနှင့်
 ထုတ်လုပ်ရာဌာနများ ပါဝင်နေပေသည်။ ထိုအထဲတွင် ရွှေပြည်သာစက်မှုရန်
 ဓာတ်ရုံမှလည်း စိတ်ကြွဆေးပြားများ ထုတ်လုပ်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရ
 တော့သည်။

မောင်မောင်လည်း အလျင်အမြန် ကူးယူလိုက်ရတော့၏။ များစွာ
 အတိုးရှိလှသော အချက်အလက်များ မဟုတ်ပါလား။ အချိန်ကား သိရှိရန်

ကြည့်လိုက်ရာ (၀၁:၂၀) တစ်နာရီ (၂၀) မိနစ်ပင် ရှိနေပြီဖြစ်၏။ မိမိအထဲ
 ဝင်ရောက်ခဲ့သည်မှာ တစ်နာရီခန့်ပင် ရှိနေပြီဖြစ်၏။ စက်ရုံတွင်းသို့ မူးယစ်
 ဆေးပြားများ ထုတ်လုပ်ရာကို ကြည့်ရှုရန်နှင့် သက်သေခံပစ္စည်းများပါရထူ
 ရန် အရေးကြီးသဖြင့် စက်ရုံဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ကားဂိုဒေါင်တွေ
 သဖြင့် သူဌေးကတော်စီးသည့်ကားမှ ကပ်ငြိနေသော ရွံစေးများနှင့် သူဌေး
 ဦးအောင်ထွန်းကားမှ ရွံစေးများပါ ပလတ်စတစ်အိတ်ဖြင့် ခွာကာ ထည့်ယူခဲ့
 ပါသေး၏။

စက်ရုံဘက်တွင် မီးလင်းလျက်ရှိသည်။ မောင်မောင် အထဲချောင်း
 မြောင်းကြည့်လိုက်ရာတွင်တော့ မူးယစ်စိတ်ကြွဆေးပြားများ ထုတ်လုပ်ကာ
 ဆပ်ပြာအမွှေးတုံးများအထဲသို့ သွတ်သွင်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရတော့
 ၏။ မောင်မောင် မည်သို့လုပ်ရပါမည်နည်း။ ထိုစဉ် သူတို့ထဲမှတစ်ယောက်
 အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ သူတို့အားလုံး ဦးထုပ်ဖြူများဆောင်းကာ ပါးစပ်
 ပေါက်များပါ ပိတ်ပါးအစွပ်များဖြင့် နားထိ ဆွဲပိတ်ထားကြ၏။ ဂျူတီကုတ်
 အဖြူကြီးများ ဝတ်ဆင်သည်မို့ ထိုအပြင်သို့ အပေါ့အပါးလုပ်ရန် ထွက်လာ
 သူအား ခေတ္တမေ့မျောစေရန် ပါးစပ်ပိတ်လက်ဝါးစောင်းဖြင့် လှဲသိပ်ပေးလိုက်
 ပြီး ထိုသူထံမှ ခေါင်းစွပ်၊ ပါးစပ်ကာ ဂျူတီကုတ်အဖြူရှည်ဝတ်ရုံကာ အထဲ
 သို့ ခပ်တည်တည်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။ သက်သေခံပစ္စည်းများကိုယူကာ ဂျူတီ
 ကုတ်ထဲသို့ ထည့်သွင်းလိုက်ရ၏။ ပြီးသော် ဝိုက်ကိုနှိပ်ကာ အိုးအား ဝိုက်
 လာဟန်ဖြင့် လုပ်ပြကာ အပြင်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာခဲ့ရ၏။ ဂျူတီ

ထုတ်နှင့် ခေါင်းမှ ဦးထုပ်ပါချွတ်ကာ ဝင်းတံခါးဘက်သို့ အပြေးတစ်ပိုင်း ချွတ်လာခဲ့ရ၏။

ဒိုဗာမင်ခွေးများ တော်ကြာမေ့ဆေးပျက်ပြယ်ပြီး နိုးထလာတော့ နှစ် မဟုတ်ပါလား။ ဆားပုလင်းအောင်ထွန်းထံ အကြောင်းကြားရပြန်သည်။

“အရိပ် . . . အရိပ် . . . ကြားလား”

“ကြားတယ် . . . ညဉ့်လူ”

“မိုးမှောင်လိုက်ဟေ့ . . . မြန်မြန် . . . ထွက်လာခဲ့မယ်။ စောင့်နေ”

“ရပြီ။ ပေးပို့ချက်ရပြီ။ အသင့်”

မောင်မောင်လည်း နံရံနားအရောက် မှောက်လျက်ဝပ်နေခဲ့၏။ ထိုချွတ်ရေးအစောင့်နှစ်ယောက်ကတော့ ဘာမျှမဖြစ်ဟန်။ ဝီဒီယိုဇာတ်လမ်းခွေ ထိုင်ကြည့်နေလျက်ရှိ၏။ စက်ရုံဘက်မှ အသံဗလံများ ကျယ်လောင်စွာ ကြား နေသဖြင့် ဘာများဖြစ်သလဲဟု တစ်ယောက်ထွက်သွားခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ဆေးပျယ်စပြုလာပြီမို့ ဒိုဗာမင်ခွေးများ တစ်ချက် တစ်ချက် အကြောလိုက် ဆာ တွန့်လူးလာနေပြီဟည်း။

မတတ်နိုင်တော့ချေ။ ကျန်အစောင့်တစ်ယောက် အပေါက်ဝမှ ဆက်ရုံဘက်ကြည့်နေစဉ် နောက်မှ အသံတိတ်နည်းဖြင့် လှဲသိပ်ပေးလိုက်ရ တော့သည်။ ပြီးသည်နှင့် လူတစ်ကိုယ်ထွက်သည့်အပေါက်သော့အား ငြိမ် သူတာ ဖွင့်ပြီး ဝင်းအပြင်သို့ ထွက်ခဲ့ရ၏။ အဆင်သင့်ပါပေ။ အပြင်သို့ အရောက်တွင် လျှပ်စစ်မီးများ ငြိမ်းသွားပြီး ဆားပုလင်းအောင်ထွန်း၏ကား

က ရောင်နီဦးဂိတ်ပေါက်အနီးတွင် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသည်မို့ အချက်ကြောင့်
ကာ ကားဘီးလိုမ့်နေဆဲပင် တံခါးဖွင့်ကာ တက်လိုက်ပြီးသည်နှင့် အရှိန်ဖြင့်
ဝေါခနဲ ကားလေးက ပြေးထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

“ဘယ်လိုလဲ အာစရီ အဆင်ပြေရဲ့လား”

“အေး . . . ပြေတယ်။ အမြီးကျမှ တစ်သွားတယ်ကွ”

မောင်မောင်တို့နောက်မှ ရောင်နီဦးစက်ရုံ အချက်ပေးခေါင်းလောင်း
ထိုးသံများက တိုးဝှေ့လိုက်ပါလာသံ သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရပါတော့သတည်း။

“သွားပါပြီကွာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ အာစရီရဲ့”

“သည်ကောင်တွေ အသိုက်ရွှေ့တော့မှာပေါ့ကွာ . . . ဟူး”

“ဒါဆိုလည်း မိုးအဆုံး ရေအဆုံးပေါ့ အာစရီရဲ့”

“အေးပေါ့ကွာ။ ပိုခက်ခဲရပြီပေါ့ကွာ”

နောက်တစ်နေ့တွင်တော့ ကုန်ပစ္စည်းများအတွက် ငွေချေရန်
ကျားရဲမထံ ဖုန်းဆက်သွယ်လာခဲ့သဖြင့် ပုံမှန်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် အ
အစဉ်ပြုရင်း ရဲမှူးကြီးထံသို့လည်း သက်သေခံပစ္စည်းများ အထောက်အထား
တိတ်စွဲများပါ အထူးအစည်းအဝေးခန်းထဲတွင် ဖွင့်ပြပြီး မည်သို့ဆက်လက်
ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် တိုင်ပင်နှီးနှောကာ အသိချင်းဖလှယ်ကြပြန်သည်။

ထိုစဉ် မောင်မောင့်ထံ တယ်လီဖုန်းလိုင်း ဝင်လာခဲ့သည်။ မိ
လက်ကိုင်ဖုန်းပြည်သံက အစည်းအဝေးခန်းမကြီးအား ယိတ်ဆိတ်သွားစေ

တော့၏။ ဆက်သွယ်လာသည့်ဖုန်းနံပါတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျားရဲမ
မှ ဖြစ်နေပါတော့၏။ မောင်မောင်လည်း ချက်ချင်း လက်ဟန်ဖြင့် အသံထဲ
နားထောင်မှတ်တမ်းတင်ရန် အချက်ပြလိုက်ပြီး . . .

“မောင်မောင်ပါ ကျားရဲမ ဘာထူးသလဲ”

“သူတို့ ကျွန်မတို့ကို ဖမ်းထားပြီရှင့်”

“ဟဲဟဲ . . . ဆင်ရိုင်းမောင်မောင် မင်းရဲ့အသည်းကျော် မဒီလေးက
ငါ ခေတ္တ ခေါ်ထားလိုက်ပြီနော့။ ငါ့ဆီက ယူသွားတဲ့ပစ္စည်းတွေ ပြန်ပေးရ
တော့ ပြန်လွှတ်ဖို့ စဉ်းစားရမှာပေါ့ကွာ။ မင်းနဲ့ငါ ထိပ်တိုက်ယှဉ်ပြိုင်ချင်သေး
သကွ”

“ဖြစ်ပါတယ်။ ငါတို့က အဆင်သင့်ပဲ”

“ကြိုက်ပြီ။ အခုတော့ မင်းရဲ့အသည်းကျော်လေးခေါ်ပြီး အလွန်ခရီး
ခရီး ထွက်ရဦးမယ်ကွာ။ ဒါပဲ။ ဪ . . . မင်းရဲ့တပည့်ကျော် ဆားပုလင်း
တော့ အတွင်းလူနာအဖြစ် အနားပေးလိုက်ပါရဲ့ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . သွား
ဆင်ရိုင်းရေ ကျားနဲ့ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြတာပေါ့လေ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . .

“တောက်”

မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချလွန်းလှခဲ့၏။ သူတို့၏ ငီဒီယိုတင်
တွေကို မဖျက်ဆီးခဲ့သည်က မိမိအမှားပါပေ။ မိမိအား အမှောင်မှန်
လောက်သားတို့က သိထားကြ၏။ မိမိနှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့ဖူးတာ အမှန်
များစွာ ရှိခဲ့၏။ ကျားရဲမနှင့်အတူ လှုပ်ရှားခဲ့ဖူးသည်မို့ ကျားရဲမအား တချို့

သိရှိနေပေလိမ့်မည်။

အခုတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်။ ဆက်လက်ရင်ဆိုင်သွားရတော့မည်။
ရဲများကြီးက ချက်ချင်းပင် စက်ရုံကို ဝင်ရောက်စီးနင်းဖမ်းဆီးရန် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်
များ စေလွှတ်လိုက်တော့၏။ ခဲလေသမျှ သဲရေကျသလိုပါပေ။ သူတို့အသိုက်
ပြောင်းရွှေ့သွားကြပြီဖြစ်၏။ ထုတ်လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသော ဓာတုဗေဒ
ဆေးဝါးများနှင့် စက်ပစ္စည်းများကိုသာ သိမ်းဆည်းရမိပါသည်။ သက်သေခံ
လူများတော့ ဖမ်းဆီးရမိခြင်း မရှိပါတော့ပေ။

သိခံတို့အုပ်စုလိုက် မည်သို့ခြေရာဖျောက်မည်နည်း။ ဘယ်သွားကြ
သနည်း။ သူတို့ကား အောက်ပြည်အောက်သားများမို့ အောက်ဘက်သို့သာ
ပြေးကြမည်ပေ။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့ ရဲကင်းများအားလုံးအား
ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီ စက်လှေများအား ဖမ်းဆီးရန် ညွှန်ကြားလိုက်ရ၏။
သို့သော် ရန်သူက နှာတစ်ဖျားသာသွားခဲ့၏။

သိခံတို့က ကိုယ်ပိုင်အပျော်စီး ရေရှုပ်တိုက် မော်တော်ဘုတ်ဖြင့်
ထွက်ခွာသွားကြောင်း သတင်းပို့ခဲ့၏။ ထိုမော်တော်ဘုတ်ကား တစ်နာရီ
ရေပိုင် (၇၀) နှုန်းကျော် မောင်းနှင်နိုင်၍ လျင်မြန်စွာ ခရီးပေါက်၏။ သူ၏
နှောတ်လိုက်များကတော့ ရောင်နီဦး ကုန်စက်လှေနှစ်စင်းဖြင့် ထွက်ခွာသွား
ကြောင်း သတင်းပို့သည်။

သူတို့နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးဘိန်းဖြူနှင့် စိတ်ကြွဆေးဝါးများပါ ပါသွား
မည်။ သိခံလိုက်ပါသွားသော အပျော်စီးမော်တော်ဘုတ်တွင် မိန်းမချော

www.burmeseclassic.com

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ကလေးများ (၇) ယောက်ခန့် ပါသွားသည်ဟု ခန့်မှန်းကြ၏။ ထိုမိန်းကလေးများသည် ငယ်ရွယ်လှပပြီး ကိုယ်ခန္ဓာပါ တောင့်တင်းဖွံ့ဖြိုးသူလေးများပါပေ။

သူမတို့အား ဈေးကောင်းဖြင့် ရောင်းစားမည်ထင်၏။ တချို့ မိန်းမပိုကလေးများကလည်း ငွေရဖို့သာ သိ၏။ သူမတို့ဘဝပျက်စီးမည်ကို မတွေ့ကြပါချေ။ နိုင်ငံရပ်ခြားသည် မိန်းမပိုလေးများအတွက် ခိုလှုံရာ အားကျစရာ နေရာမဟုတ်ချေ။ အသွေးအသားများ ဝါးဖျိုမည့်ကျားရဲတွင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ကျားသည် သူ၏သားကောင်အား သနားကြင်နာရိုး မရှိနိုင်ချေ။

သားကောင်းသမီးပျိုလေးများ မပျက်စီးစေရန် ကြိုးစားကယ်တမ်းမည်သာ ဖြစ်၏။ မသေသော အလောင်းမှ စတင်ခဲ့သောအမှုကား ပိုမိုစွဲထွေးလာပြီး အမှုကြီးသို့ ပြောင်းလဲလာတော့သည်။ သူတို့ ဘိတ်(မြိတ်) ထားဝယ်ချောင်သို့ ဝင်ရောက်လာပါက ဖမ်းဆီးရန် ညွှန်ကြားချက် ထားရသည်။ ဘိတ်(မြိတ်)မြို့မှ ရဲတပ်ဖွဲ့အား သူဌေးကြီး ဦးအောင်တွန်းအမှု၏ဇနီး ဒေါ်လှလှဝင်းအား သတ်မှုဖြင့် အရေးယူ ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ပေးပါသေး၏။

ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်နိုင်ပါချေ။ လူတို့သည် ဆင်းရဲသည်အထိ ခံနိုင်ရည်ရှိကြပြီး ချမ်းသာမှုအက် မခံနိုင်ကြပေ။ ရလေ လိုလေ လောဘတက်တော့၏။ ချမ်းသာခြင်းမှ ပြန်ပြီးဆင်းရဲမွဲတေသွားရမည်ကို စိုးရိမ်ပေသည်။ ထိုအခါ လောဘစိတ်ကြောင့် လုပ်မိလှုပ်ရာ ထင်ရာစိုင်းပြန်တော့သည်။

တိုကြ

မိမိ၏ သားမယားဆိုသည့်အသိပင် မရှိတော့ပေ။ သူ၏ ကမ္ဘာပျက်
 ၍ သားကောင်ချင်းလိုကြ၏။ လူတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုသာ အခင်တွယ်ဆုံး
 ပါပေ။ မည်မျှပင် ချစ်ခင်တွယ်တာပါစေ ထိုလူသေက မည်သူမျှ လိုက်ပါ
 မသေချင်ကြပေ။ အပုပ်နံ့ထွက်လာသည်နှင့် အလောင်းကောင်အနီးနားသို့
 ဖင် မကပ်ချင်၊ မသွားချင်ကြလိုပေ။ မြန်မြန်အလောင်းကောင်အား သင်္ဂြိုဟ်
 စေပါတော့သည်။ တရားအသိရှိကြသူများသည် ဖြစ်ပြီးပျက်ရမည့် သဘော
 ကို သိ၏။ ဘယ်အရာမှ မတည်မြဲသည့် အနိစ္စသဘောကို မြင်၏။ မိမိတို့
 သည် ကုသိုလ်ကံကြောင့် လူဖြစ်ခဲ့ကြရ၏။

ရုပ်နာမ်ခန္ဓာပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့သည်ကား မွေးဖွား
 ခြင်းသည် သေဆုံးဖို့အတွက် (Born to Die) ပေတည်း။ ရှောင်လွှဲလို့မရ
 သည့်က သေခြင်းတရားပပေ။ မည်မျှပင် မသေချင်။ မိသားစုနှင့်မခွဲခွာလို
 လည်း မရနိုင်ချေ။ အချိန်တန်တော့ ခွဲခွာသွားကြရမည်သာ ဖြစ်၏။ လူတို့
 မသေခင် အစွဲအလမ်းထားရှိသောကြောင့် မကျွတ်မလွတ်နိုင်ဘဲ ပြိတ္တာ၊
 သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ ဝိညာဉ်ဘဝသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။ ယခုလည်း သေကံ
 မရောက်သော်လည်း မေ့မျောနေရာမှ သူဌေးမ ဒေါ်လှလှဝင်း၏ဝိညာဉ်သည်
 ခန္ဓာကိုယ်မှ ဖယ်ခွာကာ အခြားဘုံသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄) ဒေါ်လှလှဝင်း၏ ပြောပြချက်

အဖြစ်အပျက်များက ဆက်တိုက်ဆိုသလို အချိန်နာရီနှင့်အမျှ
ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပေသည်။ သေစေလို၍ လည်ပင်းညှစ်သတ်ခဲ့ကြပေ
သည့် သေကံမရောက်၍ သက်မပျောက်ဘဲ (၃) ကြာ မေ့ပျောက်နေရာမှ သတိ
ပြန်လာခဲ့ချေပြီ။ အထူးရဲတပ်ဖွဲ့အစောင့်အကြပ်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ထားခဲ့
သဖြင့် သူမ သတိရလာသည်နှင့် အမှုကိုင်ရာရှိ ရဲမှူး ဆင်ရှိုင်းမောင်မောင်ထံ
သတင်းပို့ခဲ့ကြ၏။

မောင်မောင့်အတွက် အဆိုးထဲက အကောင်းတည်း။ အမှုကိုင်ရာမှ
ရန်အတွက် မျက်မြင်ကိုယ်တိုင် တရားလိုအသက်ရှင်လျက် ထွက်ခွာနိုင်
စေတော့မည် မဟုတ်ပါလား။ သူမထံ မောင်မောင် အပြေးအလွှာအောက်ရှိပြန်

သည်။ သူမအား သေစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် လည်ပင်းညှစ်သတ်ရန် ကြံစည် ကျူးလွန်ခဲ့သူ လင်ယောက်ျား ဦးအောင်ထွန်းအား မြိတ်မြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့များက ဖမ်းဆီးပြီးဖြစ်၏။

သူမကြည့်ရသည်မှာ အိပ်မက်ထဲက နိုးထလာခဲ့သူတစ်ယောက် ယဟာတည်း။

“ရဲအရာရှိကြီးရှင် ကျွန်မ မသေဘူးနော် ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ရုတ်တရက် အထိတ်တလန့်အကြောက်လွန် ပြီး မေ့မျောသတိလစ်သွားတာပါ။ အင်း . . . သည်နေ့ဆို (၃) ရက်တောင် သတိလစ်ခဲ့တာ ဒေါ်လှလှဝင်းရဲ့”

“ရှင် . . . ကျွန်မလေ မေ့မျောသွားတဲ့အချိန်က အတွေ့အကြုံတွေ တာ တရား သံဝေဂရစရာပါရှင်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဖြည်းဖြည်း အေးအေးဆေးဆေးသာ ပြောပါခင်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကျွန်မတို့ သူတို့က ရုံးခန်းထဲမှာ လည်ပင်း ညှစ်သတ်ခဲ့ကြတာ ပါရှင်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျွန်တော်တို့ ဗွီဒီယိုကင်ရာ ရိုက်ကူးထားတဲ့အခွေ နဲ့ အခင်းဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေ မြင်တွေ့သိရှိပြီးပါပြီ ခင်ဗျာ။ ဒါကြောင့်လည်း ဦးအောင်ထွန်းနဲ့ သိမ်ဆိုသူတို့ကို ဖမ်းဆီးခိုင်းလိုက်ပါပြီ။ အင်း . . . ဒါပေမဲ့

အိမ်ကတော့ လွတ်မြောက်သွားခဲ့တယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ ရဲတပ်ဖွဲ့
အပြန်ဆုံးဖမ်းဆီးဖို့ ဆောင်ရွက်နေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျွန်မ သိပ်ကြောက်နေမိတယ်ရှင်။ ငွေကြေးပစ္စည်း
ဥစ္စာဆိုတာက လူ့အသက်ထက် တန်ဖိုးမရှိမှန်း သိပါပြီရှင်”

“ကျွန်မလေ မေ့မော့သွားတဲ့အခါ မည်းမည်းလူကြီး မွေးစုတ်ဖွားနဲ့
မျက်လုံးပြူးပြူးကြီးက လာလိုက်ခဲ့စမ်းဆိုပြီး လက်နှစ်ဖက် ချိုင်းကြားမှ
အောက်ကနေချိပြီး အင်မတန် လျင်မြန်တဲ့အဟုန်နဲ့ ကျွန်မကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်
ရှင်။ ကျွန်မမှာ ရှန်းကန်ဖို့ အားအင်လည်း မရှိသလို ခံစားရတယ်။ ကြောက်
ရွံ့ထိတ်လန့်မှုတွေကလည်း ဖော်မပြေတတ်အောင်ပါပဲ။ မရဲတရဲနှင့် မျက်လုံး
ရှည်ဖို့ ကြီးစားခဲ့သေးတယ်ရှင်”

“ဒါပေမဲ့ ကားအမြန်နှုန်းမောင်းနှင်သလို မျက်နှာကို လေအားခိတ်
တော့ မျက်လုံးဖွင့်မရခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ဖရာမတံခါးမည်းမည်းကြီးတွေရောက်
တော့မှ အဲသည် လူအကောင်ကြီးက ရပ်လိုက်တယ်ရှင်။ တံခါးကြီးက ဂိုင်း
နဲ့ မိုးခြိမ်းသံကြီးအလား ဖွင့်သွားတယ်။ အို . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . .
ခေါ်ပြည်ကြီးပါလား။

ကျွန်မကို ဆွဲခေါ်လာစဉ် ဘေးဘိမှာ ငရဲသားကြီးတွေက ငရဲတန်
ဆရာမည့်လူတွေကို နှိပ်စက်နေကြတာရှင်။ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလို့ပါ
ဘာ။ ကျွန်မ အတော်ပဲ တုန်တုန်ချည့်ချည့် သတိမေ့မော့မတတ်သေးဘဲ။ ခေါ်
တာတဲ့ ယမမင်းရဲ့ စေတမန်ကြီးက ဆွဲထိန်းထားလို့ လဲမကျသွားတာရှင်။

ပါးစပ်ထဲကို ချော်ရည်ပူတွေနဲ့ လောင်းထည့်နေလိုက်တာများ သူတို့ထဲ အရက်သေစာ သောက်စားမှူးယစ်ရမ်းကားဆဲဆိုကြတဲ့သူတွေတဲ့။ လိမ်ညှာ ပြောတဲ့သူတွေတဲ့ရင်။

အခြားတစ်ဖက်မှာတော့ ဆူးခရာတောကြီးကို အဝတ်မပါတဲ့ မိန်းမ လောက်ျားတွေ ပြေးနေကြတာရှင့်။ ဆူးတွေငြိလို့ အသားတွေ စုတ်ပြတ် ပေါက်ပြဲနေပြီး သွေးအလိမ်းလိမ်းပါပဲ။ နောက်ကလည်း ငရဲသားကြီးတွေထဲ ဆူးကြာပွတ်ကြီးတွေနဲ့ တရွမ်းရွမ်းရိုက်လိုက်တာများ ငရဲခံရတဲ့သူတွေ အသားတွေ စုတ်ပြတ်ဖွာလန်ကြ အသားထစ်ကြီးတွေ ဘတ်လပ်ဘတ်လပ် လန်ထွက်နေလိုက်တာများ... ဝေါ့... အု... အန်ချင်လိုက်တာ... ထို့

“ရေသောက်ပါဦးခင်ဗျာ။ အင်း... ကံထူးလို့ ငရဲဘုံကို မြင်တွေ့ ရောက်ရှိခဲ့တာဗျ။ ဒါမှ မကောင်းမှုတွေ မလုပ်ရဲတော့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ သာ လုပ်မိမှာပေါ့လေ”

“ဟုတ်တယ်ရှင့်။ အို... တချို့ငရဲကျခံသူတွေကို ဆီပူအိုးကြီးထဲ ထည့်ကျော်နေလိုက်တာများ အင်း... တချို့ဆိုလည်း ခေါင်းကို တင်းပုတ် ဆူးကြီးနဲ့ ထုထုချတာ ခံနေကြရတာရှင့်။ ကြောက်စရာကြီး။ သူတို့က ငါ့ရှင် တွေ သတ်တဲ့သူတွေတဲ့ရင်။ ကျွန်မကို သူတို့က ယမမင်းကြီးထံ လျှောက် ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်”

“ကဲ... အမှုထိန်းကြီး ငရဲကျခံရမည့်သူတွေရဲ့ စာရင်းဖွင့် စမ်းကွယ်”

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

“ကဲ . . . စေတမန်ကြီး သူမက ဘယ်သူတုန်း”

“မှန်ပါ။ သူမက ဒေါ်လှလှဝင်းခေါ်တဲ့ သူငယ်မပါ ယမမင်းကြီး”

“ဟဲ့ . . . အမှုထိန်း စာရင်းထဲရှာတွေ့ရဲ့လား”

“မတွေ့ပါ ယမမင်းကြီး။ စာရင်းထဲမှာက နှုတ်ကြမ်းဆဲဆိုတို့နဲ့ လေ့ရှိတဲ့ ငါးစိမ်းသည်လှလှဝင်းပဲ တွေ့ပါတယ်”

“ဟဲ့ . . . စေတမန်ကြီး သူမကို ဘယ်ကနေ ခေါ်လာတာတုန်း”

“သူ့ကို သူ့ရဲ့ဝိညာဉ်လွှင့်ပျောလာလို့ ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်ခဲ့တာပါ”

“အို . . . မှားတော့မလို့ပါလား။ သည်သူငယ်မက စိတ်ကော နလုံးကောင်းရှိပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အမြဲမပြတ်လုပ်နေတဲ့ သူငယ် ကွယ်။ ကဲ . . . ကဲ . . . သူ့ကို ငရဲခန်းတွေ လိုက်ပြပြီး လှူပြည်ပြန်ပို့စေ”

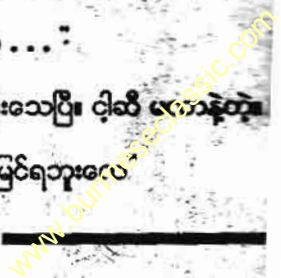
“အမိန့်အတိုင်းပါ မင်းကြီး”

“ကျွန်မကို ငရဲခန်းတွေ လိုက်ပြပြီး ပြန်ပို့ဖို့လုပ်တော့ ကျွန်မ အိတ်(မြိတ်)မြို့အိမ်ကို ပြန်ပို့ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ သေမင်းစေတမန်ကြီးက အိတ်ကို လိုက်ပို့တာပေါ့ရှင်။ ကျွန်မအိမ်ကို ဝိညာဉ်ဘဝနဲ့ ပြန်ခဲ့တာကိုး။ အိတ်လေ ကျွန်မကို တစ်ချိန်က ချစ်လှချည်ရဲ့ဆိုတဲ့ လူယုတ်မာ ဦးအောင်ထွန်း အခြားမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အကြည်ဆိုက် ပလူးပလဲလုပ်နေကြတာပေါ့”

“ကျွန်မက ကိုယ်ထင်ပြလိုက်တော့ . . .”

“ဟင် . . . လှလှဝင်း မင်း . . . မင်းသေပြီ။ ငါ့ဆီ လာအံ့တဲ့”

ပလူးပလဲနေတဲ့ မိန်းမကတော့ ကျွန်မကို မမြင်ရဘူးလေ

“နင် . . . နင် . . . လှလှဝင်း . . . ငါ . . . ငါနားမလာနဲ့။ မလာနဲ့”
ဆိုပြီး သူက အိမ်ပေါ်ထပ်ကနေ ဆင်းပြေးတော့ ကျွန်မက နောက်ကလိုက်
သူက “လုပ်ကြပါဦးဟ။ နင်တို့ သူဌေးမ သရဲမကြီး ငါ့နောက်က လိုက်နေလို့
ကယ်ကြပါဦးဟ”

“လှလှဝင်း နင် . . . နင်နော် ငါ့နောက်မလိုက်နဲ့။ သွား . . . သွား
အမလေး . . . ကယ်ကြပါဦးဗျ”

“အင်း . . . လောဘ၊ ဒေါသတွေဟာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်း
လှချည်ရဲဗျာ”

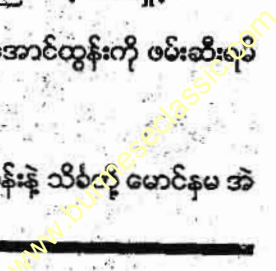
“ဟုတ်တယ်ရှင့်။ ကျွန်မကို ယမမင်းကြီးက မှာလိုက်တယ်ရှင့်။ ငရဲ
ကို မလာချင်နဲ့ ကလေးမ။ ယခုအချိန်မတန်သေးတော့ သေနေမရောက်
သေးဘူး။ လူ့ပြည်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ကောင်းမှုကုသိုလ်များများလုပ်။
ကောင်းတဲ့စိတ်နဲ့ ကျန်ရှိတဲ့လူ့သက်တမ်းကာလကို ဖြတ်သန်းပါတဲ့ရှင်။
ကျွန်မကို သေမင်းစေတမန်က ကျွန်မရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရှိရာကို ပြန်ခေါ်
လာခဲ့ပြီး . . . ကဲ . . . ကလေးမ မြန်မြန်ပြန်ဝင်ပေတော့ဆိုပြီး တွန်းလိုက်တာ
ကျွန်မရဲ့ပိညာဉ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဆွဲငင်လိုက်သလို ဝင်သွားပါတော့တယ်။

ပြီးတော့ . . . ကျွန်မလည်း သတိပြန်လည်လာခဲ့တာပဲရှင့်”

“ကောင်းပါလေဗျာ။ မြိတ်ရဲတပ်ဖွဲ့က ဦးအောင်ထွန်းကို ဖမ်းဆီးပုခံ

ပါပြီ။

သည်လိုဗျ။ ခင်ဗျားယောက်ျား အောင်ထွန်းနဲ့ သိပ်ပို မောင်နှမ အဲ

ခင်ဗျားဝိညာဉ်ဝင်ပူးတဲ့ မိန်းမပေါ့ဗျာ။ သူတို့ဟာ တစ်ရွာတည်းသားတွေပါပဲ။ တစ်ဖက်နိုင်ငံမှာ သွားပြီး အလုပ်လုပ်ကြတဲ့သူတွေပေါ့ဗျာ။ အောင်ထွန်းက ဘွဲ့လေးလည်းရ၊ ရုပ်ရည်လည်း သန့်ပြန်တော့ သူက ကုန်းပေါ်မှာ တာလ် စာရေးလုပ်ရတယ်ဗျ။ သိမ်ကတော့ ဖိုးရွေးအဖြစ်နဲ့ ငါးဖမ်းစက်လှေမှာ လိုက်ရတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲ... သူ့ညီမ ညိုမြကတော့ ငါးရွေး၊ ပုစွန်ရွေးလုပ်ရာ က သူဌေးက ရုပ်ရည်လေးရှိတော့ မျက်စိကျပြီး ခြေတော်တင်ဖို့ အိမ်ဖော် အဖြစ် ခေါ်ခိုင်းရတော့တာပဲ။

သည်တော့ ကိုယ့်တစ်ရွာတည်းသားတွေဆိုတော့ ကိုအောင်ထွန်း က မညိုမြကို ယူလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ တစ်ဖက်နိုင်ငံမှာ ပေါင်းသင်းနေ ထိုင်တာကို ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး။ ညိုမြမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာတဲ့အခါ သူဌေးက လည်း မစားရတဲ့အမဲ သဲနဲ့ပက်ဆိုသလို အလုပ်ကနေ ဖြုတ်ပစ်လိုက်တော့ သူတို့လင်မယားဟာ ရွာပြန်ရောက်သွားကြပြီး ညိုမြ ကလေးမွေးပေါ့ဗျာ။

အောင်ထွန်းက မြို့ပေါ်တက်ပြီး အလုပ်ရှာတဲ့အခါ အောင်ထွန်း တစ် ဖက်နိုင်ငံမှာတုန်းက မြိတ်က စက်လှေသူဌေးတွေနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးဆက်ဆံခဲ့ ဖူးလေတော့ ခင်ဗျားရဲ့အဖေထံကို သူတို့ထောက်ခံမှုနဲ့ အလုပ်ဝင်လုပ်ခွင့်ရခဲ့ တာပဲ။ သူက အလုပ်ကြိုးစားတယ်။ အလုပ်ကို နိုင်နင်းတယ်။ ငြိတော့ ခန့် မဂုဏ်ဘူး။ သစ္စာရှိစွာ လုပ်ကိုင်တော့ ခင်ဗျားနဲ့ပေးစားဖို့ ခင်ဗျားအဖေထံ ပီစဉ်တော့တာပဲ။

ခင်ဗျားရဲ့ဆန္ဒမေးတဲ့အခါ ခင်ဗျားကလည်း ဖိဘာသဘော။ နုဂို

ကတည်းက မျက်စိကျ စိတ်ဝင်စားလေတော့ ခင်ဗျားတို့ လက်ထပ်ဖြစ်ပါ
 ရော။ အောင်ထွန်းက တောကမိန်းမ ညိုမြနဲ့ ကလေးအတွက် ခင်ဗျားတို့
 မသိအောင် ထောက်ပံ့ပေးကမ်းနေရတော့တာပေါ့လေ။ ပိုဆိုးတာက သူ
 ယောက်ဖ သိမ်က သည်ဘက်ကမ်းကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါ အကြောင်းစုံ
 နှမထံက သိတဲ့အခါမှာတော့ သူဌေးသမက်ဖြစ်နေတဲ့ သူ့ယောက်ဖကို
 အကြပ်ကိုင်ပြီး ငါးဖမ်းစက်လှေတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် သူ့ကို ခန့်လိုက်ရာ
 က စခဲ့တာပဲဗျ။

သိမ်က နဂိုကတည်းက ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့စိတ်ရှိသူဆိုတော့
 ဖြင့် မြင်းရိုင်း ရှိတပ်ပေးလိုက်သလိုပဲ။ ကန်လည်း ကန်တယ်၊ ဝေ့လည်း ဝေ့
 တော့တာပဲ။ သူဟာ တစ်ဖက်နိုင်ငံမှာကတည်းက ဒုစရိုက်အမှောင်လောက
 သားတွေနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတော့ ငါးဖမ်းစက်လှေ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့
 အခါ မသမာမှုတွေ စတင် ကျူးလွန်လာခဲ့တော့တာပေါ့။

သူတို့ဟာ တစ်ဖက်နိုင်ငံက မသမာ စီးပွားရေးသမားတွေနဲ့ ပေါင်း
 ပြီး ငါးဖမ်းစက်လှေ ကိုယ်ပွားတွေ ပြုလုပ်ဆောက်ကြတယ်”

“ဟင် . . . အဲဒါက ဘယ်လိုလုပ်တာလဲရှင့်”

“သည်လိုဗျာ . . . အစိုးရ ရေကြောင်းဦးစီးဌာနမှာ စက်လှေတွေ
 မှတ်ပုံတင်ကြရတယ်ပေါ့။ ဥပမာ ရောင်နီဦးစက်လှေဆိုပါစို့။ ငါးဖမ်းရန်
 သတ်မှတ်ချက် တရားဝင်ရယူပြီးတာနဲ့ အလားတူ၊ ပုံစံတူ စက်လှေကိုယ်ပွား
 တွေကို နှစ်စဉ်လောက် တစ်ဖက်နိုင်ငံမှာ ဆောက်လုပ်ပြီး လိုအပ်တဲ့ စာရွက်

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

စာတမ်း အထောက်အထားလက်မှတ်တွေပါ ပုံစံတူ အတုလုပ်ကြပြီး ရောင်း
ဦး သင်္ဘောတွေ မြန်မာ့ရေပိုင်နက်ထဲက ရေအောက်သယ်ဇာတ ငါးတို့၊ ပုစွန်
တွေ တရားဝင်ခိုးဖမ်းကြတော့တာပဲ”

“ရှင် . . . ဘယ်လို”

“အမှန်တကယ် မှတ်ပုံတင်ထားတဲ့ ရောင်းနီဦးစက်လှေက တစ်စင်း
တည်း ရှိတာဗျ။ အင်း . . . သူတို့က ကိုယ်ပွားပုံစံတူ နောက်ထပ်နှစ်စင်း
လောက်လုပ်ပြီး ငါးဖမ်းကြတာလေ။ တာဝန်ရှိသူတွေ စစ်ဆေးတဲ့အခါ
လက်မှတ်အထောက်အထားတွေအားလုံး မှန်ကန်နေတာပေါ့ဗျာ။ အဲသည့်
ကိုယ်ပွားစက်လှေတွေ ဖမ်းရသမျှ ငါးပုစွန်တွေဟာ တစ်ဖက်နိုင်ငံကို သွား
ရောင်းချကြတာပေါ့လေ။

သူတို့ဆီကနေ မြန်မာ့ငါးပုစွန်တွေဟာ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲသွား
ပြီး ပြန်ဝင်လာတဲ့အခါ ငံပြာရည်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက် စသည်ဖြင့် တောထွက်
ကလေးတွေ စားသောက်တဲ့ မှန်တွေအသွင်နဲ့ ပြန်ဝင်လာကြတုန်ရော။
စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ရဲ့ရတနာတွေကို ခိုးရောင်းပြီးတော့ သူ
အသွင်ပြောင်းလဲလုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ရေးကြီးကြီးပေးပြီး ပြန်ဝယ်ကြ
ပြန်တယ်ပေါ့ဗျာ”

“ရက်စက်လိုက်ကြတာများရှင်”

“ဟုတ်တယ် . . . ဒါတင်မကဘူး။ သူတို့ဟာ ပွင့်လင်းရာသီအခါ
လူကုန်ကူးကြပြန်ရော။ အဲဒါက ပိုမိုအမြတ်အစွန်း ရကြတာကိုး။ တစ်ခါ

တို့စကြာ

တစ်ခေါက် လူကုန်တွေ (၄၀၀) (၇၀၀) လောက် ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ပြွတ်သိပ်တင်ကြတာလေ”

“ရှင် . . . တကယ်”

“ဟုတ်ပါ။ တင်တာမှ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရွေးဘူး။ စက်လှေပေါ်မှာ အတ်ဗလာပွဲကြည့်တဲ့ ပရိတ်လို ပူးပူးကပ်ကပ် လှုပ်လို့တောင် မရဘူး။ ချေးပါ သေးပေါက်ဖို့တောင်မှ ခက်ခက်ခဲခဲ သွားကြရတာဗျ။ ပြီးတော့ သူတို့က ကမ်းပေါ်အထိ ပို့ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ကမ်းမကပ်ဘဲ ကမ်းပေါ်က ကြိုးချည် နိုင်တဲ့ သစ်ပင်ကြီးတို့ ဘာတို့မှာ ကိုက် (၄၀၀) (၅၀၀) အရှည်ရှိတဲ့ ကြိုးတန်း ပေးပြီး စက်လှေကို မျောထားတယ်။

အဲ . . . လူတွေက ကြိုးတန်းကိုင်ပြီး ကမ်းကို ကူးကြရတာဗျ။ ရေ ကျေးတတ်တဲ့သူလည်း ကြိုးတန်းကိုင် ဖြတ်ကူးပဲ။ အဲသည်အချိန်မှာ ရဲ ဖော်တော် အနားရောက်လာရင် သူတို့က မောင်းပြေးကြတော့တာပဲ။ တစ်ကော်နိုင်ငံကူးဝင်ခိုးပြီးအလုပ်လုပ်ကိုင်ဖို့လာတဲ့သူတွေဟာ လူမသိ သူ မသိ အသက်တွေ သေဆုံး။ အတိဒုက္ခရောက်ပြီး ဘဝပျက်သွားရတဲ့သူတွေ နေည်ပါဘူး”

“တော်တော်ဆိုးဝါးလှပါလား။ ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်းတောင်မှရှင်”

“ရက်စက်မှ ကြေကွဲတဲ့လေ။ သူတို့က သူတို့ချမ်းသာကြွယ်ဝဖို့ပဲ ကြည့်တတ်တဲ့လူတွေပဲဟာ။ သူတို့လက်ထဲ ငွေရရင် ပြီးစတင်ပဲ။ ဘယ်သူ တွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်တော့တာပဲဗျ။ ဝိမသာမာလောကသမားတွေပဲဟာ။

သူတို့မှာ သနားကြင်နာမှုဆိုတာ မရှိကြဘူး။ သည့်ထက်ဆိုးဝါးတာက အချို့
သမီး တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ရုပ်ရည်ချောမောတဲ့သူတွေဆိုရင် သူတို့
ခြေတော်တင် ဖော်ကားခံရပြီး ဖိမိခန်းတွေ၊ အနှိပ်ခန်းတွေမှာ ရောင်းစား
လိုက်တော့တာပဲလေ”

“ဟယ် . . . မတွေ့ခုံစရာအဖြစ်တွေပါလားရှင်”

“ဟုတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားဆိုတာက အချို့သကာလူးထားတဲ့ ခါ
တမာလိုပဲ။ သုခဘုံမဟုတ်တဲ့ ငရဲဘုံပါပဲလေ။ ဘဝတွေ ပျက်စီးကြ။ အသွေ
အသားတွေ ဝါးမျိုခံပြီးတော့ အသက်ပါရန်ရှာတတ်တဲ့ ကုစရာဆေးမရှိပဲ
အေအိုင်ဒီအက်(စ်)ရောဂါတွေပါ ရပြီး ဒုက္ခရောက်တဲ့သူတွေ များပါတယ်
သူနိုင်ငံမှာ သူတို့နိုင်ငံသားတွေအတွက်ပဲ တရားဥပဒေအရ ကာကွယ်စော
ရှောက်မှာပဲ။ ငါတို့ဆီကသူတွေက တရားမဝင်ဝင်ရောက်အလုပ်လုပ်ကြ
တာဆိုတော့ ဥပဒေအကြောင်းအရ အပြစ်ရှိနေကြပြန်တယ်။ သူတို့ အထူး
စခန်းတွေမှာ ဒုက္ခရောက် ဘဝပျက်ကြရတဲ့သူတွေ မနည်းပါဘူးကွယ်။ တို့
တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ နိုင်ငံရပ်ဝေးမှာ
သောက်ရေတစ်ခွက် အလကား တောင်းသောက်ဖို့တောင် လွယ်
မဟုတ်ဘူး။ အရာရာတိုင်းဟာ ငွေရှိမှ ပျော်စရာကောင်းတာပါ။

သိခံတို့တာ အတ္တကြီးလွန်းတဲ့ သူတွေပဲကွယ်။ သူတို့တာ
နိုင်ရင် ကိုယ့်အသားကိုယ်လိုးဖြတ် ရောင်းစားချင်တဲ့သူတွေ။ သူတို့လို
တွေကို တရားဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ။ လွတ်

လို့ မရတဲ့သူတွေပဲကွယ့်။ အခုလည်းကြည့်လေ။ ဒေါ်လှလှဝင်းကို သေအောင် စီရင်ရှင်းခဲ့တာ သူပဲကွယ့်”

“ဦးယိုတိတ်ခွေနဲ့ သူက အပိုင်ချည်နှောင်ပြီး အောင်ထွန်းကို သူလုပ်သမျှ နှာခံစေအောင် ပြုမူခဲ့တာပဲ။ အောင်ထွန်းဟာ ဒေဝဒတ်လို ရဟန်းနဲ့ ဆရာတင်မှားခဲ့တဲ့ အဇာတသတ်မင်းသားလို အဖြစ်ပဲကွယ့်။ ကဲ . . . ကဲ အနားယူနေဦးနော်။ ခင်ဗျားရဲ့ လုံခြုံရေးက စိတ်မချရသေးလို့ပါနော်။ မသေဘူးဆိုတာ သိရင် ခင်ဗျားကို သူတို့ လာသတ်ဖို့ စီစဉ်ကြမှာမလွဲဘူးဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . သဘောပေါက်ပါပြီရှင်”

“ကဲ . . . ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်”

မောင်မောင် ရုံးချုပ်သို့ အလျင်အမြန်ပြန်ပြီး ရဲမှူးကြီးထံ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ခွင့်တောင်းခံရ၏။ ခွင့်ပြုမိန့်ရသည်နှင့် လက်ရွေးစဉ် ကွန်မန်ဒိုအထူးရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် (၁၀) ဦး ရွေးချယ်ကာ သိမ်တို့ မော်တော်အား ဝိရန်အတွက် အထူးရဲတပ်ဖွဲ့က ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ကြရ၏။ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် အလွန်များသော ဒုစရိုက်ကောင် သိမ်အား လက်လွတ်ခံဖို့ မဖြစ်

ပါးစု

တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့လည်း သိမ်၏ ရုံးခန်းထဲမှ တွေ့ရှိရသည့် ဒုစရိုက်သမားစာရင်းကို အီးမဲလ်(E-mail) နှင့်ပို့ကာ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးအရေးယူရန် ပေးပို့ရပြန်သည်။ ရာဇဝတ်မှခင်း ကျဆင်းရေး အစီအလှဉ်အရ အိမ်နီး

ဆင်ရှိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ချင်းနိုင်ငံများ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ မိမိနိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးလာသော တရားခံများအားလည်း ရှာဖွေဖမ်းဆီးကာ သူတို့နိုင်ငံသို့ လွှဲပြောင်းပေးပို့ရ၏။ တစ်ခါတုန်းက မြန်မာနိုင်ငံမှ မူးယစ်ဆေးဝါးခေါင်းဆောင် (၃) ယောက်အား သူတို့နိုင်ငံတွင် ဖမ်းဆီးမိပြီး မိမိတို့နိုင်ငံသို့ ပြန်လည် လွှဲပြောင်းခဲ့ပေသည်။

မောင်မောင်တို့ အထူးရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ကြရသလို အောက်ဘက်တွင်လည်း ရဲတပ်ဖွဲ့မော်တော်ဘုတ်များသာမက ဆယ်မတော် စစ်ရေယာဉ်များပါ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။

“မိကျောင်း . . . မိကျောင်း . . . ပစ်မှတ်တွေ့လား”

“မတွေ့သေးဘူး စွန်ရဲ။ တွေ့ရင် အကြောင်းကြားပါ”

“ဟာ . . . တွေ့ပြီ။ မုတ္တမအော်ထဲကနေ ထွက်လာကြပြီ။ အားလုံး သုံးစီး။ သတင်းပို့ချက်ရလား။ ရရင် အကြောင်းပြန် ဒါပဲ”

“ရတယ် စွန်ရဲ။ အပေါ်ကနေ ပျံဝဲလိုက်ပါခဲ့ပါ ဒါပဲ”

“ပေးပို့ချက်ရပြီ။ စက်ပိတ်ပြီ”

အပေါ်နှင့်အောက်ညှပ်ကာ ဖမ်းဆီးနိုင်ရန် ကြိုးစားကြရင်း ရန်သူတွေထဲတွင်လည်း လက်နက်ငယ်များပါကြောင်း သတင်းပို့ချက်ရ၏။ သိပ်တို့ရေပေါ်ရုပ်တိုက် မော်တော်ဘုတ်က ရေပေါ်ရုပ်တိုက် ငါးပျံပြေးသလို မြန်ဆန်လှပေသည်။ နောက်မှ သူတို့၏ စက်လှေနှစ်စီးနှင့် ကိုက် (၃၀၀) ကျော် ကွာဝေးကာ မောင်းနှင်လျက်ရှိနေ၏။

တိုစကြ

“စွန်ရဲ... စွန်ရဲ... ကြားလား”

“ကြားတယ်... မိကျောင်း... ကြားတယ်”

“သူတို့စက်လှေနှစ်စီးက လက်နက်ငယ်တွေ ကိုင်ဆောင်ထားကြ
တယ်ဗျ။ ပြန်ခုခံမည့် အနေအထားတွေနေရတယ်”

“ပေးပို့ချက်ရပြီ။ ရန်သူကို အနီးမကပ်ဘဲ ခြောက်လှန့်ရုံအဝေးမှ
လက်နက်ကြီးနဲ့ ပစ်ပေးပါ။ စွန်ရဲမှ ပိတုန်းကောင်တွေ ဆင်းမယ်။ ကာပစ်
ပစ်ကြပါ။ ဒါပဲ။ ရှေ့ဆုံးက မော်တော်ဘုတ်ကို လွှတ်လိုက်တော့။ သူတို့ထဲမှာ
ဓားစာခံ မိန်းကလေးပါနေတယ်”

“ကောင်းပြီ။ ဆက်လုပ် ဒါပဲ”

“ရပြီ... ဆက်လုပ်”

သူတို့ကား သေမထူး နေမထူး ရာဇဝတ်ကောင်များဖြစ်ပြီး သူတို့
ခေါင်းဆောင်ကတော့ ရှေ့ဆုံးမှ ကိုယ်လွတ်ရုန်း ထွက်ပြေးလေပြီ။ နောက်
ကျန်စက်လှေနှစ်စီးမှ ခုခံရန် ပြင်ထားလျက်ရှိကြောင်း မှန်ပြောင်းနှင့်တွေ့ရ၏။

“မိကျောင်း... မိကျောင်း စစ်ဆင်ရေးစတော့။ ပိတုန်းတွေ ဝဲယုံဖို့
အဆင်သင့်ရှိပြီ။ ဟာ... ပစ်တယ်ဟေ့”

“သတင်းပို့ချက်ရပြီ... ဆက်လုပ်”

ရန်သူများက ရဟတ်ယာဉ်အား အောက်မှနေ၍ လှမ်းပစ်ကြသဖြင့်
အနားမကပ်နိုင်ဘဲ ပျံဝဲထွက်ခွာရပြန်သည်။ ပိတုန်းကောင်များဆင်းရန်
အခက်အခဲ တွေ့နေရတော့သည်။ ရန်သူတို့က အသာဝင်ကြည် အဖမ်းခံလို

ခြင်း မလျှဉ်းမရှိချေ။ ရဲတပ်ဖွဲ့မော်တော်ဘုတ်မှ လက်ကိုင်စပီကာ (Hand Speaker) အသုံးပြုကာ လက်နက်ချ အဖမ်းခံရန် အော်ပြောသော်မှ သူတို့ဝံ့ကျည်ဆန်ဖြင့်ပင် လှမ်းပစ် အဖြေပေးခဲ့ကြပေသည်။

စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း သူတို့မော်တော်ဘုတ်အား ထွက်ပေါ်ထိတ်သို့ကာ ဝန်းရံထားပြီး အဝေးမှနေ ဘောက်ဖာ (Boofer) လက်နက်ဖြင့် ဖြင့် စက်လှေနံဘေးအထိသာ ခြောက်လှန့်ပစ်ရ၏။ သူတို့ကား ဆက်လက်ခုခံပစ်နေချိန်တွင် မောင်မောင်တို့ အထူးကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ရေငုပ်ဝတ်စုံများဖြင့် ရန်သူစက်လှေရှိရာသို့ ရေအောက်မှ ငုပ်လျှိုးသွားရောက်ကြ ခုခံကုန်၏။

သူတို့ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် ဝိုင်းရံပိတ်ဆိုထားသော ရဲမော်တော်ဘုတ်များက မောင်မောင်တို့ အခွင့်ကောင်းရယူနိုင်ရန် ကာပစ်ပစ်ပေးလျက် ရှိ၏။ ရေထဲတွင် (၅) ယောက်တစ်အုပ်စုခွဲကာ စက်လှေနှစ်စင်းထဲတစ်စင်းတက်ရောက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ အချက်ပြုကာ စက်လှေအောက်တွင် တွေ့ရကား ခေါင်းဖော်လိုက်ကြပြီး နောက်ကျောဘက်မှ တစ်ယောက်ချင်း တွေ့တက်ခဲ့ကြရသည်။ ရေငုပ်ဝတ်စုံများကို ရေအောက်ထဲမှာပင် ချွတ်ပစ်ခဲ့ပေသည်။

သူတို့တွင် ပစ္စတိုသေနတ်များနှင့် ကွန်မင်ဒိုဓား (Combat Knife) သာ ပါရှိ၏။ ရန်သူများက သေနတ်သံများကြောင့်သော်လည်းကောင်း ချေခန်းသူများ ခုခံပစ်နေရသဖြင့် နောက်ကျောဘက်မှ တက်လာသော မောင်

မောင်တို့အား မတွေ့မြင်ကြဘဲ အငိုက်မိသွားကြတော့၏။

မောင်မောင်တို့က အနီးကပ် ဝင်လုံးသူကလုံးကြပြီး အရှင်ဖမ်းသည့် သဖြင့် ရန်သူတို့က လက်နှင့်ခြေထောက်များကိုသာ ချိန်ရွယ်ပစ်ခဲ့ကြ၏။ လူဆိုးလူမိုက်တို့သည် သူတို့အသားထိနာပါက သတ္တိမရှိဘဲ သွေးကြောင် တတ်ကြတော့သည်။

သိခံတို့ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် လူကုန်ကူးသည့် ဝိုက်၏ စက်လှေနှစ်စီး ပေါ်မှ ဝိုက်သား (၁၈) ယောက်အား ဒဏ်ရာနှင့် လက်ရအရှင်ဖမ်းဆီးချီ သည်။ သက်သေခံပစ္စည်းများပါ တွေ့ရှိခဲ့၏။ ဘိတ်(မြိတ်)မြို့ ဆိပ်ကမ်းသို့ သင်္ဘောနှစ်စီးဖြင့် ဆွဲကာ ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်ခဲ့သည်။ မောင်မောင်တို့ သိခံတို့ ရှုပ်တိုက်မော်တော်ဘုတ်နောက်သို့ မလိုက်ဘဲနေသည်ကို တချို့က အံ့ဩလျက်ရှိကြ၏။ အဓိကခေါင်းဆောင် အန္တရာယ်ကောင်နောက်သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်ဆိုသည့် ရဲမှူးမလိုက်ရပါသလဲဟု ရဲမှူး ကြီးက ဖြေရှင်းချက် အစီရင်ခံသတင်းပို့ခိုင်းပါတော့သည်။

အခန်း (၅)

ပြေးသူတစ်သိုက် လိုက်သူတစ်ယောက်

မောင်မောင်က ဘိတ်ရောက်နေသည်မို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်း၍ အမှုအခြေအနေကို အစီရင်ခံရ၏။ ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီပိုင် စက်လှေနှစ်စီးမှ ထရားခံများ ဖမ်းဆီးရမိသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးများဖြစ်သော ဘိန်းဖြူများကို ထပ်ဖက်နိုင်ငံ အမှတ်အသား ကုန်တံဆိပ်ဖြင့် ဆပ်ပြာမှုန့်အိတ်များ ပြုလုပ် ခြွေထုလို ကိုယ်တိုက်အမွှေးဆပ်ပြာခဲများအတွင်း စိတ်ကြွဆေးပြားများ ထည့် သွင်းခဲ့ကြောင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

မသေသော အလောင်းအမှု၏ အဓိကလည်ပင်းညှစ်သတ်ခဲ့သော ဦးအောင်ထွန်းအား နောက်ထပ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အား ဒေါ်လှလှဝင်း ထု ထင်မြင်ကာ သတ်ခဲ့သောအမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးရမိ၏။ သို့သော် နတ်ကစဉ်

ကလျားဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံတွင် ကုသပြီးမှ အမှုစီရင်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ဦးအောင်ထွန်းကား ဒေါ်လှလှဝင်းအား ပုံမှန်အကောင်းပကတိ စိတ်ဖြင့် အသက်သေစေရန် ကြံစည်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှား၏။

သို့သော် နောက်တစ်ယောက်သတ်ရာတွင် ပုံမှန်စိတ်မဟုတ်ဘဲ ဒေါ်လှလှဝင်းဟု ထင်မြင်ကာ သတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မည်သို့ဆိုစေ တရားဥပဒေ အရ အရေးယူခံရမည်က သေချာ၏။ အဓိက မူးယစ်ဆေးဝါးခေါင်းဆောင် နှင့် လူကုန်များကူးခဲ့သူ သိမ်ဆိုးသူနှင့် အပေါင်းအပါအချို့ လွတ်သွားကြောင်းပါ အစီရင်ခံခဲ့ရ၏။

“မောင်မောင် . . . မင်းကွာ အိမ်ဘယ်လိုလုပ်မလဲကွဟင်”

“စိတ်မပူပါနဲ့ ရဲမှူးကြီးခင်ဗျား။ ကျားရဲမကို သူတို့ တန်ဆာခံအခြေ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်”

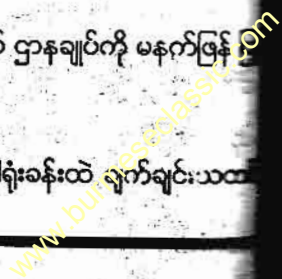
“ဟ . . . အဲဒါ ပိုဆိုးတာပေါ့ကွာ”

“မဆိုးပါဘူးခင်ဗျား။ ကျားရဲမမှာ စွီဒီယိုရုပ်သံဖမ်းစက်နဲ့ ရောက်နိုင် တည်နေရာကို သိနိုင်တဲ့ ကိရိယာတွေ ပါရှိသွားပါတယ်ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်က ဖမ်းယူမှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ် ရဲမှူးကြီး”

“ဟူး . . . တော်သေးတာပေါ့ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဒါပါပဲခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ဌာနချုပ်ကို မနက်ဖြန် ပြန် ရောက်မှာပါ ရဲမှူးကြီး”

“အေး . . . အေး . . . ရောက်တာနဲ့ ငါ့ရုံးခန်းထဲ သွက်ချင်းယထ

ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်နှင့်ပသေသောအမောင်

တော့”

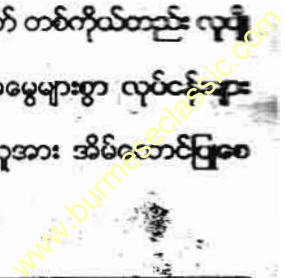
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ရဲမှူးကြီး။ လေးစားပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အေး . . . ဆက်လုပ်”

အစီရင်ခံပြီးသည်နှင့် သက်ပြင်းမောချမိပါသည်။ ကောက်ကျစ်
ညက်များလှသော ဒုစရိုက်ကျားကြီးတစ်ကောင်ကို အမိဖမ်းဖို့ ကြိုး
ဆုတ်ပေးတော့မည်။ အမှုကြီးလေ ရှုပ်ထွေးလေ၊ ခက်ခဲမှု အန္တရာယ်ပေါင်းစုံ
တွေ့ကြုံတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိတို့ အသက်အန္တရာယ်ပါ နီးကပ်လှပေ
သည်။ သေမင်းနှုတ်ခမ်းပေါ် လျှောက်လှမ်းနေကြရသည်နှင့် တူ၏။

မြိတ်မြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့အား တရားခံများနှင့် သက်သေသိမ်းဆည်းရမိ
သည့် စက်လှေနှင့်တကွ ပစ္စည်းများ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့၏။ ရာဇဝတ်မှုပြစ်မှု
ကြီးမို့ အထူးဂရုစိုက် ဆောင်ရွက်ကြရပေသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် နံနက်
စောစော ကော့သောင်းမြို့မှ ပျံသန်းထွက်ခွာလာသည့် လေယာဉ်ပျံဖြင့်
ရင်းလိက်ပါခဲ့၏။

သူတို့ ဥပဒေဘက်တော်သားများအတွက် အချိန်နာရီနှင့်အမျှ လှုပ်
ရှားရုန်းကန်နေကြရ၏။ မိသားစုနှင့်အတူ နေထိုင်ချိန် လွန်စွာနည်းပါးလှ၏။
အိမ်ကြောင့်ထင်သည် ဆင်ရိုးမောင်မောင်တစ်ယောက် တစ်ကိုယ်တည်း လူပျံ
ဥပဒေဘက်တော်သား ရှိနေသေး၏။ သူ့တွင် မိဘတွေ၏အမွေများစွာ လုပ်ငန်းများ
သည်း ရှိသေး၏။ မိဘနှစ်ပါးစလုံးက သားဖြစ်သူအား အိမ်သောင်ပြုစေ
မည်လှတော့၏။

သူကတော့ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ဟူ၍ပါပေ။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်နေသည်။ ချစ်သူရည်စားနှင့် ချိန်းဆိုပြီး တွေ့ရန်ပြောပြီးမှ အမှုကိစ္စအရေးတကြီး ဆင့်ခေါ်သဖြင့် မသွားနိုင်ဘဲ ချစ်သူဘဝ ကွာရှင်းပြတ်စဲရခဲ့သည်ချည်းပါပေ။ သူ၏ အလုပ်တာဝန်ကိုသာ ဦးစားပေးလွန်း၏။ ဗေဒင်ဆရာတွေက နှလုံးသားမှာ ကျွန်းခံနေသည်ဟု ဆိုချင်ဆိုကြမည်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မိန်းမလှလေးများစွာနှင့် ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် ဘဝကြင်ဖော်လက်တွဲရမည့်သူ အဖြစ် မည်သူမျှ မရောက်နိုင်ခဲ့ပါချေ။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဌာနချုပ်သို့ လေဆိပ်မှ တန်းဝင်ရောက်ခဲ့ရ၏။ အထက်အရာရှိ ရဲမှူးကြီးက ဆင့်ခေါ်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။ ဦးစွာ သူ့ရုံးခန်းထဲ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ တပည့်ကျော ဆားပုလင်းတပ်ကြပ်ကြီးအောင်ထွန်းက ...

“ဟာ ... အာစရိ ကျွိုင်တွေပူနေပြီဗျ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွ ... ဟင်”

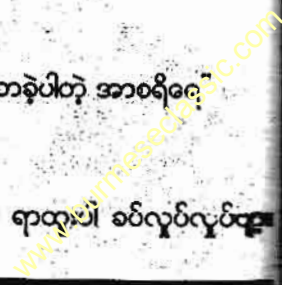
“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ အာစရိရဲ့ ဟိုကောင်သိခံ ဂျိုမွေ့နေလို့ဗျ။ ရဲမှူးကြီးတွေ အရေးပေါ် အထူးအစည်းအဝေးခန်းမမှာ ရောက်နေကြပြီ အာစရိ”

“ဟေ”

“ဟုတ်ပါ ... အဲသည်သာ တန်းဝင်လာခဲ့ပါတဲ့ အာစရိဇေ”

“မျက်ခုံးတော့ ခပ်လှုပ်လှုပ်ပဲကွ”

“မျက်ခုံးတင် မဟုတ်ဘူး အာစရိဇေ။ ရာထူးပါ ခပ်လှုပ်လှုပ်ဗျ”

အကုန်လုံးကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိုက်တာများ နေစရာတောင် မရှိတော့ဘူး”

“ဒါများကွာ နတ်ပြည်သွားနေလိုက်ပေါ့ အောင်ထွန်းရ”

“အာစရိက နောက်ပြောင်ရယ်စရာ ပြောနိုင်သေးတယ်နော်”

“ဟ ... ပျော်ပျော်နေ သေးထွက်တဲ့။ အဲလေ ... သေးခဲ ... အဲ

သေခဲ။ ကဲ ... ဂိုးပြီဟေ့”

မောင်မောင် အပေါ်ထပ်ရှိ အထူးအစည်းအဝေးခန်းမဆောင်ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့၏။ အစစ်အစေး နှစ်နေရာရှိသည်။ ပထမစစ်ဆေးရာ နေရာတွင် ရေဒါ (Radiration) ကို ဖြတ်ရင်း ကိုယ်တွင် လက်နက်သံပစ္စည်း များပါလာပါက အသံမြည်ကာ အချက်ပေးတော့၏။ များသောအားဖြင့် လေယာဉ်ပျံဂိုဏ်များတွင် တပ်ဆင်ထားကြသည်။

မောင်မောင်ကိုယ်တွင်းမှ လက်နက်များ၊ မီးခြစ်ကအစ သိမ်းဆည်း ပေးအပ်နံ့ထားခဲ့ရ၏။ ဒုတိယဂိုဏ်မှာ အစည်းအဝေးခန်းမှ ဝင်ပေါက်တွင် ဖြစ်သည်။ ထိုဂိုဏ်တွင်တော့ ရုပ်ဖျက်ထားခြင်း ရှိ/မရှိ ကွန်ပျူတာစနစ်ဖြင့် စစ်ဆေးပြီး မိမိ၏ လက်တွေ့ရာပါ နှိပ်ရ၏။ ကွန်ပျူတာမှတ်တမ်းမှ လူပုဂ္ဂိုလ် မှန်/မမှန်ပါ စစ်ဆေးပါသည်။ ပြီးတော့မှ မိမိ၏ လျှို့ဝှက်အမည်နှင့် ကိုယ်ပိုင် နံပါတ်ကို ပြောရပြန်သည်။ အားလုံး မှန်ကန်ပါမှ အစည်းအဝေးခန်းသို့ ဝင်ခွင့် ရှိ/မရှိကိုပါ စာရင်းနှင့် တိုက်စစ်ပြီးမှ အထဲသို့ ဝင်နိုင်ကြောင်း ခွင့်ပြု၍ စစ်ဆေးသူများသည် ရဲမှူးအဆင့်များဖြစ်ကြသည်။ အထက်အရပ်ရှိကြီးများ အစည်းအဝေးမို့ တခြားသူများ ဝင်ခွင့်မပြုပေ။ မောင်မောင်က ထိုအမှုအခင်း

လိုက် ရဲမှူးမို့သာ ဝင်ရောက်ခွင့်ရခြင်းတည်း။

ဝင်ရောက်သည်နှင့် မိမိထက် ရာထူးမြင့်သူများမို့ ဦးစွာခြေစုံရပ်ကာ အလေးပြုပြီး "ဝင်ခွင့်ပြုပါရန် အမိန့်တောင်းခံရသေး၏" ထိုအခါမှ ခွင့်ပြုချက် ရသည်နှင့် မိမိထိုင်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့်နေရာသို့ ဝင်ရောက်နေထိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။ မောင်မောင် အခန်းထဲရှိ အရာရှိကြီးများကို ဝေ့ကြည့်လိုက်မိ၏။

စိတ်ထဲမှ အံ့သြသွားမိ၏။ အားလုံး ရဲမှူးကြီးအဆင့်ရှိသူများဖြစ်ပြီး အေရာပိုရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် စင်္ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ထိုင်း၊ ဟောင်ကောင်၊ ကိုးရီးယား၊ ဂျပန်နိုင်ငံမှပင် ပါဝင်လျက်ရှိကြ၏။ အမှုကြီးမို့ နိုင်ငံတကာ ရဲမှူးကြီးများပါ ရောက်ရှိလာကြရတော့သည်။ တစ်နိုင်ငံနားရေးမဟုတ်တော့ဘဲ မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်ကောင်ကြီးကို နှိမ်နင်းရမည့်အရေးမို့ အားလုံးပါဝင်လာရတော့သည်။

ဦးစွာ ပရိဂျက်တာဖြင့် နယ်ခြားဒေသများမှ ဘိန်းချက်စခန်းများနှင့် တောတောင်ထဲမှ သောင်းကျန်းသူ လက်နက်ကိုင် ဘိန်းကုန်ကူးသူများ လားများ၊ မြည်းသတ္တဝါများနှင့် သယ်ဆောင်နေကြပုံများ ပြသ၏။ ထိုမှ မောင်မောင်လိုက်ပါခဲ့သော မသေသောအလောင်းအမှုမှ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် လူကုန်ကူးရာဇာ သိခံတို့၏ မှတ်တမ်းတင် ဗွီဒီယိုလှုပ်ရှားမှု အခွေအား ပြသ၏။

နောက်ဆုံးပိုင်းတွင်တော့ ကျားရဲမအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားပုံ၊ ဆိပ်ကမ်းရှိ မော်တော်ဘုတ်အထဲသို့ အခြားလူကုန်မိန်းလလေးများနှင့်

www.burmeseclassic.com

ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှ စွာခွဲပုံများနှင့် မောင်မောင်တို့ ရဟတ်ယာဉ်များ၊ ရဲ
 မော်တော်ဘုတ်များ အတားအဆီးများမှ လွတ်မြောက်သွားပုံနှင့် နောက်ဆုံး
 တစ်နေရာသို့အရောက် မော်တော်ဘုတ်ရပ်နားပြီး ကျားရဲမတို့အား ခေါ်
 ဆောင်သွားတော့သည်။ ခေါ်ဆောင်ရာတွင် သူတို့၏ ပင်မစခန်းဖြစ်ဟန်
 တူ၏။ လက်နက်ကိုင် အစောင့်အရှောက်များစွာ ရှိနေသည်ကို ကြည့်မြင်
 နေရပေသည်။ နောက်တော့ အလုံပိတ်အခန်းထဲသို့ ကျားရဲမအား သွင်း
 လိုက်သည်ကို မြင်ရ၏။

နောက်ဆုံးအပိုင်းကတော့ သိပ်အဆင်မပြေလှပါချေ။ ကျားရဲမအား
 နှိပ်စက်ခန်းများပါပေ။ နောက် သူတို့တပည့်ကျော်များနှင့် အတင်းအားခဏ
 တျင့်ဖြစ်ကြပြီး လူယုတ်မာခေါင်းဆောင် သိမ်၏ မျက်နှာကြီးပေါ်လာပြီး ...

“ဘယ်လိုလဲကွ ဆင်ရိုင်းကြီး။ အဟတ် . . . မင်းလောက်မှ ငါတ
 ဇလျင်ရင် ကျားဆိုတဲ့ဘွဲ့ မယူဘူးသိလား။ တွေ့ရဲ့လား။ မင်းရဲ့ မဒိတညာ . . .
 ဟား . . . ဟား . . . ဒါ သဘောလောက်ပါပဲ။ မင်းတို့ရဲ့ရေဒီတွေ၊ ဗွီဒီယို
 ခွိတ်တဲ့စက်တပ်ဆင်ထားတဲ့ နားကပ် ဆွဲဖြုတ်လိုက်တာ။ ကျွတ် . . . တွတ်
 အချစ်ကလေး နားပြတ်သွားရှာတယ်။ ဟား . . . ဟား . . . တဲ . . . နှုတ်ဆက်
 တယ်ဟေ့”

ဗွီဒီယိုတိတ်ခွေ ပြတ်တောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ကျားရဲမတစ်ယောက်ကတော့ တိုင်းပြည်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း
 ဘဝပျက်ကြွ ငရဲခန်းသို့ ရောက်ရှိရရှာတော့သည်။ ရဲမှူးကြီးများ၏မျက်ဝန်း

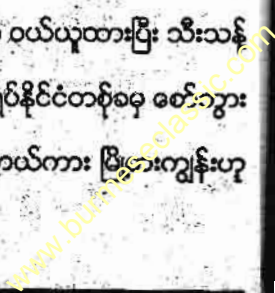
တိုကျု

အစုံက မောင်မောင်ထံ စုပြုံကျရောက်လာ၏။ ကဲ . . . မင်း ဘယ်လိုဖြေရှင်း
ချက်ပေးမလဲဟူသည့် သဘောတည်း။ မောင်မောင် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်
ကာ ပိတ်ကားချပ်ရှိရာသို့ သွားရောက်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ နေရာပြထောက်တံကို
ကိုင်လိုက်၏။ တုတ်တံသည် လိုအပ်သလို အရှည်အတိုပြုလုပ်၍ ရပေသည်။

မောင်မောင်က ကွန်ပျူတာထိန်းချုပ်သော ရဲအုပ်ကိုထွန်းဖေနှင့်
ရဲအုပ် မမေမျိုးသက်တို့အား ထိုနောက်ဆုံးတည်နေရာကို ကွန်ပျူတာနှင့်
နှုတ်ခိုင်းတော့၏။ ထိုသို့ ရှာဖွေရာ ပုံပြများအား ဂရပ်မြေပုံညွှန်းဖြင့် ပြသနေခဲ့
ပြီး သဘာဝအတိုင်းလည်း ပြောင်းလဲကြည့်ရှုနိုင်ပေသည်။ သူတို့မော်တော်
ဘုတ်နှင့် ပြေးရာလမ်းကြောင်းများအတိုင်း တစ်ကွက်ချင်း စလိုက်ပရိဂျက်
ဘာစက်ဖြင့် ပြသခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး မော်တော်ဘုတ် ဝင်ရောက်ရာ နေရာကား
ကျွန်းတစ်ကျွန်းဆိုသည်ကို သိရှိလိုက်ရတော့သည်။

ထိုကျွန်းကား ထိုင်းနှင့်မြန်မာ နယ်စပ်ရေပိုင်နက်ကျော်တွင် ရှိပြီး
နိုင်ငံတကာ ရေပိုင်နက်နှင့်လည်း နီးကပ်စွာ တည်ရှိပြီး မလေးရှားနိုင်ငံပိုင်
ကျွန်းလေးဖြစ်နေသည်။ ထိုကျွန်းနှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက်များ
ထို ကွန်ပျူတာဖြင့် ရှာဖွေဖော်ထုတ်လိုက်ရာတွင်တော့ ဒွန်(Don) ဟု
အမည်ရှိကျွန်းဖြစ်ပြီး ပုဂ္ဂလိက သူဌေးကြီးတစ်ဦးက ဝယ်ယူထားပြီး သီးသန့်
နေရာဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၏။ ထိုသူဌေးကြီးမှာ အာရပ်နိုင်ငံတစ်ခုမှ ဖော်ဘွား
မျိုးနွယ်ဝင်တစ်ဦးဟု သိရပြီး ဒွန်၏ မြန်မာလိုအဓိပ္ပာယ်ကား ဖြူးကူးကျွန်းဟု
ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။

နိုင်ငံတကာ ရဲမှူးကြီးတွေ ထိုကိစ္စကို အခြေအတင် ဆွေးနွေးရတော့၏။ ကမ္ဘာ့နေရာအနှံ့သို့ မူးယစ်ဆေးဝါးများ ဖြန့်ဖြူးနေသော ဂိုဏ်းကြီးပါပေ။ သူတို့ကား ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ကြသည်။ ဖမ်းဆီးမိပါကလည်း တိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်သတ်သေသွားကြ၏။ ထိပ်ပိုင်းအရေးပါသည့် ခေါင်းဆောင်ငယ်များစွာတို့ ထိုသို့ သတ်သေကာ ခြေရာဖျောက်မှုကြောင့် ထိုမူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းကြီးအား ပင်မရေသောက်မြစ်ပါ ချေမှုန်းနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ဆက်လက်လှုပ်ရှားနေခြင်းတည်း။

သူတို့တွင် နိုင်ငံပေါင်းများစွာ ဂိုဏ်းဂဏများ ပါဝင်နေခဲ့၏။ ထိုကျွန်းသို့ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝင်ရောက်ရန် မလွယ်ကူချေ။ ထိုကျွန်းတွင် သူတို့အင်အား မည်မျှရှိမည်ကို မခန့်မှန်းချေ။ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ကျွန်းမို့ သွားရောက်ပါက ပင့်အူအိမ်မှာကပ်ငြိခံရသလို သူတို့ ကွန်ယက်ထဲ မိသွားမည်ဖြစ်၏။

နည်းလမ်းတစ်ခုတော့ရှိ၏။ ထိုသည်က ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တသန်းကြွယ်သူဌေးကြီးများအား ဧည့်ခံပွဲအဖြစ် ဖိတ်ကြားကာ ကျွန်းကြီးတွင် အပန်းဖြေလာရောက်ရန် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းပါပေ။ ထိုသို့ဖိတ်ကြားခံရသော သူဌေးသူကြွယ်ဖြစ်ရန်လည်း မလွယ်ပါချေ။ တော်ရုံချမ်းသာရုံနှင့် ဖိတ်ကြားခံရခြင်း မပြုကြချေ။

ထိုကျွန်းပေါ်တွင် ကြေးကြီးသော ကာစီနိုကစားပွဲကြီးများ ခေတ္တများသာမက ပျော်ပါးနိုင်ရန်အတွက်လည်း ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က မိန်းမပျိုလေးများထိထားရှိပါသေး၏။ အဖျော်ယမကာမျိုးစုံအပြင် အချို့ရည်ဖျော်ရည်များလည်း

ရို၏။ မိမိတို့လိုချင်တာ ဆန္ဒရှိသမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သဖြင့် လူချမ်းသာ ကြီးများ သဘောကျ နှစ်ခြိုက်လှတော့၏။

မိမိတို့ မည်သို့ထောက်လှမ်းကြမည်ကို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြရတော့ ၏။ အတွင်းစည်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရမည်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးတွင်တော့ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံက ဒီမုန်ဒီး (Demonde) အသီးအနံ့ခြံပိုင်ရှင် သူဌေး မိုက်ကယ်ကာလို့(စ) ဒီပရစ်တိုကို ပစ်မှတ်ထားခဲ့၏။ ထိုသူသည် နှစ်စဉ် ထို ကျွန်းသို့ ဖိတ်ကြားခံရသူဖြစ်၏။ ထိုမှူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းကြီးနှင့် ပတ်သက် ဆက်နွယ်စရာအကြောင်းရှိနေပေသည်။

ထိုသူဌေးအသွင်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ရဲမှူးဆင်ရိုင်းမောင်မောင်အား ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲပြုကာ ဝင်ရောက်ပေမည် ဖြစ်၏။ မောင်မောင်နှင့်အတူ တောင်ကောင်ရဲအုပ်မလေး ဟုန်မေနီ၊ ဖိလစ်ပိုင်မှ ရဲအုပ်မ ခရစ္စတီးနားတို့ အား လိုက်ပါစေမည်ဖြစ်၏။ သူမတို့သည်လည်း လှပချောမော တောင့်တင်း ဖျံ့ပျံ့သော လှပျိုဖြူလေးများပါပေ။

လက်ရွေးစဉ် ထောက်လှမ်းရေး ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးများဖြစ်ပြီး အသတ် အပုတ် အပစ်အခတ်ကအစ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူလေးများပါပေ။ သူမတို့မှာ လည်း ကျားရဲမလိုပင် လျှို့ဝှက်အမည်များ ရရှိထားကြသူလေးများတည်း။ ဟုန်မေနီက စွန်ရဲမ၊ ခရစ္စတီးနားက သိန်းငှက်မပါပေ။ မောင်မောင်တို့က ဒီပရစ်တိုအား အနီးကပ်လေ့လာရန်အတွက် ဖိလစ်ပိုင်သို့ထွက်ခွာလာခဲ့ရ၏။

ဒီပရစ်တိုကား မနီလာ (Manila) မြို့တော်တွင် နေသူမဟုတ်ပါ။

ချေ၊ အီလို အီလို (Ilo Ilo) ကျွန်းပေါ်တွင် နေထိုင်နေသူဖြစ်၏။ သူ့နံဘေးတွင် မိန်းမချောလေးများ ရံလျက် အမြဲတွေ့မြင်ရတတ်၏။ ဆံပင်ကောက်တောက် ရုပ်ရည်ရူပကာ ဖြောင့်သူဖြစ်ပြီး အမြဲပြုံးပျော်ရွှင်စွာ နေလေ့ရှိ၏။ ငွေကြေး ဂုဏ်နေ ပြည့်စုံသူမို့ သူ၏ကျွန်းမြို့တွင် ဩဇာအရှိန် ကြီးမားသူ ဖြစ်ပေ။

သူ၏ ပိုင်ဆိုင်သော ငှက်ပျောခြံများ၊ သစ်သီးဝလံခြံများစွာ ပိုင်ဆိုင်ပြီး တပည့်တပန်းများစွာ ရှိသူတည်း။ သူ့တွင် ကိုယ်ပိုင်ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုလည်း ပိုင်ဆိုင်ပြီး သစ်သီးဝလံများတင်ဆောင်မည့် သင်္ဘောကြီး (Reeer) များ လာရောက်ဆိုက်ကပ်လေ့ရှိ၏။ အုန်းအရက်များ၊ အုန်းဆီများပါ ထုတ်လုပ်သူတည်း။

ဒီပရစ်တို သစ်သီးဝလံသူဌေးကြီးသည် ဒီမွန်ဒီ (Demonde) တုမ္မကီကြီးတွင်လည်း အစုရှယ်ယာများ ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်၏။ သူ၏ သစ်သီးဝလံများအား ကမ္ဘာ့နိုင်ငံတော်တော်များများသို့ တင်ပို့လျက်ရှိ၏။ သစ်သီးဝလံ ထင် သင်္ဘောကြီးများတွင် အအေးခန်းကုန်ပေါက်များပါဝင်သည်မို့ ရက်အတန်ကြာ တင်ဆောင်ခတ်မောင်းလည်း သစ်သီးများမှာ မပုပ်နိုင်ပါချေ။

သစ်သီးများကို စက္ကူသေတ္တာဘူးခွံများဖြင့် ထည့်ပါသည်။ ထိုသည်တို့ ဆိပ်ကမ်းမြို့တွင် ပြုလုပ်ကြ၏။ သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ရာတွင်တော့ ယာယီထောင်ခြင်းတောင်းများဖြင့် ကတ်များဖြင့် တင်ရပေသည်။ ထိုသည်မှ အအေးခန်းကုန်ပေါက်များတွင် မပုပ်မသိုးဘဲ ရှိမည်ဖြစ်၏။ ကုန်ပေါက်အအေးခန်း

များတွင် အကန့်များ အတန်းလိုက် ပြုလုပ်ထားပြီး အအေးဓာတ်သည် (၆) သုညဒီဂရီအောက်ပင် ရှိတတ်၏။

သစ်သီးခြင်းတောင်းများအား သဘောပေါ်တင်ရာတွင် အလိုအလျောက် စက်လှေကား (Acculator) များဖြင့် အသုံးပြု၏။ သစ်သီးဝလံ တင်သဘောများသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအနှံ့သို့ ထွက်ခွာကြသည်မို့ မူးယစ်ဆေးဝါး ဖြန့်ဖြူးရာတွင် များစွာတွယ်ကျယ်နိုင်သဖြင့် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ အမြဲ စောင့်ကြည့်နေရပေသည်။

သတင်းရသည်နှင့် ဝင်ရောက်ရာဇေ့ စစ်ဆေးမှုများ ပြုကြရ၏။ သို့သော် ဖမ်းဆီးရမိခြင်းတော့ မရှိပါသေးချေ။ ဒီပရစ်တိုကား မူးယစ်ဆေးဝါး ဂိုဏ်းကြီးတွင် ဖြန့်ဖြူးရေးတာဝန်ခံ ဖြစ်နိုင်ချေရှိသူပါပေ။ သူ၏ နောက်ကြောင်း ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းအရ သူသည် ငယ်စဉ်အရွယ်က သဘောသား ဖြစ်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံအနှံ့ရောက်ရှိခဲ့၏။ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းနှင့် အဆက်အသွယ် ပြုကာ သဘောပေါ်တွင် ဘီန်းဗြူ (Heroin) များ ခိုးဝှက်တင်ဆောင်လာခဲ့ သဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါးမှုဖြင့် ထောင်ဒဏ်ကျခံခဲ့ဖူးသူဖြစ်၏။

ထောင်က ထွက်လာသောအခါတွင် မိဘလက်ငုပ်လက်ရင်း သစ်သီးဝလံခြံတွင် လုပ်ကိုင်ရင်း ယင်းအမွေများရရှိကာ သူဌေးကြီးဖြစ်လာ ခဲ့ပြီး အခြားခြံပိုင်ရှင် သူဌေးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီးနောက်တွင် ဒီဗွန်ဒီ ကုမ္ပဏီဖြင့် အဆက်အသွယ်ရရှိကာ ပိုမိုချမ်းသာကြွယ်ဝလာခဲ့သူဖြစ်၏။ သူ သည် နှစ်စဉ် မြို့စားကျွန်းသို့ လာရောက်ခွင့် ဖိတ်ကြားခံရသော သူဌေး

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

သူကြွယ်တစ်ဦးတည်း။

ထိုမြို့စားကျွန်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းချုပ်စခန်းဟု သတင်းအချက်အလက်များ ရရှိထားသဖြင့် ဝင်ထွက်နိုင်သော သူဌေးကြီးများစွာတို့သည် ထိုဂိုဏ်းကြီးဖြင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နိုင်သူများပါပေ။ ထိုကျွန်းသို့ လာရောက်သော သူဌေးကြီးများထဲတွင် ဂျပန်ပြည်က သူဌေးကြီး ဆူတိုနာကာမုရားဆိုပါက ယာကူဆာဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေကြောင်း အထောက်အထားများအရ သိရှိရပေသည်။

အေရှာပိုရဲတပ်ဖွဲ့များက အကိုင်းအခက် အများလောက် လှုပ်ရှားသူတွေကိုသာ ဖမ်းဆီးရမိသော်လည်း ထိုသူများသည် သစ္စာရှိစွာ အသေခံသွားကြ၏။ သူတို့မိသားစုကို စောင့်ကြည့်လေ့လာရာတွင်တော့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က လစဉ်ထောက်ပံ့ကြေးငွေများ ပံ့ပိုးကူညီလျက်ရှိကြောင်း သိရပေသည်။ ကျန်ရစ်သူဇနီးမယားတို့မှာ ထိုငွေဖြင့် အလုပ်မလုပ်ကိုင်ဘဲ နေထိုင်နိုင်ကြောင်း စုံစမ်းသိရှိရ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ဖိလစ်ပိုင်က သူဌေးကြီးကို ပစ်မှတ်ထားကာ လူစားထဲလှယ်ရန် အေရှာပိုဌာနအကြီးအကဲများက ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ကြ၏။ ဇွန်လ ၂၀ ဟန်မေန်နှင့် သိန်းငှက်မ ခရစ္စတီးနားတို့ကို တည်ကြက်အဖြစ် စတင်အသုံးပြုကာ ဒီပရစ်တို့နှင့် အနီးကပ်ပူးကပ်ထောက်လှမ်းစေမည် ဖြစ်သည်။

Lasvegas Night Club (လားဗီးကပ်(စ်) နိုက်ကလပ်(စ်))

တည်ကြက်ဖြစ်သော စွန်ရဲမ ဟုန်မေန် စတင်လှုပ်ရှားပြုဖြစ်သည်။
ပစ်မှတ်နေရာကား လားဗီးကပ်(စ်) နိုက်ကလပ်(စ်)ပါပေ။ ထိုညက ည
ကလပ်သို့ သူဌေးကြီး ဒီပရစ်တိုသည် စနေနေ့ညတိုင်း လာရောက်လေ့ရှိ
ကြောင်း ကြိုတင် သိရှိထားပြီး ဖြစ်၏။ သိန်းငှက်မကလည်း ဟုန်မေန်လိုပင်
ထိုကလပ်သို့ ရောက်ရှိမည်ပေ။ လားဗီးကပ်(စ်) နိုက်ကလပ်တွင် အထူး
လောင်းကစားဝိုင်းကြီးများ နောက်ကွယ်တွင် ထားရှိ၏။

ကြေးကြီးသဖြင့် တော်ရုံဝိုင်းထဲ မဝင်နိုင်ကြချေ။ ဒေါ်လာတစ်သိန်း
ငွေသားပါမှ ဝင်ရောက်ကစားနိုင်သည်။ ဝိုင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ရန်အတွက်
မန်နေဂျာရုံးခန်းတွင် အစစ်အဆေးခံကြရမည်ပေ။ ထို့နောက် လွယ်ပေါက်

မှနေ လောင်းကစားဝိုင်းကြီးများရှိရာသို့ ဆိုင်ရှိ လုံခြုံရေးလူမိုက်များက ပို့ဆောင်ပေးမည်ပေ။

စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့သည် ငွေကို ရေလိုဖြုန်းသည့် သူဌေးသမီးများအသွင်ဖြင့်သွားရောက်မည်ဖြစ်၏။ သူမတို့နှစ်ယောက်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ပညာသင်ကြားနေဆဲ ကျောင်းသူ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်အဖြစ် တန်ဆောင်ထားမည် ဖြစ်၏။ မောင်မောင်တို့လည်း နိုက်ကလပ်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေပါသည်။ ဖိလစ်ပိုင်နယ်မြေခံ ရဲအရာရှိ ဖိလစ်ပိုင်နှင့်ဖြစ်၏။ သူတို့က သီးသန့်ခန်းမငှားဘဲ နိုက်ကလပ်ကပွဲနေရာရှိရာ အနီးတွင်သာ ထိုင်ပါသည်။

စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ကတော့ အထူးသီးသန့် (Reserve) နေရာ ဟု ရေးထားသော အခန်း (Box)နှင့်ကပ်လျက် သီးသန့်ခန်းလေးထဲ ရောက်ချီနေခဲ့ကြ၏။ သီးသန့်အခန်းကား သူဌေးဒီပရစ်တိုအတွက် ချန်ထားသည်ဟုတ်ပါလား။ ကိုးနာရီထိုးခါနီးအချိန် မောင်မောင်တို့ ရောက်ရှိနေရာထူထားခဲ့၏။ ထိုနေရာမှနေ အထူးသီးသန့်ခန်းများကို လှမ်းမြင်နိုင်၏။ နိုက်ကလပ်မို့ မီးများမထွန်းဘဲ စပေါ့လိုက် (Sport Light)၊ ဒစ္စကိုလိုက် (Disco Light) များသာ ထွန်းညှိထားသဖြင့် မျက်နှာသွင်ပြင်များ သဲကွဲစွာ မမြင်နိုင်ပါ။ နိုက်ကလပ် လုံခြုံရေးစောင့် လူမိုက်များကတော့ ခပ်လှမ်းကွာနေရာတွင် လက်ပိုက်ကာ လာရောက်သူများကို အကဲခတ်နေကြပေသည်။ အလယ်ထဲ ရုတ်ရုတ်သဲသဲလှုပ်ပါက ဆွဲထုတ်ကာ ဆော်ပလော်တီးကြမည်

မလွဲပါချေ။

ကိုးနာရီကျော်ကျော်ခန့်တွင်တော့ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က အထူးသီးသန့်ခန်းလိုချင်ကြောင်း လုံခြုံရေးလူပိုက်များအား ဆိုလိုက်ရာ မန်နေဂျာက ပျာပျာသလဲ သူမတို့အား အထူးသီးသန့်ခန်းကပ်လျက်သို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ မန်နေဂျာကား သူ့အတွက် ဆုဇွေရဖို့ ကြံစည်ကာ သူဌေးကြီးဒီပရစ်တို့ အခန်းကပ်လျက် နေရာချပေးခြင်းပါပေ။ သူဌေးကြီးအတွက် သူက နိုက်ကလပ်ကနေ အချောအလှ မဒီကညာလေးတွေ ဖန်တီးပေးရသူ မဟုတ်ပါလား။

နိုက်ကလပ်ကား ရွှေလျားနေလျက်ရှိသော နာရီ၊ စက္ကန့်လက်ထိများလို တဖြည်းဖြည်း လူများပြည့်ကြပ်လာပါတော့၏။ ရင်ခုန်သံမြန်စေသည့် အစွတိုသီချင်းများ၊ ရ(ပ်)သီချင်းများပါ ထုတ်လွှင့်နေတော့သည်။ ကရန်ဖန်တီးထားသော ကွက်လပ်ထဲတွင် လူငယ်လူရွယ် သားပျို သမီးပျို အရွယ်ရောက်သော မြီးကောင်ပေါက်ကလေးများက ခုန်ပေါက် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိတော့သည်။

စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့လည်း ထိုကသည့် လူငယ်များထဲတွင် ဝင်လျက်ရှိ၏။ တိုင်ပင်ချိန်ကိုက်ချက် မလွဲကြပါချေ။ သူဌေးကြီး ဒီပရစ်တို့ လာရောက်ခါနီးပြီမို့ သူမတို့က ကိုယ်လုံးကိုယ်ဝါ ထုတ်ကာ ပြသကြခြင်းပါပေ။ သီချင်းသံမဆုံးခင် ဒီပရစ်တို့နှင့် သူ၏မဒီ လုံမပျိုချောနှစ်ယောက်နှင့် ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာကြီးဖြင့် ဝင်ရောက်လာတော့၏။ နိုက်ကလပ်နေနေရာ

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ခရီးဦးကြိုပြုကာ လူငိုက်လူခြုံရေးများက ဝန်းရံကာ သူဌေးကြီး၏ အထူး သီးသန့်နေရာသို့ ပို့ဆောင်ပေးကြ၏။

သူ၏သီးသန့်အခန်းသို့ မဝင်ရောက်ခင် ကရန်နေရာမှ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ ထွက်လာခဲ့ကြသဖြင့် အပေါက်ဝတွင် ဆုံတွေ့ပါတော့၏။ စွန်ရဲမက . . .

“မန်နေဂျာ . . . ပြီးရင် ကျွန်မတို့ဆီ လာခဲ့ဦးနော်”

“ဟာ . . . လာပါ့မယ်ခင်ဗျာ။ ခဏလေးစောင့်ပါ”

ဒီပရစ်တို့၏ မျက်လုံးများက စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ်က မခွာဘဲရှိတော့၏။ သူ့အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် မန်နေဂျာအား ဘယ် လိုလဲဟူသော သဘောဖြင့် မေးဆတ်ပြလိုက်၏။

အခန်း (၆)

မန်နေဂျာက ပြုံးပြပြီး လက်မထောင်ပြ၏။ သဘောက သူ ဖန်တီး

ပိုမိုပိုင်ပါတယ်ပေါ့လေ။

“မန်နေဂျာကြီး... ကျွန်မတို့ အပျင်းပြေ ဖဲကစားချင်လို့... အဲဒါ”

“ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြေးတော့ကြီးတယ်နော်။ ဒေါ်လာ တစ်သိန်း

အောက်ထပ်ပြရမှာဗျ”

“အို... အဲဒါမှ ခက်တာပဲရှင်။ ကျွန်မတို့မှာက ငါးသောင်းလောက်

ပဲ ပါတဲ့ဟာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲရှင်”

“အင်း... ပြောတော့ပြောကြည့်မယ်ဗျာ။ သူ့ဌေးကြီး ဖိပရက်တို့

က ကိုယ့်ညီမတို့ စားသောက်သမျှ ကျသရွေ့ သူရှင်းမယ်တဲ့။ သူ့ကိုပြောပြ

လိုက်ပါမယ်။ သူ ကူညီနိုင်ပါတယ်”

“တကယ် . . . ဒါဆိုလည်း ပြောလိုက်ပါရှင်”

မန်နေဂျာ ကျောခိုင်းသွားချိန်တွင်တော့ စွန်ရဲမ ဟွန်မေနီက လတ်နစ်ချောင်း ထောင်ပြခဲ့၏။ ဘယ်သူက သားကောင်၊ ဘယ်သူက မုဆိုးဆိုသည်တော့ မကွဲပြားသေးဘဲရှိ၏။ လျှင်သူစားစတမ်းပါပေ။ မောင်မောင်တို့က သူတို့လိုက်ပါလာသည့် ဗင်ကားထဲ ပြန်ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ကားထဲတွင် ရုပ်မြင်သံကြားဖြင့် စွန်ရဲမတို့ကို စောင့်ကြည့်နိုင်၏။ သူတို့၏လည်ဆွဲထဲတွင် ဝီဒီယိုကင်မရာလေးပါရှိပြီး တည်နေရာကို သိရှိစေရန်အတွက်လည်း ရေဒီယိုစနစ်ပါရှိသဖြင့် ရောက်ရာအရပ်ကိုပါ သိနိုင်ပေသေး၏။

အခုထိတော့ အနှောင့်အယှက်မရှိဘဲ အစဉ်ပြေလျက်ရှိ၏။ သူမတို့အား ဒီပရစ်တိုက ကစားဝိုင်းထဲ ကစားရန် ခွင့်ပြုလိုက်ပြီး သူကပင် ဒေါ်လာတစ်သိန်း ထုတ်ပေးခဲ့၏။ အမှန်က သည်ယုန်မြင်၍ သည်ချုံတွင်လိုခြင်းတည်း။ သူ့အတွက် ထိုမျှငွေကြေးလောက်မှာ ကလေးမုန့်ဖိုးပေးသလောက်ပါပေ။ ဒီပရစ်တိုက သူ့နံဘေးတွင် သူ၏မဒီကညာတွေပါနေသေးသဖြင့် သူတို့ကို အပိုင်သိမ်းပိုက်ခြင်း မပြုသေးဘဲ ကြိုးရှည်ရှည်နှင့် လှန်ထားသည့် သဘောပါပေ။

သူမတို့အား မန်နေဂျာရုံးခန်းမှတစ်ဆင့် လျှို့ဝှက်တပ်ဆင်ထားသော တံခါးပေါက်မှ ကစားဝိုင်းများရှိရာသို့ လူမိုက်လုံခြုံရေးတပ်ယောက်တို့လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးခဲ့၏။ ဒီပရစ်တို ကစားမည့် တစ်ချုပ်မှောက်ဖဲဝိုင်းသို့ ပို့ပေးခဲ့၏။ ဒီပရစ်တိုကတော့ ဝင်ရောက်လာခြင်းမပြုသေးပါချေ။ အထဲတွင်

တိုစကြာ

တော့ အခြားကစားမည့် လူကြီးသုံးယောက် ရောက်နှင့်ပြီးဖြစ်၏။

ဒီပရစ်တိုရောက်လာမှ ဝိုင်းစတင်မှာမို့ သူတို့က အနားယူရန် စားပွဲ ဝိုင်း ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေရင်း စားသောက်စကားဆိုနေကြ၏။ စွန်ရဲမတို့က လည်း လူကုံထံအသိုင်းအဝန်းတို့လိုပင် ခပ်တည်တည် တခြားစားပွဲသို့ ထိုင် လိုက်သည်နှင့် စားပွဲထိုးရောက်လာကာ . . .

“ဘာများသုံးဆောင်ပါမလဲ မမလေးတို့”

“ကျွန်မတို့အတွက် ဝိုင်ပေးပါ။ စားဖို့က ချိမ်နဲ့ ဆင်းဝပ်(ရ်)”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ခဏလေးစောင့်ပါခင်ဗျာ”

ဟုတ်တော့ ဟုတ်နေသည်။ မိန်းကလေးဧည့်သည်များကို ယောက်ျားလေး စားပွဲထိုးက ဧည့်ခံပြီး ယောက်ျားဧည့်သည်များကိုတော့ မိန်းကလေး စားပွဲထိုးများက ဧည့်ခံစေခဲ့၏။ သူတို့ စားသောက်ထိုင်စောင့်နေ ချိန် နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင်မှ ဒီပရစ်တို ကစားပွဲခန်းမတွင်းသို့ ပြူးရွှင်စွာ ဝင် ရောက်လာခဲ့ပြီး . . .

“ဟား . . . စောင့်ရတာ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ကဲဗျာ . . . စလိုက် ကြရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆို သူက ကစားဝိုင်းထဲသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ သူ၏ မဒီကညာနှစ်ယောက်က သူ၏အပေါ်ကုတ်အင်္ကျီကို တယုတယ ချွတ်ပေး ကြ၏။ ပြီးတော့ သူ့အတွက် မာတီနီအရက်ခွက်ပါ ကမ်းပေး၏။ သူက တစ်ဝိုက် သောက်လိုက်ပြီး ပြန်ပေးလိုက်ကာ ဒါန့်ဟဲလ်း (Dunhill) စီးကရက်တစ်

ထပ်ထုတ်ကာ သောက်နေ၏။ ထိုသည်ကိုလည်း မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က ခြစ်ဖြင့် မီးညှိပေးခဲ့ကြ၏။ ငွေကို ရေလိုဖြန်းနိုင်သူဆိုတော့ သူလုပ်သမျှ နှောင့်နှေးနေသည်ပေ။

ဒေါ်လာတစ်သိန်းနှင့် စတင်ကစားမည်မို့ တစ်သိန်းညီမျှသော ထိုကင်ပြားများ လဲလှယ်ကြရ၏။ နောက်ထပ် ကစားလိုပါက နောက်တစ် သိန်း ထပ်မံချ ကစားနိုင်ပေသည်။ တစ်ပွဲကစားချိန် တစ်နာရီသတ်မှတ်၏။ တစ်နာရီအတွင်း နိုင်လည်း မထရချေ။ ရှုံးသူကတော့ ထနိုင် တော်နိုင်သည်။ အပွင့်ကြီးသူက စတင်ကြေးခေါ်ပြီး နောက်ထပ် ဖဲချပ်ဝေလေ့ရှိ၏။ ကြီးသူက သာ စတင်ခေါ်ရလေ့ရှိ၏။

စွန်ရဲမတို့က မဆိုပေ။ သူမတို့က ပိုင်မှ လိုက်မည့်သူများတည်း။ တစ်ချပ်လောက် လိုက်လိုက် သူမတို့လိုချင်သည့် ဖဲချပ်မဝင်သဖြင့် မလိုက် သဲ မှောက်လိုက်သည်က များနေပြီး ငွေတိုကင်ပြားလေးများ တတိတိ လျော့ နည်းလာလျက်ရှိတော့၏။ အနိမ့်ဆုံးတိုကင်ပြားက ဒေါ်လာ (၅၀၀၀) သို့၏။ တစ်သောင်းတန် တိုကင်ပြားသာ လဲလှယ်ပေးထားပါသည်။ ဒီပရစ်တိုက ဖဲထုရင်ပါပေ။ သူ့ရှေ့မှောက်တွင် တိုကင်ငွေပုံကြီး ကြီးသထက်ကြီးလာနေ၏။

တစ်နာရီပြည့်ခါနီးအချိန်တွင်တော့ စွန်ရဲမတို့ စွန့်စားပါတော့သည်။ အလကားရသည့်ငွေများမို့ ကုန်သွားလည်း နှမြောစရာမရှိပါချေ။ သူတို့ လိုအပ်သည်က ပစ်မှတ် ဒီပရစ်တိုပါပေ။ သူနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ဖို့က အဓိက တော်လား။ ဒီပရစ်တိုက တစ်ဖဲချပ်ကျ၍ စတင်ခေါ်သည်။ သူက ငွေပုံကြီး

တိုကျို

ဟီးနေသူမို့ အနိုင်နှင့်ကစားသူမို့ တစ်သောင်းတန် တိုကင်ပြားဖြင့် စတင်
ခေါ်လိုက်၏။ စွန်ရဲမတို့ကလည်း ဆယ်ပွင့်ဖဲချပ်နှင့် လိုက်ခဲ့၏။ အားလုံး လိုက်
ကြ၏။ သူတို့၏ အောက်က မှောက်ဖဲက ဘာဆိုသည်ကိုမသိနိုင်ပါချေ။

နောက်တစ်ချပ်တွင်လည်း ဆယ်ပွင့်ဖဲကျသမို့ စွန်ရဲမတို့ ပြုံးပျော်
လာ၏။ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲ မပေါ်လွင်အောင် မနည်းထိန်းနေကြရင်း
အောက်မှောက်ထားသည့် ဖဲချပ်မှာလည်း ဆယ်ပွင့်ဖဲပေတည်း။ ဆယ်
သုံးချပ် (Tri) ဖြစ်နေသလို ဒီပရစ်တိုကလည်း တစ်ဖဲ ထပ်မံကျသဖြင့်
တစ်ပူးဖြစ်နေပြီ။ အောက်က မှောက်ဖဲက တစ်ဖဲချပ်ဆိုပါက သူလည်း
တစ်သုံးလုံး ပါပေ။

ဒီပရစ်တိုက ဆက်ခေါ်ရမည်။ ရှိသမျှ ပုံအောလိုက်ရာ စွန်ရဲမတို့
အခက်တွေ့ရပါတော့သည်။ လိုက်သင့် မလိုက်သင့် ချိတ်ချတုံဖြစ်ကြရ၏။
မထူးတော့ပါ။ ရေကုန်ရေခန်းပါပေ။ ပွဲချိန်ကလည်း စေ့တော့မည်ပေ။ ဒီပရစ်
တိုက ပြုံးပြခဲ့၏။ သဘောက ငါ မင်းတို့လေးတွေကို သနားလိုက်တာဟူ၍
ပင်။ နောက်ဆုံးတွင် ဖဲနှစ်ချပ် အပြီးဝေခဲ့၏။ လှန်လိုက်သောအခါ စွန်ရဲမတို့
က ဆယ့်တစ်ပြားနှင့် ကင်းနှစ်ချပ်။ ဒီပရစ်တိုကလည်း နောက်ထပ် တစ်လုံး
နှင့် ကွင်းဖဲချပ်ကျ၏။

“က . . . မိန်းကလေး တို့အမြင်နိုင်ရဲ့လား”

အမြင်တစ်သုံးနှင့် ဆယ်သုံးလုံးမို့ ဒီပရစ်တိုက မေးလိုက်၏။ သူမတို့
က အောက်ဖဲကို လှန်ပြလိုက်ရာ “ဟာ” “ဟယ်” “ဆယ်လေးလုံးပါလား”

ဖဲတစ်ထပ်လုံးတွင် လေးလုံးစီသာပါရှိရာ အခုလေးလုံးစလုံး ကျသဖြင့် ဒီပရစ်တို အနိုင်ရရှိရန်မှာ တစ်လေးလုံးသာ ရှိတော့၏။

“ဟား . . . ဟား . . . ငါ ရှုံးသွားပြီပဲ။ တော်တယ်ကွာ”

စွန်ရဲမတို့ ဝမ်းသာသွားရ၏။ တိုကင်ပုံကြီးကို သူမတို့ဘက် ဆွဲယူ ငင်လိုက်ပါသည်။ ဒီပရစ်တိုက . . .

“မင်းတို့အတွက် ငါ လက်ဆောင်ပေးတာပါကွာ။ ရော့ . . . ငါ့ရဲ့ အောက်က မှောက်ဖဲချပ်”

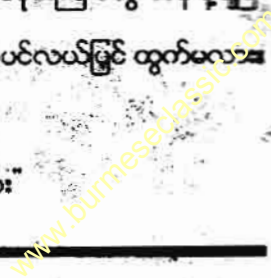
သူမတို့ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ဖဲချပ်မဟုတ်ပါလား။ ဟုတ်နေသည်။ အမှန်က သူမတို့ ရှုံးပါသည်။ ဒီပရစ်တိုက တစ်လေးလုံးနှင့် နိုင်သူတည်း။

“ကဲ . . . ခဏလောက် ငါနဲ့ စကားဆိုကြစို့ရဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင့်”

“သည်လိုကွ . . . ငါနဲ့ မင်းတို့လိုက်ခဲ့ပါလား။ မြို့စားကျွန်းကြီးတို့ပေါ့။ အဲသည်မှာက တကယ့် ဒီတဲဒီတဲကြ သူဌေးကြီးတွေပဲ လာကြတာတွေ ဆီလား။ အဲသည်ကို သွားချင်တိုင်း သွားလို့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ရဲ့ အသင်းသူအသင်းသားတွေပဲ လက်ခံတာပေါ့။ အဲသည်မှာ လိုလေသေးသလို အောင် လိုအပ်တာမှန်သမျှ ရယူနိုင်တယ်ကွယ့်။ ဖဲပိုင်းကြီးတွေ သန်းနဲ့ချီပြီး စားကြတာနော်။ ရေကူးမလား။ ငါးများ အပျော်ပင်လယ်မြိုင် ထွက်မလား။ ဘာမဆိုဖြစ်တယ်ကွယ့်”

“ဟင် . . . တကယ် ပျော်စရာကြီးပါလား”

“ဒါကြောင့် မင်းတို့လေးတွေကို ငါ ခေါ်သွားမယ် လိုက်ကြမလား”

“ဟာ . . . လိုက်မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ . . . ဟွန်း”

“ဘာဖြစ်ပြန်တာလဲ”

“ဟိုလေ . . . ဦးရဲမဒီကညာတွေပါ ပါမှာဆိုတော့”

“အိုး . . . ဟိုး . . . ဒါလား။ မစိုးရိမ်နဲ့။ မင်းတို့သာ လိုက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်ခေါ်ပါ့မလဲကွယ်”

“တကယ်နော်။ ဒါဆို လိုက်မယ်”

“အေး . . . လိုက်မယ်ဆို မင်းတို့အတွက် ကြိုတင်အကြောင်းကြား ရမှာကွယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မင်းတို့ဓာတ်ပုံတွေ ငါ ရိုက်ထားပါတယ်။ နာမည် သာ ပြောပြပါလား”

“ကျွန်မက ဟုန်မေနီ ဟောင်ကောင်သူပါ။ သူက မနီလာမြို့သူ ခရစ္စ တီးနားပါပဲ။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်က အမေရိကားမှာ ကျောင်းအတူတူတတ် ကြတာ။ အခန်းအတူနေခဲ့ကြတာ။ ကျောင်းပြီးလို့ လိုက်လည်တာရှင်”

“ကောင်းတာပေါ့ကွယ်။ ဘယ်လိုမှ မရောက်နိုင်တဲ့ မြို့စားကျွန်းတို့ မင်းတို့ ရောက်ကြရတော့မှာပါ”

“ဘယ်တော့သွားကြမှာလဲရှင်”

“အခုလာမည့်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကွယ်။ သူတို့ဆီက မော်တော်ဘုတ် လာ ကြိုမှာကွယ်။ မင်းတို့တည်းခိုခန်းကို မနက်ဖြန် ငါလာခဲ့မယ်လေ။ ဘယ်လို လဲ။ ကြိုတင်စရန်သက်တဲ့သဘောလေ”

“အို . . . တော်တော်တတ်တဲ့သူပါလား . . . ဟွန်း”

“ဟဲ . . . ဟဲ . . . အဲသည်အမှုအရာလေးကိုက ချစ်စရာကောင်း

လား”

“ပိုပြီနော်”

“ကဲ . . . လာခဲ့မယ်။ အင်း . . . ညဉ့် (၉) နာရီလောက် လာခဲ့မယ်

တတ်လား”

“စောင့်ကြိုနေပါမယ်ရှင့်”

“ကဲ . . . ကဲ . . . ကောင်းသောညပါပဲ။ မနက်ဖြန် တစ်နေ့ကုန်

သိုချင်တာတွေ လျှောက်ဝယ်ကြပေါ့ကွယ်။ သွားပြီ”

“ဆီးယူတူမောရိုး”

စွန်ရဲမဲတို့နှစ်ယောက်လည်း နိုက်ကလပ်အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ကြ

၏။ သူမတို့နောက်မှ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာသော ကားတွေ့သဖြင့်

မောင်မောင်တို့နှင့် အဆက်အသွယ်မပြုဘဲ ဗွီဒီယိုကင်မရာထဲကနေ မောင်

မောင်တို့ ကြည့်နေမည်မို့ နောက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြသလိုက်၏။ သူမတို့က

ထည်းခိုခန်းကိုသာ ပြန်ခဲ့ကြတော့၏။ အားပါး အချိန်ကလည်း ညဉ့်သန်း

ခေါင်အချိန် ရောက်နေပါပေါ့လား။

သို့သော်လည်း သူမတို့ မှေးစက်အိပ်ဖို့ အချိန်မရသေးချေ။ ဇာတ်

မောင်တို့ထံ သူမတို့ ပြန်သွားရောက်တွေ့ဆုံ သတင်းပို့ရမည်ဖြစ်၏။ မောင်

မောင်အတွက် အချိန်မရှိတော့ပါ။ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ ဒီဇင်္ဂါရပ်တို၏ အသွင်

ပြောင်းရဦးမည်ပေ။ မနက်ဖြန် ည (၉) နာရီ ဒီပရစ်တို တည်းခိုခန်းရောက်လာမည်မို့ အချိန်လုကာ ရုပ်ပြောင်းရမည်ဖြစ်၏။ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မထံက ကိုယ်တိုင် ဒီပရစ်တိုနှင့် ဆုံခဲ့ကြသည်မို့ ရုပ်ပြောင်းလွှဲရာတွင် လိုအပ်တာများကို ပြောပြနိုင်မည်ဖြစ်၍ တည်းခိုခန်းရောက်သည်နှင့် မောင်မောင်ထံထံ ဆက်သွယ်သတင်းပို့လိုက်၏။ ဌာနမှ အယောင်ဆောင် အငှားကား ကြိုမည့်မောင်းသူမှာလည်း ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးပါပေ။

ဒီပရစ်တိုမျက်နှာနှင့်လူ

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံရှိ အေရှာပိုဌာနခွဲတွင် အရေးပေါ်အထူးခွဲစိတ်ကု
ဆရာဝန်ကြီးများအပြင် ခွဲစိတ်ခံမည့် လူနာလည်း အဆင်သင့် ခွဲစိတ်ခုတ်
ဆတ်တွင် လဲလျောင်းနေပြီဖြစ်၏။ သူ့အား ခွဲစိတ်ရာ၌ ပလပ်ဆစ် (Plas-
tic Surgery)နည်းဖြင့် ပြုလုပ်ကြမည်ပေ။ မျက်နှာပြင်ပုံစံတူအား ကွန်ပျူ
ဆာ နက်ဝပ် (Computer Network) ဖြင့် ပုံစံဖော်ကြရ၏။

မျက်နှာပုံတူ ပုံစံပေါ်ပေါက်လာသည်နှင့် နောက်တစ်ယောက်၏
မျက်နှာသွင်ပြင်အနေအထားကို ကွန်ပျူတာပေါ်သို့ တင်ကြပြန်သည်။ ထို
မျက်နှာကား ပထမပုံစံ မျက်နှာသွင်ပြင်သို့ အသွင်ပြောင်းလဲမည့်သူတည်း။
အခြားတော့မဟုတ် ဒီပရစ်တို၏ မျက်နှာသွင်ပြင်အား ပုံစံထုတ်လုပ်ပြီး
ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် တပ်ဆင်ပြောင်းလဲရန်ဖြစ်

တို့စကြ

ပေသည်။

ဦးစွာ ဒီပရစ်တို၏ မျက်နှာပုံစံကို ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်၏ မျက်နှာပုံစံပေါ်သို့ တစ်ထပ်တည်း ကျစေရန် အသေးစိတ် အနုစိတ် ကွန်ပျူတာနှင့် တိုင်းတာရ၏။ ကွာခြားချက်နည်းနိုင်သမျှ နည်းစေအောင် ဂရုစိုက်ရ၏။ လိုအပ်သည့်နေရာတွင် ပလတ်စတစ်ဆာဂျီရီဖြင့် ခွဲစိတ်ကာ ဖြည့်တင်းရပေမည်။ အဓိကအစိတ်အပိုင်းက မေးရိုးအကျပါပေ။

တချို့က လေးထောင့်စပ်မေးရိုးရှိပြီး တချို့ကတော့ မေးရိုးပြေပြစ်ကာ ရှိ၏။ ကံကောင်းပါသည်။ မေးရိုးအကျချင်း ကွာခြားချက်သိပ်မတွေ့ရှိပါချေ။ မေးရိုးပြီးတော့ နှာခေါင်းပုံစံတွက်ချက်ရပြန်သည်။ ဒီပရစ်တိုက နှာခေါင်းအနည်းငယ် ပွရောင်းရောင်းရှိသည်မို့ နှာခေါင်းနေရာတွင် စီလီကွန် (Silicon) ပလတ်စတစ်ပို၍ ဖို့ရမည်ဖြစ်၏။

နားရွက်မှာ ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်က အနည်းငယ်ကားနေသဖြင့် နည်းနည်းပူးကပ်စေရန် အသားစိုင်းအား တွဲချုပ်ရ၏။ မျက်လုံးပေါက်သူငယ်အိမ်မှာ မသိမသာ ကွာခြားသဖြင့် ပလတ်စတစ်ဆာဂျီရီနည်းဖြင့် ပြုပြန်သည်။ မျက်နှာပုံစံတစ်ထပ်တည်း ကျသွားသည့်အခါတွင်တော့ ဒီပရစ်တို၏ မျက်နှာဖုံးရော်ဘာစွပ်ပြုရန် ပေါင်းတင်ကာ ထုတ်လုပ်ရ၏။ အလွန်ပါးလွှာသောကြောင့် မီးအပူရှိန်ပေးရာတွင် အထူးဂရုစိုက်ကြရ၏။ မျက်နှာဖုံးစွပ်ဘာသုံးခုလောက် ထုတ်လုပ်ထားရ၏။ ထိုမျက်နှာဖုံးရရှိသည်နှင့် မောင်မောင်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စွပ်ချလိုက်ကာ တစ်ထပ်တည်းကျစေပေအောင် ဖွပ်ရပြီး

အတွင်းဆံပင်များထဲ ချုပ်ရိုးပျောက်ချုပ်ကြပြန်သည်။ မျက်နှာခုံးစွပ်ပြီးချိန်တွင်လည်း ကွန်ပျူတာဖြင့် ချိန်ကိုက်ကြည့်ပြန်သည်။

ဒီပရစ်တိုနှင့်တူမတူ ပြန်ကြည့်ကြရ၏။ တစ်ထပ်တည်းနီးပါးရသဖြင့် အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ်မှုဟု ခေါ်နိုင်သည်။ ဆံပင်ပုံစံမှာလည်း အနည်းငယ်ခွေကောက်ကျသဖြင့် ဆံပင်ပြင်ဆင်သူ (Hair Dressing) က ဆံပင်လက်တူစေရန် ပြုလုပ်ပြန်သည်။ ယခုတော့ မောင်မောင်ဟု မြင်သူမှတ်မည်မဟုတ်တော့ဘဲ ဒီပရစ်တိုဟုသာ ထင်မှတ်ကြပေတော့မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည (၉) နာရီခန့်တွင် လူကံထံများသာ စီးနင်းနိုင်သည့် ရွှင်လက်(စ်)ကားကြီးတစ်စီး စွန်ရဲမတို့ တည်းခိုခန်းရှေ့သို့ ထိုးဆိုက်ရောက်လာခဲ့၏။ ချိန်းဆိုချက်အရ သူဌေးကြီး ဒီပရစ်တို ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်သမားတို့သည်လည်း အချိန်ကို လေးစားကြရပေသည်။ အချိန်အတိမ်းအစောင်းကြောင့် ရဲတပ်ဖွဲ့က ရိပ်စားမိကြကား အဖမ်းအဆီး အစားအဆေးများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပေသည်။

တည်းခိုခန်း၏ဧည့်ခန်းတွင် ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းခိုင်းပြီး စွန်ရဲမတို့အခန်းသို့ မန်နေဂျာက ဧည့်သည်တော်ရောက်ရှိနေကြောင်း ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့သဖြင့် စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ ဧည့်ခန်းသို့ရောက်လာပြီး အလွှားလေး ရောက်ရှိလာကြ၏။ သူမတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်သော်လည်းကောင်း များ မြင်တွေ့ပါက ရာဂါစိတ် ချက်ချင်းနိုးဆွသလိုဖြစ်မည်ပေ။

သူမတို့သည် ညဉ့်အိပ်ဝတ်ဆင်သော် ပါးလွှာသည့်ဝါဝန်ရှည်များ

တိုစကြာ

ဝတ်ဆင်ထားပြီး အပေါ်ပိုင်းရင်အုံပိုင်းသည် အခုအခံမရှိပါချေ။ အောက်ပိုင်းတွင်တော့ အတွင်းခံဘောင်းဘီတို့အား အတိုင်းသား တွေ့မြင်ရ၏။ သူမတို့က တမင်မြူစွယ်အကွက်ဆင်ခြင်း မဟုတ်ပါလား။ မခံနိုင်ပါ။ ပုရိသယောက်ျားသား ဒီပရစ်တို့မှာ စကားပင်မပြောနိုင်ဘဲ ငေးမောစွာ စိုက်ကြည့်နေမိပါတော့သည်။

“အို . . . ဘာလို့ သည်လောက်တောင် စိုက်ကြည့်နေရတာလဲလို့”

“လာလေ . . . အပေါ်ထပ်အခန်းမှာ မာတီနီအရက်ကော အဆင်သင့်ပဲရှင်ရဲ့”

ဒီပရစ်တို့က ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးဖြင့် သူမတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အပြန်အလှန် ဖက်တွယ်ရင်း အပေါ်ထပ်သို့အတူလိုက်ပါသွားပါတော့သည်။ အပေါ်ခန်းရောက်တော့ သူမတို့က ဒီပရစ်တို့နှင့် ပူးပူးကပ်ကပ်နေကာ အရက်ခွက်တစ်ယောက်က ကမ်းပေး တစ်ယောက်က စပျစ်သီးအလုံးလေးတွေ ခြွေကာခွံလို့ တဏှာနွံထဲသို့ ဒီပရစ်တို့ဆိုသူအား နှစ်မြောမိန်းမောစေတော့၏။

“ကား ဘယ်အချိန် လာကြည့်ဖို့ မှာထားလဲဟင်”

“နံနက်လေးနာရီမှပါ။ လုံလောက်အောင်လို့ . . . ဟဲ . . . ဟဲ”

“ဟွန့်နော် . . . ဘယ်သူနဲ့အိပ်မှာလဲလို့”

“နှစ်ယောက်စလုံးနဲ့ပေါ့”

“ဒါထက် မနက်ဖြန် ဘယ်အချိန် မြို့စားကျွန်းက မော်ဝော်လာကြ

မှာလဲရှင်”

“ညနေ ရေတက်ချိန်မှာ။ အင်း (၃) နာရီခွဲလောက်လေ”

“ဒါဆို ကျွန်မတို့ကို ဘယ်အချိန်လာခေါ်မှာလဲလို့”

“ကိုယ့်ရဲကားကို (၂)နာရီလောက်မှာ လွှတ်လိုက်မှာပေါ့ကွယ်-

“ဒါဆိုလည်း ပြီးရော။ ရော့ . . . အရက် သိပ်များသွားလားဟင်”

“ရပါတယ်။ ကိုယ်က သောက်မပူးတဲ့မောင်ပါ . . . ဟဲ . . . ဟဲ”

ထိုစဉ် အဝတ်စီရိုထဲကနေ ဒီပရစ်တိုတစ်ယောက် ထွက်

လာခဲ့သည်။

“ဟင် . . . မင်း . . . မင်း”

“အားတော့နာပါတယ်။ ခေတ္တတော့ အိပ်လိုက်ဦးဗျာ”

“ဖောက် . . . ဖောက်”

မေ့ဆေးသေနတ်ဖြင့် နှလုံးသားတည့်တည့်နှင့် နဖူးသို့ ချိန်နှွယ်

လိုက်သဖြင့် စက္ကန်ပိုင်းအတွင်း မေ့မျောကာ လဲကျသွားပါတော့သတည်း။

— စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့မှာလည်း ထူထူထဲထဲအဝတ်များ အပေါ်
ဝတ်ဆင်လိုက်ချိန်တွင်တော့ ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်ကတော့ ဒီပရစ်တိုနှင့်
အလုပ်ရှုပ်နေရ၏။ ဒီပရစ်တိုဝတ်ဆင်ထားသည့် အဝတ်အစားများ အားလုံး
ချွတ်ရှ၏။ အတွင်းခံဘောင်းဘီပင် မကျန်စေရပါချေ။ ရေချိုးခန်းထဲ ဆွဲ
တာ ပြုလုပ်ရ၏။

မိမိ၏အဝတ်အစားများကိုတော့ ဒီပရစ်တိုထံ ဝတ်အင်စေရသည်။
အားလုံးပြီးစီးသည်နှင့် ဒီပရစ်တိုအား လာရောက်ခေါ်လေ့လာရန် ရဲတပ်ဖွဲ့

တို့စကြာ

အကြောင်းကြားလိုက်ရ၏။ ဒီပရစ်တိုကိုယ်ပေါ်မှ တွေ့ရှိသော ကွန်ပျူတာ ချပ်(စ်) (Chip) လေးပါ စစ်ဆေးရန် ပေးလိုက်သည်။ မိမိတို့က အခန်းထဲ တွင် လေးနာရီမထိုးမချင်း ထိုင်စောင့်နေရုံပါပေ။

သိပ်မကြာပါချေ။ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ကွန်ပျူတာ ချပ် (Chip) နှင့်အတူ ကူး ထုတ်ထားသည့် စာရင်းစာရွက်လေးရွက်ပါ လာရောက်ပေးပို့ခဲ့၏။ ထိုစာရင်း စာရွက်ကား မူးယစ်ဆေးဝါး (ဘိန်းဖြူ) များအား သစ်သီးတင်သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ပို့သည့် အလေးချိန်အရေအတွက်များအပြင် ဆက်လက်တင်ပို့ပေးရမည့် သင်္ဘောစာရင်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းမြို့များ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းခွဲများ၏ လိပ်စာ အမည်စာရင်းများပါ ပါရှိနေသဖြင့် အကျိုးများစွာ ထွက်ရှိတော့သည်။

ဒီပရစ်တိုအား မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်ဖြန့်ချိမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုနိုင် ပြီလေ။ မောင်မောင်တို့ မြို့စားကျွန်းသို့ ရောက်ရှိနေစဉ် ဒီပရစ်တိုအဖွဲ့အား ဖိလစ်ပိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့က ဝင်ရောက်ရှာဖွေဖမ်းဆီးကြမည်ဖြစ်၏။ ကျန်နေရာဒေသ များအား မဖမ်းဆီးရသေးဘဲ မူးယစ်ဆေးဝါးတင်ဆောင်မည့် သင်္ဘောများ အား မောင်မောင်တို့ကပါ ဒီပရစ်တိုဟန်ဆောင်ပြီး ဖော်ထုတ်အရေးယူ ဆောင်ရွက်ကြမည် ဖြစ်၏။

နံနက်လေးနာရီခန့်တွင်တော့ ဒီပရစ်တိုမျက်နှာနှင့်လူ မောင်မောင် တစ်ယောက် အဖိုးတန် ဇိမ်ခံကားကြီးဖြင့် လိုက်ပါသွားပါတော့သည်။ ပင်ပန်း ချွံ့မှိုန်းသယောင်ဖြင့် စကားမဆိုဘဲ လိုက်ခဲ့သည်မို့ အဆင်ပြေ၏။ မောင်းသူ ကလည်း သူ့စရာ မြှာပွေသူမှန်းသိသဖြင့် အနှောင့်အယှက်မပြုပါချေ။

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

မောင်မောင်အား ခမ်းနားသည့်တိုက်တာနှစ်ထပ်၏ ဆင်ဝင်တံခါး
ပေါက်သို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ အတွင်းသို့ရောက်ရန် ဂိတ်နှစ်ထပ်ပင် ဖြတ်
ဆန်းခဲ့ရ၏။ မောင်မောင်က စီးကရက်ဆို သောက်သူဖြစ်၍ ဒီပရစ်တိုက်
ဆောက်သဖြင့် မောင်မောင်အတွက် သောက်ရသည်မှာ ပေါ့နေ၏။ မတတ်
နိုင်ချေ။

ခပ်တည်တည်ဖြင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ ဧည့်ခန်းမကြီး
ထဲ ခမ်းနားထည်ဝါစွာရှိ၏။ သူက အပေါ်ထပ်တက်သည့် လှေကားပေါ်တက်
နုန်ပြုစဉ် မိန်းမချောတစ်ယောက်က ဆင်းလာနေသည်။ ဒီပရစ်တိုနှင့်အတူ
နိုက်ကလပ်သို့ လိုက်ပါလာသည့် မချောတစ်ယောက်မှန်း မောင်မောင် သိ
လိုက်မိသဖြင့် ပြုံးပြကာ . . .

“မင်း မအိပ်သေးဘူးလားကွ”

“တစ်ရေးနိုးလာတာပါ။ ရှင်ကော တော်တော်ပျော်ခဲ့ရဲ့လား”

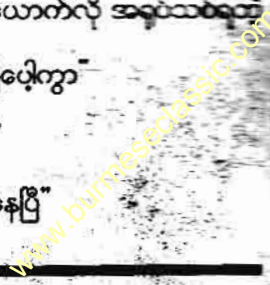
“ဒါတော့ကွာ . . . မင်းသိသားနဲ့ . . . ဟဲ့ . . . ဟဲ့”

“ရှင့်အပြုအမူတွေ ပြောင်းလဲဖို့ကောင်းနေပြီရှင့်။ အသက်အရွယ်
ရလာပြီပဲ။ သားသမီးတွေ ယူဖို့ စဉ်းစားသင့်ပြီ . . . သိလား”

“အေးပါကွာ။ အခုဟာက ကလေးတစ်ယောက်လို အခုပဲသစ်ရတဲ့
အခါ ပျော်ရွှင်နေတဲ့သဘောပါပဲ။ ရိုးသွားရင် ပြီးပြီပေါ့ကွာ”

“ကျွန်မတော့ ကလေးယူချင်ပြီ သိလား”

“အေးပါကွာ . . . ဒါပဲလား။ ငါ အိပ်ချင်နေပြီ”

တိုကျု

“သိပါတယ်။ ကျွန်မက အလုပ်ကိစ္စပြောမလို့ပါရှင်”

“ပြောကွာ။ ငါ့အိပ်ခန်းထဲကျမှ ပြောကွာ။ အဝတ်အစားလဲချင်နေပြီ”

ဟူး”

သူမက ရှေ့က ဦးဆောင်ခဲ့၍ တော်သေး၏။ နို့မို့ဆို မောင်မောင် အခန်းရှာဖွေဖို့ အခက်အခဲများရှိမည်ပေ။ မောင်မောင်အခန်းထဲ ရောက်သည့် အခါ သူမကပင် အပေါ်ကုတ်အင်္ကျီတို့ပါ ချွတ်ပေးခဲ့ပြီး ညဝတ်စုံပါ လဲဖို့ ထု လာပေးခဲ့၏။ မောင်မောင်သည်လည်း ခပ်တည်တည် သူမရှေ့တွင် လဲလှည့် ပြီး အိပ်သာရေချိုးခန်းသို့ဝင်ကာ ရေချိုး၏။ အိပ်ခန်းမို့လည်း သွားပါတိုက် ရ၏။ ပြန်ထွက်လာသည့်အခါ သူမက အလိုက်သိစွာ မာတီနီအရက်ခွက်အား တင်ပေးပြီး . . .

အခန်း (၇)

“ခေါင်းဆောင်ကြီးဆီက အီးမဲလ် (E-mail) ဝင်လာတယ်ရှင့်”

“ဟေ . . . ဘာ . . . ဘာတဲ့တုန်း”

“ကျွန်မတို့မှာထားတဲ့ဖွဲ့စည်းတွေ မရနိုင်သေးဘူးတဲ့”

“ဟာ . . . ခက်ပါရောလား။ ဘာဖြစ်လို့ မရနိုင်ရတာလဲ”

“ဆင်ရိုင်းတစ်ကောင် ရန်ကုန်က ရောင်နီဦးမှာ ဝင်မွေ့သွားလို့

ဖွဲ့စည်းတွေ ဆုံးရှုံးရလို့တဲ့ရှင့်၊ အဲဒါ ရှိတာနဲ့ပဲ ဆက်လုပ်နေပါတဲ့”

“ဒါဆို ခေါင်းဆောင်ကြီးရှိတဲ့ မြို့စားကျွန်းကိုသွားဖို့ မလိုတော့

ဘူးပေါ့”

“လိုတယ် . . . အစီအစဉ် မပြောင်းဘူး။ အခုတလော အဲဒါနဲ့

ဆင်ရိုင်းဆိုတဲ့သူက အတော်တော်တဲ့ အေရှာပို ရဲအရာရှိတစ်ယောက်ဆို

ပိုက်က အဆက်အသွယ် လိပ်စာတွေ သိပ်ပေါ့ရောလို့ ပါးလွန်းတယ်တဲ့”

တိုစကြာ

“ဟာကွာ . . . တော်တော်အသုံးမကျတဲ့သူပဲကွာ”

“အဲဒါကြောင့် သူ့ဆီကို ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်တွေ လာရောက်ကြည့်ဖို့ လိုတယ်တဲ့။ ရှေ့ဆက်လှုပ်ရှားဖို့ အစီအစဉ်တွေ လုပ်ဆောင်ဖို့တဲ့ရှင်”

“တောက် . . . ပျော်ပါးရမလားလို့ အခုတော့ကွာ”

“ဒါတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲရှင်။ ကဲ . . . အိပ်တော့ ဒါလင်”

“အင်း . . . ငါ့ကို တစ်ခွက်လောက် ထည့်ပေးပါဦး အချစ်ရယ်”

သူမက သက်ပြင်းမောတစ်ချက် ချလိုက်ကာ အရက်ခွက်အသစ် ထပ်မံထည့်နေခဲ့စဉ် ဒန်းဟဲလ်းစီးကရက်ကို အငွေ့တထောင်းထောင်း ထမတတ် ဖွာရှိုက်နေတော့သည်။

“သိပ်လည်းစဉ်းစားမနေနဲ့ ရှင်ရဲ။ ကျွန်မတို့ဘက်က တာဝန်ကျေပွန်တာပဲဟာ။ အဲသည်သိခံက တန်ဆာခံ ရဲအုရာရှိမတစ်ယောက်ကိုတောင် ဖမ်းဆီးလာခဲ့သေးတယ်တဲ့။ ပျားအုံကို တုတ်နဲ့ထိုးမိသလို ဖြစ်နေပြီတဲ့ရှင်”

“တော်တော်ဦးနှောက်နည်းပါးတဲ့သူပဲ”

“ဟုတ်ပါ။ ကဲ . . . ကျွန်မ သွားတော့မယ်”

“ခွတ်”

သူမက နှုတ်ဆက်အနမ်းလေးတစ်ပွင့် ခြွေထားခဲ့ပါသေး၏။ မောင်မောင် အတွေးထဲမှာတော့ သူတို့ ကျားရဲတွင်းဝင်ရောက်မည့် စစ်ဆင်ရေးဗဟိုပေါ့လို့မရ။ အထူးကရုစိုက်လုပ်ဆောင်ရမည်ဟု တွေးမိ၏။

ဒီပရစ်တိုမျက်နှာနှင့် မောင်မောင်က နံနက်ရောက်သည်နှင့် ဒီပရစ်

တို့၏ စခန်းအခြေအနေကို လေ့လာကာ ပါလာသည့် လျှို့ဝှက်ကင်မရာဖြင့်
ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူ၏။ ညတုန်းက မဒီပညာကား ဒီပရစ်တို့၏ ဇနီးမယား
ထစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘရောနီကာဖြစ်ပြီး သူမက ဒီပရစ်တို့၏ လုပ်ငန်းများကို
ဒီပရစ်တို့မရှိပါက ဦးစီးဆောင်ရွက်နေသူပါပေ။

မောင်မောင်က သူမကို ခေါ်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါးလက်ကျန် မည်မျှ
ရှိသေးသည်ကို သွားရောက်ကြည့်ရှုကြ၏။ သူတို့အကြံကား ပိုင်ပါပေ။
ဖလတ်စတစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ငှက်ပျောသီး၊ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး
သည်တို့တွင် ဘိန်းဖြူနှင့် စိတ်ကြွဆေးပြားများ ထည့်သွင်းကာ နိုင်ငံအနှံ့
ဖြန့်ဖြူးနေကြောင်း တွေ့မြင်ရတော့၏။

အတော်ပင် ပီရိစ္စာ ဖြန့်ဖြူးမှုပါပေ။ ထိုပလတ်စတစ်နှင့် သစ်သီးများ
ထဲတွင် မူးယစ်ဆေးဝါး ဘိန်းဖြူအား ငှက်ပျောသီးအိမ်ထဲတွင် ထည့်နေကြပြီး
အသီးတိုင်းကို ပလတ်စတစ်အကြည်အုပ်လိုက်၏။ သာမန်ငှက်ပျောသီးများ
တို့လည်း ထိုသို့ပင် ပြုလုပ်ကာ သေတ္တာများထဲ ထည့်ရ၏။ ရောနှောထည့်
ထားသော်လည်း အသီးအစစ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးပါအတူကို ခွဲခြားနိုင်သည်
တ ဦးမွန်ဒီးအမှတ်တံဆိပ် အရောင်ပါပေ။

ပန်းသီးနှင့် လိမ္မော်သီးထဲတွင်တော့ စိတ်ကြွဆေးပြားများ ထည့်ကြ
၏။ ခလယ်တွင် ဖွင့်နိုင်ပိတ်နိုင်အောင် လုပ်ထားပြီး သစ်သီးပေါ်တွင် အမှတ်
တံဆိပ် တပ်ကြ၏။ အစစ်နှင့်အတူ ရောနှောထားကာ ခြင်း၊ ပလတ်စတစ်
များထဲ စနစ်တကျထည့်ကာ သင်္ဘောပေါ် တင်ကြခြင်းပါပေ။ သူတို့က

စံချန်မီ သစ်သီးများကိုသာ ရွေးချယ်ကာ တင်ပို့ခြင်းဖြစ်၏။

အနာအဆာပါသော သစ်သီးများ၊ မလှပသောအသီးများကို ပယ်ရ
၏။ လက်ရွေးစဉ် ကောင်းပေ လုံးတူညီသော သစ်သီးများကိုသာ စနစ်တကျ
ပက်ကင်လုပ်ကြရပေသည်။ အကိုင်အရွက်အညှာများ မပါအောင်လည်း ပြု
လုပ်ကြရသေးသည်။ အတူပလတ်စတစ်အသီးများကိုတော့ သီးသန့်ပြုလုပ်
ပြီးမှ အလုပ်သမားများ အစစ်အမှတ် လုပ်ထားခဲ့သော ခြင်းများကို အလုပ်
သိမ်းပြီးအခါမှ မူးယစ်ဆေးဝါးဝိုက်သားများက ထည့်သွင်းကြခြင်းတည်း။

အချက်အလက်များကို ဓာတ်ပုံများရိုက်ရ၏။ ဝိုက်အင်အား မည်မျှ
ကိုပါ သတင်းပို့ရမည်ပေ။ မနက်ဖြန်ဆိုပါက မြို့စားကျွန်းသို့ သွားရောက်ရ
မည်ဖြစ်၏။ ဒီပရစ်တို၏ နောက်ဇနီးမယားကား ဆိုဇီယိုနိုပါပေ။ သူမကတော့
အနေအေး၏။ အစားအသောက်နှင့် အလှအပကိုသာ မက်မောသူဖြစ်၏။
မောင်မောင်က ကာဒီလက်(စ်)ကားကြီးစီးကာ မြို့ထဲသို့ ထွက်ခဲ့ရပြန်သည်။
စွန်ရဲမတို့ စခန်းချရာ တည်းခိုခန်းသို့ဝင်ပြီး သူရိုက်ကူးထားသည့် လျှို့ဝှက်
ကင်မာရာမှ ချိပ်(စ်)ပြားကို ပေးခဲ့ပြီး အသစ်ပြန်ထည့်ခဲ့၏။ အထက်မှ ညွှန်
ကြားချက်ကို ရယူပြီး အီလိုအီလိုဘက်ရှိ သူ့စံအိမ်သို့ပြန်ခဲ့ရ၏။ မပြန်လို့ မဖြစ်
ပါချေ။ မနက်ဖြန် မြို့စားကျွန်းကို ခရီးထွက်ရမည်မို့ သူ၏ ဇနီးမယားတို့နှင့်
အတူနေပေးရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်စာ စားသောက်ရန်အတွက် အထူး
ဧည့်သည်တော် နှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် မြို့စားကျွန်းသို့လိုက်ပါမည့် စွန်ရဲမနှင့်

သိန်းငှက်မတို့အား ခေါ်ဆောင်ရန် သူ၏ကားဖြင့် ယာဉ်မောင်းသမားအား လွှတ်လိုက်ပေသည်။ ဒီပရစ်တို၏ ဇနီးမယားတို့က သူတို့ယောက်ျား မိန်းမ ချစ်ပွေသည်ကို အပြစ်မတင်နိုင်ချေ။ တင်ပါက ဇနီးမယားဘဝကနေ အစ ဖျောက်သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

တစ်နည်းဆိုရပါက ငွေကြောင့်သာ သူမတို့ဘဝကို ရေစုန်မျောနေ ကြခြင်းပါပေ။ လူတိုင်း ချမ်းချမ်းသာသာနေထိုင်လိုကြသည် မဟုတ်ပါလား။ မောင်မောင်ကတော့ ရဲဝန်ထမ်းအဖြစ်ကနေ သရုပ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြန်သည်။ သူ့အမူအရာအပြုံးတွေက ဒီပရစ်တို၏ အမူအရာအကျင့် အတိုင်းတည်း။ ဗွီဒီယိုတိတ်ခွေထဲမှ ဒီပရစ်တိုအားကြည့်ကာ လေ့ကျင့်ခဲ့ရ၏။ တျင့်ကြံအားထုတ်ကြိုးစားမှုက သရုပ်ပါစွာ ပီပြင်ခြင်းပါပေ။

စွန်ရဲမတို့အား ဒီပရစ်တိုစောင့်ဆိုင်းရာ ထမင်းစားခန်းသို့ လိုက်ပါ ဦးဆောင်ကာ ပြန်သွားကြ၏။ သဏ္ဍာန်လုပ် သရုပ်တူစေရ၏။ ဝမ်းသာအားရ ဇက်လှဲတကင်း သူမတို့အား အနမ်းဖြင့် ကြိုဆိုပါသည်။ သူမတို့ကလည်း အဟင့်ဟင့် ငြုတုတု တီတာစကား ဆိုကာ ရှိတော့သည်။ ဒီပရစ်တို၏ ဇနီး မယားများကတော့ အနားမသိကြပါတော့ချေ။ သူတို့ယောက်ျား ငြုတုအိမ် ဖြစ်မှာကို မလိုလားမိကြချေ။

စွန်ရဲမက ဒီပရစ်တိုမျက်နှာနှင့် မောင်မောင့်အား ရင်ခွင်ဘဲ ခေါ် ရောက်ကာ တီးတိုးစကား နှစ်ကိုယ်ကြားရရုံ ကပ်ကာပြော၏။

“ဆင်ရိုင်း အစီအစဉ်အချို့ ပြောင်းလဲလိုက်ပြီ”

တိုစကြာ

“အို . . . ဟုတ်လား။ ဘယ်လိုတဲ့လဲ”

“သည်နေရာကို ကျွန်မတို့ ထွက်ခွာပြီးတာနှင့် ဝင်ရောက်စီးနင်းမယ်တဲ့”

“အာ . . . ပိုကောင်းတာပေါ့ကွာ။ ကဲ . . . ကဲ . . . စားသောက်ကြစို့”

“အင်း . . . ဟင်း . . . ပင်လယ်အစားအစာတွေ (Sea food) တွေ ချည်းပါလားရှင့်”

“အပြောင်းအလဲလေးဖြစ်တာပေါ့ ဟုန်မေရဲ့”

“ဟုတ်ပါ . . . ပင်လယ်လိပ်သား အကောင်လိုက် ပေါင်းထားတာကွယ်”

“ဒါက ကျောက်ပုစွန်တွေကို ပါးပါးလှီးပြီး အစိမ်းအတိုင်း သံပုရာရည်ညှစ်ပြီး စားရုံပဲ”

စုံပါသည်။ ငမန်းတောင်ဟင်းချိုကအစ ပါဝင်သည်မို့ မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ရင်း ဟိုအကြောင်း သည်အကြောင်း ရယ်စရာ မောစရာလေးများ ပြောကာ စားသောက်မှု လက်စသတ်လိုက်ကြပြီး မော်တော်ဘုတ်ဆိုက်မည့် ဆိပ်ကမ်းတွင် အမိုးထီးအောက် ဒရင်းဘတ်များဖြင့် ကိုယ်စီထိုင်ကာ အအေးအဖျော်ယမကာတို့ဖြင့် စည်းစိမ်ခံကာ ပင်လယ်ရှုခင်းကို ကြည့်နေမိ၏။

ကြောပါချေ။ (၃) နာရီထိုးခန့်အချိန်တွင်တော့ ပြုစားကျွမ်းမှ လာ

ကြိုသော မော်တော်ဘုတ် ဆိုက်ကပ်လာပါတော့သည်။ မောင်မောင်တို့ သုံးယောက်သား တက်ရောက်ခဲ့ပြီး ဒီပရစ်တို၏ တပည့်လူမိုက်များက အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်အိတ်များကို မော်တော်ဘုတ်ပေါ်မှ သူတို့ထံ ကမ်းလှမ်းပေးကြသည်။

နှစ်ထပ်တိုက် ဝရန်တာမှနေ ဒီပရစ်တို၏ မဟေသီနှစ်ယောက်က လက်ဝှေ့ယမ်းပြကာ နှုတ်ဆက်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ မော်တော်ဘုတ်လေးက လျင်မြန်စွာ ရေဟုန်ခွင်း၍ မြို့စားကျွန်းသို့ ရှေးရှုခတ်မောင်းလျက်ရှိတော့ သည်။ စင်္ကာပူရေလက်ကြားကို ဖြတ်သန်းရမည်ပေ။ စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများစွာ ကျောက်ချရပ်နားလေ့ရှိပြီး ဆီဖြည့် ရေဖြည့် ခြင်းနှင့် ရိက္ခာဖြည့်ဆည်းခြင်း (Provisions) များ ပြုလုပ်စေပါပေ။

စင်္ကာပူကျွန်းနိုင်ငံသည် ကျွန်းမြို့အား နိုင်ငံအဖြစ် တည်ဆောက် ထားသဖြင့် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများ တစ်ပြိုင်နက် အစီး (၄၀၀) ကျော်ဝင် ဆိုက်ကပ်နိုင်သည်။ မောင်မောင်တို့ မော်တော်ဘုတ်လေးသည် ကျောက်ချ ရပ်နားမရသဖြင့် ခရီးသည်သင်္ဘောများ (Passenger Liner Jetty) ဆိုက်ကပ်သည့် ချိန်းဂျက်တီ (Chain Jetty) တွင် ဆိုက်ကပ်စေခဲ့ပါသည်။

ဆိုက်ကပ်ပြီး ဆီဖြည့်ရေဖြည့် လုပ်ကြပြီး စင်္ကာပူနိုင်ငံရှိ နယ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းဝင် ခေါင်းဆောင်ခွဲအား ခေါ်ဆောင်ခြင်းပါပေ။ မောင်မောင်တို့ က စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင် ဈေးဝယ်ထွက်ဦးမည်ဟု အကြောင်းပြကာ ဆိပ်ကမ်း ပေါ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြ၏။ စင်္ကာပူနိုင်ငံသည် အလကားခွန်ခွဲနိုင်

တိုကျု

ဆိပ်ကမ်း (Duty Free Port) ဖြစ်ပြီး ဈေးဝယ်ရာ အခွန်အကောက် ဖေးဆောင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဈေးနှုန်းသက်သာပါသည်။ ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်အရ မြန်မာနိုင်ငံမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ၏ မြန်မာ့ထွက်ကုန်ပစ္စည်းများ စားသောက်စရာများပါ ဆိုင်များ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချလျက်ရှိ၏။ အထူးသဖြင့် မြန်မာ့ချိတ်ထဘီများ၊ ပိုးဖဲများသာမက လက်ဖက်၊ မြန်မာဘိယာကအစ ဝယ်ယူရရှိနေပြီဖြစ်၏။

မောင်မောင်တို့က ဈေးဝယ်သလိုနှင့် အေရှာပိုဌာနခွဲနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုကြခြင်းတည်း။ နေ့လယ်ဆိုက်ကပ်ပြီး ည (၈) နာရီ ပြန်ထွက်ခွာကြမည်မို့ တက်သုတ်ရိုက်ကာ သွားလာရတော့၏။ ဈေးဝယ်ဟု အကြောင်းပြချက်ကြောင့်လည်း ကုန်တိုက်ထဲတွင် မြင်မြင်သမျှ ဝယ်ယူဟန်ဆောင်ဝယ်ကြရသေး၏။

“ပင်လယ်ခြင်သေ့ ခြင်သေ့ ကြားလား။ ဆင်ရိုင်းခေါ်တယ် ကြားလား”

“ကြားတယ် . . . ဆင်ရိုင်း။ သတင်းပို့ပါ”

“မကြာခင် မြို့စားကျွန်းကို ထွက်ခွာမယ်။ ည (၈) နာရီ”

“ကောင်းပြီ ဆက်လုပ်ပါ။ စစ်ဆင်ရေးအတွက် ချိန်ကိုက်သတင်း”

ပိုဒ်

“ပေးပို့ချက်ရပြီ။ အဆင်သင့် ပျံဝဲရန် ပြင်ထား . . . ဒါပဲ”

“ဒါပဲ . . . ဖိလစ်ပိုင်ကို သည်နေ့ညဉ့်သန်းခေါင်မှာ ဝင်စီးမယ်”

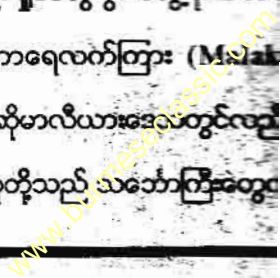
“ပေးပို့ချက်ရပြီ။ စက်ပိတ်ပြီ”

“အောင်မြင်ပါစေ”

ဆက်သွယ်သတင်းပို့ပြီးသည်နှင့် မော်တော်ဘုတ်ရှိရာသို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ အချိန်ကား ညဉ့် (၇) နာရီခန့် ရှိနေပြီမို့ ဆိပ်ကမ်းမှ ခွာရန် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်နေကြ၏။ စင်္ကာပူနိုင်ငံသည် ဘာသာစကားလေးမျိုးဖြင့် အသုံးပြုကြသော မျိုးနွယ်စုအားဖြင့်လည်း စင်္ကာပူ၊ မလေး၊ တရုတ်နှင့် ပန်ချာပီအိန္ဒိယလူမျိုးများ ဖြစ်၏။ ညဘက် စင်္ကာပူဆိပ်ကမ်းအလှကား များစွာ သာယာလှနေတော့၏။

နီယွန်မီးရောင်စုံများဖြင့် တဖိတ်ဖိတ် တလက်လက် ရှိနေပါသည်။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများ အဝင်အထွက်များပြားသလို ကျောက်ချစ်နာသည့်သင်္ဘောကြီးများလည်း ရှိ၏။ ရေမော်တော်ဘုတ်များ လောင်စာဆီတင်မော်တော်များ ခရီးသည်ပို့ဆောင်သော ဖယ်ရီ(Ferry) ဘုတ်များနှင့် ရှုပ်လှုပ်ခတ်လျက်ရှိသည်မို့ မော်တော်ဘုတ်အား နာရီဝက်ခန့်ကြာအောင် လှည့်ပတ်မောင်းနှင်ပြီးပါမှ နိုင်ငံတကာ ရေလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသည်။

မြို့စားကျွန်းသို့ နိုင်ငံတကာ ရေပိုင်နက်အတွင်းမှ ခုတ်မောင်းခဲ့ရငါးဖမ်းလှေများ သင်္ဘောငယ်ကလေးများလည်း ရှုပ်ထွေးစွာ တွေ့ရ၏။ ထိုပင်လယ်ဓားပြများသည် အာရှဒေသ မလ္လာကာရေလက်ကြား (Malacca Straits) တွင် ဓားပြတိုက်မှုများ ဖြစ်ပွားသလို ဆိုမာလီယားဒေသတွင်လည်း ပင်လယ်ဓားပြများ သောင်းကျန်းလျက်ရှိ၏။ သူတို့သည် သင်္ဘောကြီးတွေ

ပြန်ပေးဆွဲကာ ငွေတောင်းခံနေကြပေသည်။

ပင်လယ်ဓားပြများသည် မော်တော်ဘုတ်သင်္ဘောငယ်လေးများဖြင့် ဓားပြတိုက်လေ့ရှိပြီး များသောအားဖြင့် ငါးဖမ်းသင်္ဘောလှေငယ်များအသွင် ဆောင်နေလေ့ရှိသည်။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများသည် ဓားပြရန်အား ကာကွယ်ရန် အစီအစဉ်များ ပြုထားကြရသည်။ နိုင်ငံတကာ စစ်သင်္ဘောကြီး များက လုံခြုံရေးအတွက် ကင်းလှည့်စောင့်ရှောက်ပေးလျက်ရှိသော်လည်း အလစ်တွင် ဓားပြတိုက်မှုများ ဖြစ်ပွားနေဆဲပါပေ။

မောင်မောင် ဆက်စပ်တွေးတောမိ၏။ မြို့စားကျွန်းသည် ပင်လယ် ဓားပြများစခန်းဟု ထင်စရာ မသင်္ကာစာရင်းထဲတွင် ပါနိုင်သည်။ ယနေ့ထိ တိုင် ပင်လယ်ဓားပြတို့စခန်းကို မမိသေးချေ။ မလ္လကာရေလက်ကြားမှ ပင်လယ်ဓားပြတို့သည် ဆိုမာလီယားဒေသတွင် သောင်းကျန်းနေသော ဓားပြများလောက် မဆိုးသေးချေဟု ဆိုရပေမည်။

သူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်ပါရှိသည့် ရွှေငွေပစ္စည်းဥစ္စာများသာ ယူ ဆောင်ပြီး ထွက်ခွာသွားတတ်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ သင်္ဘောကြီးကို အပိုင်သိမ်းပြီး လိုက်ပါလာသော သင်္ဘောသားတွေကို အသက်ကယ်လှေ လေးဖြင့် ပင်လယ်ထဲချကာ သွားလိုရာ သွားစေခဲ့၏။ သူတို့သင်္ဘောကြီးကို အပိုင်သိမ်းပြီး နောင်နှစ်ကာလအကြာတွင် နာမည်ပြောင်းဖြင့် ဓားပြတို့ ယူပွား သော သင်္ဘောကြီးအား သင်္ဘောပွဲစားများက ရောင်းချရာမှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

မောင်မောင်လိုက်ခဲ့သော အမှုများထဲတွင် ဤမသေးသောအလောင်း

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

အမှုက ပိုမိုရှုပ်ထွေးနေသလို ထင်မိ၏။ မလှလှဝင်းအား သတ်ဖြတ်ရာတွင် သိမ်နှင့် ဦးအောင်ထွန်းတို့နောက်ကွယ်က သူ တစ်ယောက်ပါဝင်နေခဲ့၏။ သိမ်က မလှလှဝင်းအား ဦးအောင်ထွန်း သတ်နေသည့်အခွေအား အဘယ်ကြောင့် ရိုက်ကူးမှတ်တမ်းတင်ထားရပါသနည်း။ ငွေညှစ်လိုခြင်းကြောင့်ပေလား။ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ဦးအောင်ထွန်း၏မိန်းမသည် သိမ်၏ ညီမရင်းဖြစ်ပြီး ဦးအောင်ထွန်းပိုင်ဆိုင်သော ရောင်နီဦးကုမ္ပဏီတွင် သူထင်သလို ပြုနေနိုင်ခွင့်ရှိနေ၏။ မောင်မောင် တိတ်ခွေပြန်ဖွင့်ကြည့်ရာတွင် သိမ်က မလှလှဝင်း လာပါက သတ်ရန်ပြောသည့်စကားများတွင် မမြဲမြဝင်းဆိုသူက သတ်ခိုင်းခြင်း မဟုတ်ပါလား။

“အောင်ထွန်း... ယောက်ဖကြီး မင်းလည်း မြွေဟောက်မ ပြုမြင်းအကြောင်း သိတယ်နော်။ သူခိုင်းတာ မအောင်မြင်ရင် ဘယ်လိုအပြစ်ပေးတယ်ဆိုတာ”

“အေးပါကွာ။ ငါ သဘောပေါက်ပါတယ်။ အခု သူ့ကို ဘယ်လိုသတ်မှာလဲ သိမ်ရဲ့”

“လွယ်ပါတယ်။ ငါတို့ရဲ့ ရွှေပြည်သာစက်မှုဇုန်ကနေ ရောင်နီဦးရုံးခန်းမှာပေါ့ကွာ။ သူလာမှာပဲဟာ။ ငါတို့ မူးယစ်ဆေးဝါးမှောင်ခိုချနေတာတို့ သူ သိသွားပြီမဟုတ်လား။ ရှင်းပစ်ရတော့မှာပေါ့။ ဘာလဲ မင်းက ဟန်ပေးတင်မိန်းမကို ပေါင်းသင်းနေရာက သူ့ကို စွဲလမ်းသွားလို့လားဟင်”

“ဟာ . . . မဟုတ်ပါဘူး။ ငါက လူမှမသတ်ဘူးတဲ့ဟာ။ ဖြစ်ဖို့

တိုစကြ

လေးလိုပါ”

“ဖြစ်ပါတယ်။ သည်လို ငါ စိစဉ်ထားတယ်။ သူ့ရောက်လာတဲ့အခါ ငါက ရုံးခန်းမှာ အရက်မူးနေတဲ့ပုံစံနဲ့ သူ့ကို မတော်မတရားစော်ကားသလို လုပ်မယ်လေ။ အဲသည်အချိန် မင်းက ရောက်လာပြီး သစ္စာဖောက်မဆိုပြီး လည်ပင်းညှစ်သတ်ပေါ့ကွာ။ ဘယ်လိုလဲ”

“အင်း . . . ကောင်းပါရဲ့ကွာ။ ငါလည်း အဲသည့်အခါ ရဲဆေးနည်းနည်းသောက်မှ ဖြစ်မှာပဲထင်ပါရဲ့”

“ဒါပေါ့ . . . ကဲ . . . အစီအစဉ်အတိုင်းလုပ်ရအောင် မင်းပုန်းနေတော့။ ဟိုမှာ ရောက်လာတော့မယ်”

မောင်မောင်တွေ့မိ၏။ မလှလှဝင်းအား မမြမြဝင်းဆိုသည့် မိန်းမက အသယ်ကြောင့် သတ်စေလိုပါသနည်း။ မလှလှဝင်းအမွေတွေ ပိုင်ဆိုင်လိုခြင်းအတွက်တော့ မဟုတ်နိုင်ပေ။ သူမ၏ တရားဝင်လင်ယောက်ျားသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိနေသည်။ မလှလှဝင်းနှင့် မမြမြဝင်းဆိုတော့ နားလည်ခြင်းက ဆင်တူသလိုလိုရှိနေ၏။ နောက်ကြောင်းများ ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှု နာကျည်းစရာများ ရှိလေမည်လား မဆိုနိုင်ပေ။

“ဟေး . . . ရောက်တော့မယ်ဟေ့”

ကျွန်းကို တွေ့ပြီ။ မြင်ရပါပြီ။ ညဘက်တွင်ပင် မြို့စားကျွန်းက မီးရောင်များ ထိန်ထိန်တောက်စွာရှိ၏။ ကျွန်းထိပ်တွင် မီးပြတိုက်ကလေးခု တွေ့ရ၏။ သန္တာကျောက်တန်းများ ရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ မော်တော်ဘုတ်လေး

သည် မီးပြတိုက်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ကျွန်းချောက်ကမ်းပါးသာရီရာဘက်သို့ ရှေးရှုခတ်မောင်းလာခဲ့၏။

ဘယ်လိုကြောင့်ပါလိမ့်။ ထိုစဉ် မော်တော်ဘုတ်မောင်းနှင့်သူက . .

“မြို့စား . . . မြို့စား . . . ဧည့်သည်တော်တွေ ကြိုလာပြီ။ ကြားလား”

“ကြားတယ်။ ဝင်နိုင်ပါပြီ”

ထိုစဉ် ကျောက်ကမ်းပါးနံရံမှ တဂိုမ်းဂိုမ်းဖြင့် လိုက်ခေါင်းပေါက်ကြီး ပေါ်လာတော့သည်။ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက် လုပ်ထားပါကလား။ ထိုလိုက်ခေါင်းပေါက်ကား မြင့်မားလှ၏။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများပင် ဝင်နိုင်။ ဟာ . . . ဟုတ်ပြီ။ ဒင်းတို့က ပင်လယ်စားပြတွေပဲကိုး။ မောင်မောင် ဝမ်းသာသွားတော့၏။ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် လူကုန်ကူးမှုနှင့် ဆက်စပ်ရာမှ အခုတော့ ပင်လယ်စားပြတို့ အသိုက်အမြုံစခန်းကြီးပါ ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။ တော်တော် အကြံအစည်ကြီးမားသည့်သူပါကလား။

မောင်မောင်တို့ကလည်း ထိုသို့ ဒုစရိုက်တိုက်ကြီးတွေပဲ ဖြိုခွင်းဖော်ထုတ်ချင်သူပါပေ။ သိမ်စိန်ခေါ်သလို ကျားနှင့်ဆင် လယ်ပြင်မှာတွေ့ကြပါပြီပဲ။ လိုက်ခေါင်းအတွင်း မီးမောင်းကြီးထိုးပြီး ဝင်ချောက်စရာပင် မလိုပါချေ။ နံရံများတွင် စလိုက်မီးလုံးကြီးများ ထွန်းထားသဖြင့် နေ့ဘက်အလား ထင်မှတ်ရ၏။ ကမ်းပေါ်တက်ရန်ပင် လိုက်ခေါင်းထဲတွင် ပြုလုပ်ထားဟော့သည်။ တားကြီးတစ်စင်းပင် လွတ်လပ်စွာ မောင်းနိုင်၏။

အတွင်းသို့ တော်တော်ဝင်ခဲ့ရသည်။ အရှိန်နှင့် မောင်းနှင်၍ မရပါ

ချော။ ရေထဲတွင် မိချောင်းကြီးများ သွားလာလျက်ရှိနေကြ၏။ သူတို့စခန်းအား မဝင်နိုင်ရန် မိကျောင်းကြီးများ မွေးမြူထားသည်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ရေလမ်းက မည်သို့မျှ ဝင်လို့မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကောင်းကင်ရံမှသာ ကွန်မင်ဒို ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဝင်ရောက်စီးနင်းနိုင်မည်ဖြစ်တော့၏။

မောင်မောင်တို့ မော်တော်က လက်တန်းများ ကာရံထားသည့် နေရာသို့ ဝင်ရောက်ကပ်ရမည်ကို လှမ်းတွေ့နေရ၏။ လာရောက်ကြိုဆိုသူ များက အဆင်သင့်ရပ်လျက် ကြိုဆိုနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။ ထိုအထဲ တွင် အသားပုံကြီးများဖြင့် မိကျောင်းများအား အစာကျွေးနေသူနှစ်ယောက် တွေ့မြင်ရ၏။

မိကျောင်းကြီးများက သူ့ထက်ငါ အလှအယက်အသားတုံးကို ခုန် ဖယ်လျက်ရှိတော့၏။ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့လို ရဲမေများပင် မောင်မောင် အား ဖက်တွယ်ကာ မကြည့်ရဲဘဲ ခေါင်းငုံ့ကာ နေကြတော့သည်။

“ကဲ . . . ရောက်ပါပြီကွာ။ ကြောက်မနေနဲ့တော့”

မော်တော်ဘုတ်နှင့် ကမ်းမှာ အလောတော်ပင် ခုန်တက်စရာမလို ဘဲ လှမ်းကာ သက်သောင့်သက်သာ တက်ရောက်နိုင်ပေသည်။ သူတို့ အားလုံး တူညီဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ဝတ်စုံများတွင်တော့ မြေ ဟောက်တစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်နေသည့် ပုံများပါရှိ၏။ အမှောက်လောသ မှာ ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့ရသော မြေဟောက်နက်ဂိုဏ်းပင်သည်။

မြေဟောက်နက်ဂိုဏ်းကြီးကား နိုင်ငံအနှံ့သို့ ပျံ့နှံ့ပြီး ဂိုဏ်းခွဲများ

ခိုကြောင်း မိမိတို့ အင်တာပို (Interpo) ရဲတပ်ဖွဲ့မှ စုံစမ်းသိရှိထားခဲ့၏။ သူတို့ လက်ချက်ဟု သိရအောင် ဖဲချပ်ပေါ်တွင် မြွေဟောက်နက်တစ်ကောင်ပုံ ချ.ချ သွားတတ်၏။ သူတို့အား ဖမ်းဆီးရန်ကြိုးစားသော်လည်း ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင် ဆိုသူက အဆိပ်သောက်ကာ သတ်သေသွားသည်ချည်းပါပေ။

နောက်လိုက်ငယ်သားများကို ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးသော်လည်း သူတို့ မှာ ဂိုဏ်းချုပ်တည်နေရာပင် မသိကြသဖြင့် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဆိုသူပင် ဖော် ထုတ်မရနိုင်ဘဲ ရှိခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်တည်း။ အခုတော့ တကယ့်နိုင်ငံ တကာ ရဲတပ်ဖွဲ့ကြီးမှ အလိုရှိနေသော ဂိုဏ်းကြီးအား မောင်မောင်တို့ ထိပ် တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့ကြပြီဖြစ်၏။ သူတို့အင်အားက မသေးလှပါချေ။ နေရာ တိုင်း မြွေဟောက်ဝတ်စုံဖြင့် လှုပ်ရှားနေကြ၏။

မောင်မောင်တို့ ချောက်ကမ်းပါးအောက်ခြေမှနေ အပေါ်သို့ တက် လှမ်းရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် လက်နက်ကိုင် မြွေဟောက်ဂိုဏ်းသားများ စောင့်ကြပ်နေကြ၏။ တကယ်တော့ ဒီပရစ်တိုကား ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ မြွေ ဟောက်ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင် မဟုတ်ပါလား။ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့က မောင်မောင်လက်မောင်း ခိုတွဲကာ လိုက်ပါလာကြ၏။

သူမတို့လည်း ဤမျှအင်အားတောင့်တင်းလှသော ဂိုဏ်းကြီးအား ကြော့တွေ့ဖူးသဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေမှန်း သူမတို့ ရွှေရင်အစုံက တထိတ်လှံလှံ အသံပင် မောင်မောင် ကြားနေရ၏။ တစ်ချက်မှားသွားသည်နှင့် ရန်သူ၏ လက်တွင်း ကျဆင်းရမည်မှာ သေချာလှပေသည်။ မြွေဟောက်ဂိုဏ်းအား

ရန်သူကိုတော့ သနားညှာတာမည် မဟုတ်ပါချေ။

သူတို့ဂိုဏ်းသားကိုပင် အပြစ်ပေးပုံက ကြမ်းတမ်းရက်စက်လှပေသည်။ ဂိုဏ်းသားတို့အား ချုပ်ကိုင်ထားပုံရ၏။ ဖမ်းမိပါကလည်း ဂိုဏ်းအကြောင်းမဖော်ထုတ်ဘဲ အဆုံးစီရင်သွားကြပေသည်။ မိမိတို့အတွင်းစည်းထဲ ရောက်ရှိလာပြီမို့ ပိုမိုဂရုစိုက် လှုပ်ရှားရမည်ဖြစ်၏။ မိမိတို့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့အား မြွေဟောက်ဂိုဏ်းသားအဖြစ် အယောင်ဆောင် ပို့ထားသည်။

သို့သော် တချို့မှာ ရိပ်မိသိရှိသွားကာ အသတ်ခံလိုက်ကြပြီး ကျန်သူများထံမှလည်း အဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက်သွားခဲ့၏။ အဖမ်းခံရသူများကို မိကျောင်းစာကျွေးလိုက်ဟန်တူ၏။ ကျားရဲမမှာလည်း မိကျောင်းစာ ဖြစ်သွားဦးလား မပြောပြတတ်တော့ချေ။ တကယ်တော့ ကျားရဲမကား မောင်မောင်၏ ချစ်ဦးသူ မဟုတ်ပါလား။

မိမိတို့မှာ ဥပဒေဘက်တော်သားများ ဖြစ်ကြ၏။ နိုင်ငံတော်အတွက် မိမိတို့ အသက်ခန္ဓာကိုယ်ပါ အပ်နှင်းပေးလှူထားကြသူများပါပေ။ နိုင်ငံတော်ကြီး တရားဥပဒေဘောင်အောက်တွင် ပြစ်မှုကင်းရှင်းပါမှ တိုင်းရင်းသားပြည်သူအပေါင်း အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ကြရမည်ဖြစ်တော့သည်။ မောင်မောင်နာကြည်းမိ၏။ ကျားရဲမအား သိခံတို့ ရက်စက်စွာအတင်းအားဓမ္မကျင့်ကြံကို မြင်ယောင်မိသည့်အခါ သူ့အသည်းတွေ ဓားပါးလေးဖြင့် တနတ်နတ်ကံခံရသလို ခံစားရ၏။ တွေ့ကြပါပြီ။ ကျားရဲတွင်းသို့ ဆင်ရိုင်းတစ်ကောင်နှင့် ငှက်နှစ်ကောင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီတည်း။

အခန်း (၈)

လှေကားထစ်များအဆုံးတွင်တော့ သံမဏိတံခါးချပ်ကြီးက ပိတ်
 စာ တားဆီးထားပြန်သည်။ ထိုသည်ကိုလည်း လျှို့ဝှက်ခလုတ်ဖြင့်နှိပ်ကာ
 ဆစ်ယောက်က ဖွင့်ပေးမှ ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ လျှို့ဝှက်ခလုတ်ကား မြွေ
 ဟောက်နက်ပုံကို မျက်လုံးနှစ်လုံးပါပေ။ အထဲရောက်ပြန်သော် သံမဏိတံခါး
 ကြီးက ကာဆီးထားပြန်သည်။

အခန်းနှစ်ခန်းရှိပြီး ယောက်ျားသားများအား အခန်းတစ်ခုထဲ ဝင်
 ရောက်စေ၏။ ရောက်ဖူးသူများမို့ သိပါသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် မိမိတို့ကိုယ်
 ပေါ်မှ အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင်အားလုံး ချွတ်ထားခဲ့ရပြီး သူတို့၏ မြွေ
 ဟောက်နက်ဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်လဲလှယ်ကြရ၏။ အမျိုးသမီးများလည်း
 အခြားအခန်းတွင် ဝင်ရောက်ရပြီး ပါလာသည့် လက်ဝတ်လက်စားအစား
 ကျန် ချွတ်ထားခဲ့ရပြီး မြွေဟောက်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်စေ၏။

အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကိုပါ စစ်ဆေးခြင်းပါပေ။ ပြီးမှ ပြန်ပို့ပေး

မည် ဖြစ်၏။ အားလုံး မြွေဟောက်နက်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ပြီးနောက်တွင် အခြားသံမဏိတံခါးဂိတ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြန်သည်။ ထိုတံခါးကား ဓာတ်လှေကားဖြစ်ပြီး အပေါ်သို့ သယ်ဆောင်ခြင်းကို လိုက်ပါခဲ့ရ၏။

ဓာတ်လှေကားတံခါး ဖွင့်လိုက်သောအခါတွင်တော့ ခန်းမကျယ်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ထိုခန်းမကျယ်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသည်နှင့် မိမိတို့အတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် အခန်းများသို့ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြ၏။ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့သည်လည်း မောင်မောင်နှင့်အတူ ပါလာကြသူများမှို အတူတစ်ခန်းတည်း နေရာချပေးပါသည်။ အခန်းနံပါတ် (၇)တည်း။

မောင်မောင်တို့ အခန်းထဲသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြ၏။ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စုံလှပေသည်။ ရေခဲသေတ္တာ အရက်ကောင်တာခန်းတွင်လည်း အရက်ပေါင်းစုံရှိ၏။ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာများပါ စနစ်တကျ ရှိသည်။ မိမိတို့ဘာသာ ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန်ပင် မီးဖိုခန်းပါ ပါရှိ၏။

ဧည့်ခန်း၊ အိပ်ခန်းကျယ်နှစ်ခန်း ပါရှိပြီး အဝတ်အစားဗီရို၊ အလှပြင်မှန်ပါ ထိုင်ခုံများ ပါရှိ၏။ မိမိတို့ ယူဆောင်လာသော အိတ်များထဲမှ အသုံးအဆောင်များကို သူ့နေရာနှင့်သူ ထားရှိပေးခဲ့ကြ၏။ အိတ်များကိုတော့ ဗီရိုအောက်တွင် ထားပေးခဲ့၏။ အလှပြင်ဖို့အတွက်ကိုလည်း မိမိတို့ ယူဆောင်လာစရာပင် မလိုပေ။ မောင်မောင်၏အထူးစီမံထားသော နာရီအား ပြည့်စုံသဖြင့် စိတ်အေးရသည်။

www.burmeseclassic.com

ကိုဏ်းသားများတွေ့ဆုံပွဲ

မောင်မောင့်နာရီတွင် အေရာပိုရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်စကားပြော
စက်လေး ပါရှိ၏။ နာရီသော့တံအား လှည့်ဖြုတ်လိုက်ပါက ဧရိယာတိုင်ဖြစ်
သွားပြီး နာရီမှန်သားပြင်တွင် တစ်ဖက်မှ ဆက်သွယ်စကားပြောသူများ
တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်၏။ မိမိနှင့်တိုက်ရိုက် ဌာနချုပ်နှင့်သာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

မီးခြစ်မှာလည်း မီးခြစ်ရန် အဖုံးဖွင့်လိုက်သည့်အခါမှ ကင်မရာဖြင့်
ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနိုင်ပါသည်။ မီးခြစ်အောက်မှ ဂက်(စ်)ထည့်ရာကို လက်ဖြင့်
ဖိနှိပ်လိုက်ပါက စပရိတ်ဟာ ကန်ထွက်လာပြီး နောက်ပြန်ပြန်ထည့်ပါက
အသေးစား လက်ပစ်ခဲအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပေသည်။ မုတ်ဆိတ်ရိုက်ပြီး
အာတောရိုက်ပုလင်းတွင်လည်း အားပြင်းသော အက်စစ်ရောင်သော
အကန့်ပါရှိသည်။ အခန်းပိတ်ခံရပါက သော့ပေါက်သို့ ထိုအက်စစ်ရောင်လှောင်

www.burmeseclassic.com

တိုစကြာ

မိန့်လိုက်ပါက အက်စက်ရည် ပန်းထွက်လာမည် ဖြစ်၏။ ဌာနချုပ်မှ စီစဉ်
ပေးခဲ့ခြင်းပါပေ။ ထိုပစ္စည်းများကို အသုံးချရန် စနစ်တကျသင်ကြားခဲ့ရ၏။
စာခြားလူများ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုပါက မသိရှိနိုင်ပါချေ။

မောင်မောင်တို့ အခန်းထဲရောက်တော့ ညဉ့် (၁၀) နာရီကျော်စရှိ
နေပြီမို့ ခရီးပန်းလာကြသဖြင့် အနားယူ အိပ်စက်ကြရမည်ဖြစ်တော့၏။
ညဉ့်နက်စာ စားသောက်လိုပါက မိမိတို့ဘာသာ ရေခဲသေတ္တာထဲရှိ အစား
အသောက်၊ အသား၊ အသီးအရွက်များကို ထုတ်ယူချက်ပြုတ်၍ စားသောက်
နိုင်ပါသည်။

သိန်းငှက်မက ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်လျက်ရှိ၏။ မောင်မောင်က
ရေချိုးခန်းထဲ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ မိမိ၏ အာဖတာရှိတ်သဏ္ဍာန် အက်ဆစ်
ပုလင်းလေးက အာဖတာရှိတ်အစစ်ပုလင်း၏ ဘူးခွံထဲတွင် အကန့်ဖြင့်ထည့်
ထားခြင်းပါပေ။ တော်ပါသေး၏။ သူတို့မတွေ့ဘဲ သည်အတိုင်း ပုံစံမပျက် ရှိ
နေခဲ့သည်။

မိမိတို့အခန်းထဲတွင် ဝီဒီယိုကင်မရာများ တပ်ဆင်ထားသည်ကို
တွေ့ရ၏။ သူတို့ကား အလစ်မပေးဘဲ စောင့်ကြည့်နေကြပေသည်။ မိမိ
ရေချိုးပြီး စွန်ရဲမဝင်၏။ သိန်းငှက်မနှင့် မောင်မောင်တို့က တီဗွီကြည့်ရင်း
စားသောက်လျက်ရှိ၏။ စွန်ရဲမထွက်လာတော့ သိန်းငှက်မ ရေချိုးခန်း ဝင်
ပြန်သည်။

မနက်ဖြန် နံနက်စာ စားသောက်ရန်အတွက် လာရောက်ခေါ်မည်

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးခဲ့၏။ ဂိုဏ်းချုပ်ခေါင်းဆောင်ကြီး ရောက်ရှိနေပြီလား မပြောတတ်နိုင်ပေ။ ဂိုဏ်းချုပ် ဘယ်သူဆိုသည်ကို သိချင်နေမိတော့သည်။ မိမိတို့တစ်တွေလည်း သဏ္ဍာန်လုပ် သရုပ်ပါရပေမည်မို့ ထိုနေ့ညက စွန်ရဲမ နှင့်အတူ မောင်မောင် အိပ်စက်ခဲ့ကြ၏။

အစစအရာရာ သတိထားလုပ်ဆောင်နေရပေသည်။ အမှားလုပ်မိပါ က မိမိတို့အသက် ဆုံးရှုံးကြရမည်ဖြစ်၏။ အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် မိမိ တို့ ဘာမဆို ပေးဆပ်ကြရမည်ပေ။ နိုင်ငံတကာအတွက် လူညွန့်တုံးစေသည့် မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းကြီးမို့ ဖြိုခွင်းနိုင်ဖို့က အရေးကြီးသော အမျိုးသားဇော တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်၏။ မိမိတို့ ဥပဒေဘက်တော်သားများအတွက် ကြီးလေး သော တာဝန်တစ်ရပ်တည်း။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်တော့ မြွေဟောက်ဂိုဏ်းသား တစ် ယောက် လာရောက်ခေါ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ အဝတ်အစားများ၊ လတ်ဝတ် ခုတ်နာ အသုံးအဆောင်များကို ဝတ်ဆင်ခွင့်ပြန်ပေးခဲ့သဖြင့် ပေါ့ပါးလွတ်လပ် စွာ ရှိတော့သည်။ မိမိက ဟာဝီယံရှုပ်လက်တို့ပွပွအား ဘောင်းဘီအပြင် ထုတ်ကာ ဝတ်ဆင်ပြီး စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ကလည်း မိမိနှင့် လိုက်ဘတ် ညီသော နွေရာသီဝတ်စုံများကိုသာ ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်ခဲ့ကာ စားသောက်ခန်း သို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

စားသောက်ခန်းမကြီးထဲတွင်တော့ မိမိတို့လို ဧည့်သည်တော်များ အား တွေ့ဆုံရတော့သည်။ ထိုအထဲတွင် သိမ်ဆိုသူပါ ပါ လိုက်လံ၍ မသိ

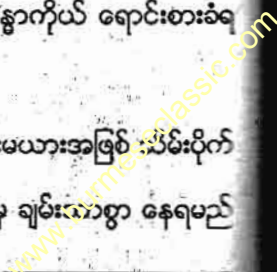
တိုစကြ

မသာ ရှာဖွေသော်လည်း အရိပ်အယောင်မှ မတွေ့ပါချေ။ သိမ်သာယာရောက်
နေပြီနည်း။ လူမျိုးပေါင်းစုံလင်၏။ အားလုံး သူဌေးကြီးများအသွင် ဖမ်းထားကြ
သော မြွေဟောက်နက်၏ အရေးပါ အရာရောက်သူများဟု သိသာပါသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားစမြည်ပြောဆိုရာတွင် ဂိုဏ်း
အကြောင်းမပါဘဲ မိမိတို့ ဟန်ပြုလုပ်ကိုင်သော အလုပ်အကြောင်းများကိုသာ
ဆိုလျက်ရှိ၏။ မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ဟော်တယ်ကြီးများလို မီနူး (Menu)
တတ်ဖြင့် မှာယူစားသောက်နိုင်သည်မို့ စိတ်ချမ်းမြေ့ကြပါသည်။

အစားအသောက်များက မျိုးစုံလင်လှပေသည်။ မကြားဘူးသည့်
အစားအစာများစွာ ပါရှိပေသည်။ ပမာအားဖြင့် မျောက်ဦးနောက်သုပ်၊
မိကျောင်းဟင်းလျာ၊ မြွေသားများနှင့် မြွေသွေးရောအရက် စသည်ဖြင့် စုံလင်
လှတော့သည်။ မည်သို့ဆိုစေ လာရောက်ကြသူများ အကြိုက်တွေ့ကြပေ
သည်။ အဖော်မပါသူများအတွက် မိမိတို့ စိတ်သဘောကျ ကျား/မကို ခေါ်ယူ
ကာ ဖျော်မွေ့စေနိုင်ပါသေး၏။ စုံတွဲ အတွဲပါသူတွေကတော့ တခြားအဖော်
နှင့် ဖျော်ပါးလိုသော်မှ ပါလာခြင်းကြောင့် မျိုသိပ်ရဲဟန်တူ၏။ အဖျော်ဖြေခံ
မိန်းကလေးများကား သိမ်တို့ လူကုန်ကူးခံရသော ချောပေတောင့်ဖြောင့်ပေ
မိန်းကလေးများသာတည်း။ သူမတို့လည်း မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ် ရောင်းစားခံရ
သဖြင့် အပိုကြေးငွေများစွာရရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

တချို့က အရူးအမူးဖြစ်ကာ မိမိတို့အား ဇနီးမယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်
ခံရပါကလည်း သူမဘဝ အငယ်အနှောင်းဖြစ်သော်မှ ချမ်းသာစွာ နေရမည်

ဖြစ်တော့၏။ သို့သော် မြွေဟောက်ဂိုဏ်းအတွက် မိန်းကလေးအား ဝယ်ယူရသည်ဖြစ်ပြီး ဒေါ်လာသိန်းချီပေးမှ အပိုင်ဝယ်ယူနိုင်ကြတော့သည်။ ထိုငွေရှာလောက်လည်း သူဌေးကြီးများ လုပ်ငန်းရှင်များမို့ သိပ်တော့ဂရုမစိုက်ချင်လိုကြပေ။ ပေးသူက ပေးဝယ်သည်ပင်။

မောင်မောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။ နိုင်ငံရပ်ခြားကို အထင်ကြီးအားကျနေကြကာ လမ်းမှားရောက်ကာ ဘဝများ ပျက်စီးနစ်မွန်းကြရ၏။ ထိုကုန်ကျငွေအရင်းနှင့် ရင်းနှီးစားသောက်လုပ်ကိုင်ပါက စီးပွားဖြစ်ကြမည်သာတည်း။ နိုင်ငံရပ်ခြားဆိုသည်က ကျားရဲတွင်းလို အဖြစ်ဖြစ်၏။ မမြင်ရသည့် အခက်အခဲဒုက္ခများစွာ ကြုံတွေ့နိုင်ပေသည်။

မြွေဟောက်နက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလာမည်ကိုတော့ သိနေသည်။ အဘယ်နေ့ရောက်မည်ကိုတော့ ဘယ်သူမှ မပြောဆိုကြချေ။ ရောက်ချင်လည်း ရောက်နေမည်ပေ။ ရန်သူနယ်မြေပတ်ဝန်းကျင် လေ့လာရန်အတွက်မို့ မောင်မောင်တို့ သုံးယောက်သား ရေကူးကန်ဘက်သို့ ညနေပိုင်းတွင် ရောက်ရှိကြ၏။ မြွေဟောက်ဂိုဏ်းသားများစွာ နေရာအနှံ့တွင် လက်နတ်များ တိုယ်စီဖြင့် စောင့်ကြပ်နေကြောင်း တွေ့ရပေသည်။ မိမိတို့ ခက်ခဲစွာ ထိုးဖောက်ကြရမည်မှာ သေချာသလောက်တည်း။

ညပိုင်းတွင်တော့ ကပွဲများ ပြုလုပ်ပေး၏။ စားကြသောက်ကြနှင့် မိမိတို့ နှစ်သက်ရာ အမှုကိစ္စများ ပြုလုပ်နေကြကုန်၏။ မောင်မောင်တို့လည်း လောင်းကစားပိုင်းများရှိရာခန်းမသို့ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ ကြေးကြီးပိုင်းများဖြစ်

တို့စကြာ

၏ အနိမ့်ဆုံးတိုက် တစ်ပြားပင် ဒေါ်လာ (၅၀၀၀) ရှိ၏။

ဝင်ကစားမည်ဆိုပါက ဒေါ်လာတစ်သိန်းဖိုး လဲလှယ်ရပေမည်။ မောင်မောင် လဲလှယ်လိုက်ပြီး နတ်မိမယ်နှစ်ယောက်ခြံရံကာ တစ်ချပ်မှောက် ဖဲဝိုင်းသို့ လာခဲ့၏။ တချို့က ရ(စ်)ခေါ် ကာစီနိုဝိုင်းတွင် ကစားနေကြ၏။ သိန်းငှက်မက ထိုဝိုင်းတွင် ဝင်ရောက်ကံစမ်းမည်ဟု ဆိုလာသဖြင့် ရ(စ်) (Route) တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ ကစားရန် စောင့်စားကြည့်၏။ ရုပ်ကစား နည်းသည် နံပါတ်များ ဇယားကွက်ဖြင့် ရေးထားသည့် ရံရည်ဖြစ်ပြီး ဂေါ်လီ လုံးလေးဖြင့် နံပါတ်များပါသော ဂေါ်လီလုံးဝင်ရန် အပေါက်ကလေးများ ပါရှိ သောကြောင့် စုံလည်အဝိုင်းကို လှည့်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစုံလည်တွင်း ဂေါ်လီလုံး လေးလိုမဲ့ကာ သွားနေပြီး နံပါတ်ပါအပေါက်တွင် ဂေါ်လီလုံးဝင်လာပါက ထို ဂေါ်လီဝင်သောနံပါတ်အား လျှော်သည်။ အဆ (၆၀၀) ဆ ဖြစ်သည်။ ရံ လို့လည်း ရ၏။ ရံသည်ဆိုရာ၌ ဂဏန်းကွက်များ လေးထောင့်ကွက်ဖြစ်ရာ ထိုလေးထောင့်ထိစပ်ရာ အလယ်တွင် ထိုးပါက ထိုလေးကွက်ထဲက ဂဏန်း ပေါ်က အလျော်ရ၏။ သို့သော် ကျန်အကွက်များအတွက်စားသဖြင့် အလျော် ရနည်း၏။ သို့မဟုတ် နှစ်ကွက်အလယ်ထားပြီး ထိုးပါက ထိုနှစ်ကွက်ထဲက ဂဏန်းဂေါ်လီဝင်ပါက အဆ (၃၀၀) အလျော်ရမည်ဖြစ်၏။ မိမိနံပါတ်မဝင်ရှိ ပါက ဒိုင်စားမည်ဖြစ်၏။ ဂဏန်းများမှာ (၁၀၀) ကျော်အထိ ရှိသဖြင့် မိမိ ဂဏန်းဝင်ရန် မလွယ်ပါချေ။ ကံစမ်းသည့်သဘောပါပေ။ သို့သော် ဟရို ဒိုင် များက ဂေါ်လီလုံးတွင် သံလိုက်သွင်းပြီး သူတို့ပေါ်စေချင်သော ဂဏန်းကို

ရွှေစေပြီ အောက်က သံလိုက်ကြီးတစ်ခုဖြင့် ကျစေလိုသောအပေါက်တို့ အော်တိုဇလုတ် (Auto Control) ဖြင့် ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။

မောင်မောင်က တစ်ဝိုင်းလှည့်သည်ကို ကြည့်နေခဲ့၏။ သိန်းငှက်မ နှင့် စွန်ရဲမတို့ကတော့ သူမတို့ထိုးလိုရာအကွက်သို့ ဝင်ရောက်ထိုးနေပြီ ဖြစ် ၏။ အဝိုင်းကြီး စတင်လှည့်စဉ် မထိုးရတော့ပါ။ ဂေါ်လီလုံးလေးက ပြောနေ သည်။ အဝိုင်းအရှိန်လျော့သွားချိန်တွင် ဂေါ်လီလုံးလေး လိုမဲ့ကာဖြင့် ဂဏန်း ပေါက်ထဲ ဝင်သွားတော့၏။ ၉၂ ဖြစ်၍ စွန်ရဲမတို့ အလျော်မရဘဲ ဖြစ်သွား၏။ ထိုနည်းဖြင့် သုံးကြိမ် ဒိုင်က စားသွားခဲ့၏။

မောင်မောင် ဒီအလှည့်တော့ ဝင်ရောက်ကစားပါတော့သည်။ လေး ထောင့် ကစားကွက်ကိုကြည့်ကာ ဒေါ်လာ တစ်သောင်းတန် တိုက်ပြားအား အကွက် (၈) ကွက်တွင် တစ်ကွက်စီ ထိုးတော့၏။ သူဆိုးသည့်အကွက်များ တ ၄၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၈ တစ်တွဲ၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၄၀၊ ၅၁ တစ်ကွက်ဖြစ်၏။ ဂေါ်လီလုံးကြီး စတင်လည်လေပြီ။ ဂေါ်လီရပ်သွားသောအခါ ၁၂ ဂဏန်းပေါက်၏။ အဆ ၆၀၀ ဆဖြစ်၍ မောင်မောင် ကံထူးသူဖြစ်သွားတော့၏။

ဆက်မကစားတော့ဘဲ တစ်ချပ်မှောက်ဝိုင်းသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ နှစ်(၈) ဒိုင်ကတော့ အနိုင်ဝိုင်းသွားသဖြင့် မကျေနပ်ဖြစ်ကျန်မည်မှာတော့ သေချာလှတော့၏။ သူတို့က သံလိုက်တုံးဖြင့် လိုရာအကွက်ကို လှည့်နေ ခြင်းကို မောင်မောင် ရိပ်စားမိသဖြင့် သူတို့မထင်မှတ်သည့်အကွက်များကို လွတ်အောင် ချိန်ဆထိုးခဲ့ခြင်းပါပေ။ ဘယ်သူမှ မထိုးသော ဂဏန်းများကို

ပြန်ကြည့်

ထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ခိုင်အိုင်ကံမိသွားပါတော့သည်။

တစ်ချပ်မှောက်ဝိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ အချိန်နှင့် ကစားနိုင်သလို ရေကုန်ရေခန်းလည်း ကစားနိုင်ပါသေးသည်။ အနည်းဆုံး ဒေါ်လာတစ်သန်းဖြင့် ဝင်ရောက်ချကာ ပါဝင်ကစားနိုင်ပြီး စတင်ခေါ်ပါက (၅၀၀၀) အောက် ထပ်ဖြစ်၏။ မောင်မောင်က စွန့်ရဲမကို ဝင်ရောက်ကစားစေသည်။ ဒေါ်လာနှစ်သန်းချပေးခဲ့၏။ နာရီဝက်အကြာတွင် ကုန်သွားသဖြင့် မောင်မောင် ဒေါ်လာလေးသန်းချပြီး သူလည်း ဝင်ထိုင်လိုက်တော့သည်။ မောင်မောင် အပေါ်လှန်ဖဲက ကိုးဖြစ်သည်။ အောက်ဖဲလှန်ကြည့်တော့ တစ်ဆယ် ခိုင်းမွန်းပွင့်တူဖြစ်နေသည်။ တစ်ဖဲအပေါ်လှန်သူက ဒေါ်လာနှစ်သောင်းဖြင့် စတင်ခေါ်သည်။ ထိုသည်ကို အားလုံးလိုက်ကြပေသည်။ ခိုင်က ဖဲတစ်ချပ်စီ လှန်ပေးဖို့ ခွဲရာ မောင်မောင်က ဂျက်ခိုင်းမွန်းထပ်ကျခဲ့၏။ တစ်သမားထံ တစ်ဖဲထပ်ကျသဖြင့် တစ်ပူး၊ နောက်တစ်ယောက်က ဂျက်ပူး၊ နောက်တစ်ယောက်က တင်းပူးအပေါ်တွင် ပေါ်ကြ၏။

ပွဲကတော့ ကြည့်ကောင်းလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ တစ်သမားက ကြီးသူမို့ စတင်ခေါ်ရသူမို့ ဒေါ်လာနှစ်သိန်းကြေးခေါ်လိုက်၏။ ကင်းသမားက လိုက်လာသဖြင့် သူ့အား ကင်းသုံးလုံးပေးရပေမည်။ မောင်မောင်လည်း လိုက်ပါခဲ့သည်။ နောက်တစ်ချပ်တွင်တော့ တစ်ပူးသမားက ကွင်းဖဲရ၏။ ကင်းသမားက တစ်ဖဲရရှိပြီး မောင်မောင်က ခိုင်းမွန်းကွင်းဖဲ ထပ်မံပြန်သည်။

တစ်ဖဲရရှိသောသူက မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကကြည့်ကာ ဒေါ်လာ (၅)

သိန်း ခေါ်လိုက်၏။ တစ်ဖဲသမားက မချိပြီးလေးပြီးကာ နောက်ထပ် ဒေါ်လာ (၅) သိန်း ထပ်မံခေါ်လိုက်၏။ မောင်မောင် ခပ်တည်တည်ပင် ဣန္ဒြေမပျက်ဘဲ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ တစ်သန်း အလယ်ရှိပုံစံပုံ တိုကင်ပုံထဲ ထည့်လိုက်လေသည်။ ကင်းနှင့် တစ်ဖဲသမားကလည်း မထူးသည့်ပုံစံဖြင့် နောက်ထပ်ခေါ်သော ဒေါ်လာ (၅) သန်း ထည့်လိုက်တော့သည်။

ထပ်မံ၍ မှောက်ကာ နောက်ဆုံးတစ်ချပ်အား ဝေပေး၏။ မောင်မောင်လည်း ရင်ခုန်စွာ တထိတ်ထိတ်ရှိမိပါသည်။ လက်များပင် အနည်းငယ် တုန်ယင်နေမိ၏။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့်ပါပေ။ သူသူကိုယ်ကိုယ် လောဘစိတ်ရှိကြ၍ ဖဲကစားကြခြင်းတည်း။ မိမိသာ အနိုင်ရချင်ကြပေသည်။ တစ်စုံသို့သောသူက လှန်လိုက်ရာ တစ်စုံအပြင် နောက်ဖဲမှာ ရှစ်(ဖိ)ဖြစ်နေသည်။ မောင်မောင်ကတော့ ဖဲကို ထောင့်နေရာမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွတ်ဆွဲကြည့်ရာ နီနီရဲရဲ ဒိုင်းမွန်းပွင့်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် စိတ်အေးသွားမိပါတော့သည်။ မိမိမျှော်လင့်ချက်ပြည့်ဝသွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

မောင်မောင်လှန်လိုက်ရာ ဒိုင်းမွန်းရှစ်ဖဲချပ်ပါပေ။ ကင်းစုံမျက်မြင်သို့ သူကတော့ အရှုံးပေးကာ မှောက်သွားပါတော့သည်။ သူက တစ်စုံအပြင်ကို ခန့်င်တော့ပြီဖြစ်၏။ တစ်စုံသမားက မောင်မောင်အား မျက်နှာငိပ်ပျက်နှာထဲ ခတ်နေပြီးမှ ဒေါ်လာ (၂) သန်းဟု ခေါ်လိုက်လေတော့၏။ မောင်မောင်က ပြန်ပြန်လိုက်ပြီး (၂) သန်းအပြင် အောက်မှာရှိရှိသမျှ အပုံထဲ ရှေ့တို့ဘက် စိန်ခေါ်လိုက်လေ၏။

မောင်မောင်က တစ်စုံပင် နိုင်ချေမရှိသူဖြစ်၏။ ဒိုင်းမွန်းပွင့်များ အားလုံးဆိုပါက နိုင်မည့်လမ်းတစ်ချက်သာ ရှိနေသည်။ တစ်ချပ်မှောက် ကစားနည်းက မျက်နှာရိပ်မျက်နှာက အမူအရာကို ဖမ်းပြီးကြည့်ရသလို နောက်ဆုံးမှောက်ထားသည့် ဖဲချပ်မှန် မမှန်ကလည်း စိန်ခေါ်ပြီးလိုက်ပါမှ လှန်ကြည့်ခွင့်ရမည်ဖြစ်၏။

ထိုသူက မောင်မောင်အား သွေးတိုးစမ်း စကားစစ်တိုးလိုက်သေး၏။

“အဟင်း . . . ဟင်း . . . တယ်လည်း စွန့်စားရမယ့်ပွဲပါလား မစ္စတာဒီပရစ်တို”

“ဒါပေါ့ဗျာ”

“ကဲ . . . လိုက်ပြီဗျာ။ နောက်ထပ် အိတ်ထဲကပါ ထည့်မယ်လေ။ သဘောတူလား မစ္စတာဒီပရစ်တို”

“အဟတ် . . . ကျုပ်က စိန်ခေါ်တဲ့သူပဲဗျာ။ လိုက်ပါမယ်”

စွန့်ရဲမထံ ကျန်သော ရှိသမျှငွေတုံကင်ပြားများကို ပုံအောချလိုက်ပါ တော့သည်။

“ကဲ . . . ခင်ဗျားဖဲ အရင်လှန်ပြပါလား မစ္စတာဒီပရစ်တို”

မောင်မောင်က မှောက်ဖဲတစ်ချပ်အား လှန်လိုက်ရာ ဒိုင်းမွန်းဆယ် ပွင့်ချပ် တစ်ချပ်အား တွေ့လိုက်ရသဖြင့် . . .

“ဟာ” “ဟယ်” “ဟေး နိုင်ပြီ” ဟုဆိုကာ သိန်းငှက်မနှင့် စွန့်ရဲမတို့

က ပွေဖက်နမ်းရှုပ်ကြလေတော့သည်။

ထိုသူမှာ သူ့ဖဲလှန်စရာပင်မလိုဘဲ အရှုံးပေး ထသွားပါတော့သည်။
မောင်မောင် တစ်ပွဲတည်းဖြင့် ဝိုင်းသိမ်းဒေါ်လာ သန်း (၃၀) ကျော် အနိုင်ရ
ထိုက်ပါတော့၏။ စွန့်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့ကို တစ်ယောက် (၅) သန်းစီ ပေး
ထိုက်သည်။ မြို့စားကျွန်းမှနေ အနိုင်ရရှိသောငွေများကို ဘဏ်စာရင်းထဲ လွှဲ
ပြောင်းထည့်ဝင်နိုင်သည်မို့ လက်ထဲတွင် မထားဘဲ မောင်မောင်တို့ ငွေစာရင်း
ထဲ ဘဏ်မှ လွှဲပြောင်းပို့လိုက်ကြ၏။

မောင်မောင်က ဒေါ်လာ သန်း (၂၀) သီးသန့် ဘဏ်စာရင်းထဲထည့်
ပြီး မိမိပြောလိုသည့်စကားများ လိုရင်းရေးသားပေးပို့နိုင်သည်။

“ကောင်းကင်နဲ့တူတဲ့အဖေ
မနက်ဖြန် အဖေမွေးနေ့ (၄) နာရီမို့ မမေ့မလျော့ ဆုတောင်းနေပါ
ဦး။ မွေးနေ့လက်ဆောင်

သား ဒီဝရစ်တီ

ကောင်းကင်ဟုခေါ်ခြင်းမှာ ဌာနချုပ်ရဲမှူးကြီးဖြစ်၏။ လေးနာရီမှာ
နက်ဖြစ်ပြီး ညနေ လေးနာရီအား (၁၆) နာရီဟု သုံးနှုန်းပါသည်။ နံနက်
လေးနာရီကို စစ်ဆင်ရေးစတင်ရန် ပေးပို့လိုက်ခြင်းပါပေ။ သည်ညတွင် မြို့
ဆောက်နက်ဂိုဏ်းချုပ် ရောက်လာမည်ဖြစ်ပြီး ဂိုဏ်းသားများအစဉ်အဝေး
ည (၉) နာရီမှာ စတင်ဖို့ခေါ်ထား၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ညဘက်ရောက်ပြီး မပြန်သေးခင်မှာ ဝင်ရောက်စီး
ဆင်းမှု ဂိုဏ်းတစ်ခုလုံး မြို့ခွင်းနိုင်မည်ဖြစ်၏။ မောင်မောင် အစည်းအဝေး

တက်နေစဉ်တွင် စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့က ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဝင်ရောက်
စတင်လှုပ်ရှားကြရမည်ဖြစ်၏။

အခန်း (၉)

မောင်မောင်တို့ အခန်းထဲရောက်သည့်အခါတွင် အစည်းအဝေး
 တက်ရောက်ရန်အတွက် သီးသန့်ဝတ်ရုံဝတ်ဆင်ရမည်ဖြစ်၍ လာရောက်ပေး
 ပို့သွားခဲ့၏။ ခေါင်းစွပ်ပါ၏။ ထိုခေါင်းစွပ်တွင် နံပါတ် (၇) ဟု ရေးထိုးထား
 ၏။ ဒီပရစ်တို၏အဆင့်က မသေးပါကလား။ နံပါတ် (၇) ဖြစ်နေသည်။ ဘေး
 မောင်က စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့အား မိမိတို့ ရေကူးကန်ဘက်နေ ကွန်မင်ဒို
 ခဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များအား အချက်ပြကာ ဆင်းသက်စဉ် တွေ့သမျှ ရန်သူအား သုတ်
 သင်ရှင်းလင်းထားရမည်ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့
 စတင်လှုပ်ရှားရမည်မှာ အစည်းအဝေးစတင်ချိန်တွင် ဖြစ်၏။

မိမိတို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် အယောက်နှစ်ဆယ်ခန့် သူလျှို့ဝှက်ထားသော
 ထည်း အခြားသူများ သိရှိဖမ်းဆီးကာ သုတ်သင်ခံရသည်နှင့် တူရန်သူများ

တိုစကြာ

လည်း အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသဖြင့် ဘယ်နယောက်ကျန်မှန်း မသိနိုင်ပေ။
မိမိတို့ စတင်လှုပ်ရှားသည်နှင့် သူလျှိုလှုပ်နေသော ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါ ပူးပေါင်း
လှုပ်ရှားလာကြမည် အမှန်ပေ။

မောင်မောင်က သူ၏ဆက်သွယ်ရေးလက်ပတ်နာရီ လက်ပစ်ဗုံး
အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သော မီးခြစ်ဆန်းနှင့် အက်စစ်ပြင်းအားများသော မုတ်
ဆိတ်ရိတ်ပြီး ပက်ဖြန်းနိုင်သော အက်စစ်ပုလင်းလေးပါ ယူဆောင်ခဲ့၏။
အစည်းအဝေး စတင်တော့မည်မို့ ပေးထားသည့် ခေါင်းစွပ်ကို စွပ်လိုက်၏။
ခေါင်းစွပ်က မျက်စိနှစ်လုံးကိုသာ အပေါက်ဖောက်ထားပြီး ခေါင်းတည့်တည့်
တွင် မြွေဟောက်နက်က နေရာယူထားခဲ့၏။ ရင်ဘတ်တွင်တော့ နံပါတ်စဉ်
(၇) ဟု ဝိုင်းထားပေသည်။ လာရောက်ခေါ်သည်နှင့် မောင်မောင် လိုက်ပါ
သွားပါတော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ဘယ်သူလဲ

အစည်းအဝေးခန်းမသို့ မိမိတို့၏ အိပ်ဆောင်အခန်းမှ အတော်
 လျှောက်ရသည်။ မိနစ် (၂၀) ခန့်တော့ရှိမည်။ အခန်းထဲရောက်သည်အခါ
 မိမိတို့နံပါတ်စဉ်အတိုင်း တစ်ခုံနှင့် တစ်ခုံ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိပြီး အတန်းနှစ်တန်း
 ဖြစ်ပြီး စင်မြင့်ထက်တွင် စားပွဲခုံနှင့် ထိုင်ခုံတစ်ခုထားရှိပြီး ထိုနောက်တွင်
 တော့ ရွှေကြည် ငွေကြည်များဖြင့် ဖွဲ့ဟောက်နက်ပုံအား အဝိုင်းထဲတွင်
 တွေ့ရ၏။ ဂိုဏ်းသားများထိုင်ခုံများတွင် မထိုင်သေးဘဲ မိမိတို့ နံပါတ်စဉ်
 အတိုင်း မတ်တတ်ရပ်နေကြ၏။ သူတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကြွရောက်လာမှ ဝါသနာ
 ပြုပြီး ထိုင်ခိုင်းပါမှ ထိုင်ကြမည်ထင်မိ၏။

သိပ်မကြာပါချေ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး နံပါတ် (၂) နှင့် (၃) နှင့်အတူ
 စင်မြင့်သို့ ရောက်လာပြီး တစ်ယောက်တည်း စင်မြင့်ပေါ်သို့ တတ်ရောက်

တိုစကြ

သွားတော့၏။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆိုသူသည် အရပ်အနည်းငယ် ပုသယောင်ရှိပြီး ကနွဲကရ ပိန်ပိန်သွယ်သွယ်ဟန်ရှိ၏။ မိမိထင်မိသည်က ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းသူပါပေ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား ဦးညွန့်ဂါရဝပြုကြပြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ထိုင်ရန် လက်ပြသဖြင့် ထိုင်လိုက်ကြရ၏။ ထိုင်ခုံမှာ သံမဏိ ထိုင်ခုံကြီးများဖြစ်၏။

မောင်မောင် မသိမသာ မျက်လုံးဝေ့ကြည့်လိုက်ရာတွင် ထိုင်ခုံ တစ်ခုရှေ့တိုင်းမှာ လွတ်နေခဲ့၏။ ထိုင်ခုံနံပါတ် (၅) ပါပေ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အသံထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။ အသံက ဩပြီး ခပ်အက်အက်ရှိ၏။ တမင်လုပ်သော အသံဖြစ်မည်။ ပုံမှန်အသံကို မသိစေချင်၍ ဖြစ်ပေမည်။

“ဂိုဏ်းသားအားလုံး စုံညီစွာ ပြန်တွေ့ရလို့ ဝမ်းတော့သာမိပါရဲ့။ ဒီပေခွဲ ပြဿနာလုပ်လို့ အပြစ်ပေးခံရမည့် ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်ရှိနေတယ်။ ကဲ နံပါတ် (၅) ကို ခေါ်ထုတ်ခဲ့စမ်း။”

နံပါတ် (၅) အား နောက်ပြန်ချည်နှောင်ပြီး လုံခြုံရေးအစောင့် ဂိုဏ်း သားနှစ်ယောက်က ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်က ချုပ်နှောင်ပြီး ခေါ်ထုတ်လာ ခဲ့ကြ၏။ ထိုင်ခုံများရှေ့ ကွက်လပ်ကျယ်စင်မြင့်နှင့် အရှေ့တည့်တည့်တွင် နှု ထောက်ထိုင်စေသည်။ ခေါင်းစွပ်ကြီးစွပ်ထားသဖြင့် မည်သူမည်ဝါဆိုသည် ကိုတော့ မသိနိုင်ပါချေ။ ဂိုဏ်းချုပ်က နောက်တစ်ယောက်ကို မကြေညာ သေးဘဲရှိနေသဖြင့် ထိုင်ခုံများတွင် ထိုင်နေကြသော ဂိုဏ်းသားများက နောက်တစ်ယောက် မည်သူဖြစ်မည်ဆိုသည်ကို သိချင်နေကြပါတော့သည်။

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

“ကဲ . . . သူ့ရဲ့ခေါင်းစွပ်ချွတ်လိုက်စမ်း”

ခေါင်းစွပ်ချွတ်လိုက်သောအခါတွင်တော့ သိခံဆိုသူဖြစ်နေမှန်း
ဆင်မောင် တွေ့လိုက်ရတော့သည်။ မိမိ၏အသက်တမျှချစ်သူ ကျားရဲ့မအား
ကုသဆန်စွာ ယုတ်မာဖျက်ဆီးသူမို့ အံ့ကြိတ်မိပါတော့သည်။

“နံပါတ် (၅) ဟာ ငါတို့ရဲ့အရေးပါတဲ့စခန်းကြီးဖြစ်တဲ့ ရွှေပြည်သာ
တပ်မဟာမှာရှိတဲ့နေရာကို ရဲတပ်ဖွဲ့တွေက စုံစမ်းဖော်ထုတ်ခြေရာခံမိအောင်
ထင်ခဲ့တာက တစ်ပြစ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ်လွတ်ရုန်းထွက်ပြေးခဲ့တဲ့အခါ ငါတို့ရဲ့
အနီးထိုက်တန်တဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ဆုံးရှုံးစေခဲ့ပြီး သည်မြို့စားကျွန်းကိုပါ
ခြေရာခံနိုင်အောင် မစဉ်းစားဘဲ ပြုမူခဲ့တဲ့အပြစ်တွေကြောင့် သူ့ကို အပြစ်ပေး
ရမယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် . . . မှန်ပါတယ်”

ဂိုဏ်းသားများက ဝိုင်းအော်ဟစ်ကြ၏။ မောင်မောင်ရောသောင်
တို့ဟစ်ရတော့သည်။

“ကဲ . . . နောက်ထပ် အပြစ်ပေးစရာရှိတဲ့ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်၊
. . . သူဟာ ငါတို့ရဲ့ဂိုဏ်းသားအသွင် ဆောင်လာခဲ့တဲ့ ရပ်တပ်ဖွဲ့က
ဆရာတစ်ယောက်ပဲ။ သူ့ကို ဖမ်းလိုက်ကြစမ်း”

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အမိန့်ပေးပြီး သူ၏ထိုင်ခုံမှ ခလုတ်အား နှိပ်လိုက်
မောင်မောင်ထိုင်ခုံမှ လက်ကောက်ဝတ်၊ တံတောင်နှင့် ခြေသားပိုးနှင့် ခြေ
ချင်းဝတ်နေရာမှ သံမဏိအပြားကြီးများ ထွက်လာကာ ရှမ်းထမရအောင်

ဖမ်းချုပ်ထားပါတော့၏။

“ကဲ . . . လုံခြုံရေးဂိုဏ်းသားတွေ သူ့ကို ငါ့ရှေ့မှောက် ဖမ်းချုပ်ခေါ်လာခဲ့ကြစမ်းဟေ့”

မောင်မောင့်အနားရောက်လာကြသည့်အခါ ဂိုဏ်းချုပ်က ခလုတ်နှိပ်လိုက်ရာ အပေါ်ဘက် လက်ကောက်ဝတ်နှင့် တံတောင်အထက်မှ သံမဏိပြားများ ရုတ်သိမ်းကာ ထိုင်ခုံထဲ ပြန်ဝင်သွားခဲ့၏။ ခြေထောက်ဘက်တွင်တော့ သည်အတိုင်းပဲရှိ၏။ အပေါ်ဘက်မှ မိမိ၏လက်နှစ်ဖက်အား နောက်ပြန်ချုပ်ပြီး လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ကြပြီးသည့်အခါမှ ခြေထောက်မှ သံမဏိဖမ်းချုပ်ပြားများကို ခလုတ်နှိပ် ရုတ်သိမ်းလိုက်၏။

ထို့နောက် လုံခြုံရေးအစောင့်နှစ်ယောက်က ဘေးနှစ်ဖက်မှ ဖမ်းချုပ်ကာ သိမ်းခံအနားသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။ ဒူးမထောက်ဘဲနေသဖြင့် မောင်မောင့်ခြေထောက်အား ကန်လိုက်ကာ ဒူးထောက်စေရသည်။ သူတို့လက်ဦးရသွားသည်မို့ မည်သို့မျှ ခုခံရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပါချေ။

“သူဟာ မြန်မာနိုင်ငံက နာမည်ကြီး ရဲအရာရှိဖြစ်တဲ့သူပဲ။ သူဟာ အေရာပိုနဲ့ အင်တာပိုမှာလည်း ပူးတွဲအမှုထမ်းနေတယ်။ သူ့ရဲ့လျှို့ဝှက်နာမည်က ဆင်ရိုင်းမောင်မောင်ပါပဲ”

“ဟေ့ . . . ငါမှန်း မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲကွ ဟင်”

“အဟတ် . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ငါ့များ မင်းက လိမ်ချင်သေးသကိုး။ မင်းမှန်း ငါသိတာက ရော့ . . . သည်မှာ ဖိလင်ပိုင်ထ

သတင်းစာကြည့်”

မှန်ပေသည်။ ဒီပရစ်တို၏စခန်းအား ဝင်ရောက်ဆီးနှင်းဖမ်းဆီး

သည့် သတင်းနှင့် ဒီပရစ်တိုအား ဖမ်းမိကြောင်းပါဓာတ်ပုံနှင့် ဖော်ပြပါရှိနေ

သည်။ ဖုံးဖိထားသည့်ကိစ္စအား မျက်ဝါးထင်ထင် ဖော်ပြသလိုဖြစ်ရက်တည်း။

“ကဲ . . . မင်း ဘာငြင်းချင်သေးသလဲ။ ဟေ့ . . . ဟိုကောင်မကို

ဆီးခမ်း”

လုံခြုံရေးအစောင့်နှစ်ယောက်အလယ်မှ ခေါ်ထုတ်လာသူသည်

ဒီပရစ်တို၏ အချစ်တော် မိန်းမတစ်ယောက်တည်း။ သူမသည် မောင်မောင်

အား တွေ့သည်နှင့် အတင်းရုန်းကာ လာရောက်ပါးရိုက် ကုတ်ဖွဲ့ခြင်းလုပ်

သဖြင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့က ထိန်းသိမ်းခေါ်ဆောင်သွားကြရပေသည်။ မောင်

မောင် မငြင်းသာတော့ပါချေ။

“ငါက ဘယ်လိုသိသလဲ ဟုတ်လား။ သိတာပေါ့။ သိခံက သိတို

လျှော့တွက်ပြီး မင်းရဲ့ဟာမကိုပါ ဖော်ကားပြီး ဗွီဒီယိုရိုက်နေမှန်း စောင့်ကြည့်

နေနဲ့ သိရက်နဲ့ ရန်စစ်နဲ့ခေါ်လိုက်တာကိုး။ မင်းဆိုတဲ့ကောင်က စိန်ခေါ်ရင်

ထိပ်ပေါ်အထိ တက်လိုက်တတ်တာ သိခံက မသိခဲ့တာ အမှားပေါ့လေ။

ကဲ . . . သိခံ မင်းကို အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးမယ်။ သည်ခဲအရာကို

ဆို မင်းနိုင်အောင် သတ်ပေတော့။ ဟေ့ . . . သိခံကို ဓားမြှောင်တစ်ပတ်

ထုတ်ပေးလိုက်စမ်း”

မောင်မောင့်အား နောက်ပြန်လက်ထိပ်ခတ်ထားသည်ကို ဖြတ်ပေ

www.burmeseclassic.com

လိုက်ကြသည်။

သိမ်ကတော့ မိမိအား သတ်ဖြတ်အနိုင်ရပါက သေမည်ဘေး
လွတ်မည်မို့ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေပေတော့သည်။ မောင်မောင်ကတော့
တည်ငြိမ်စွာ အသင့်အနေအထား ခြေကို အနည်းငယ်ကားပြီး ရပ်နေလိုက်
ပါသည်။

အချစ်အတွက်သွေးကြေး

သိမ်ကား ဓားမြှောင်အား ဆကာ ဆကာဖြင့် ခြေကားထားကာ
 ထက်ကားပြီး ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ မောင်မောင်အား ဝမ်းဗိုက်သို့
 မြှောင်ဖြင့် အားစိုက်ထိုးလိုက်ရာ မောင်မောင်က နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်
 ရှောင်လိုက်၏။ သိမ်ကလည်း မခေပါချေ။ ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးပြီး ဓားမြှောင်ဖြင့်
 သွယ်သိုင်းဝေ့ဆွဲလိုက်ပြန်ရာ မောင်မောင်က ခါးအနောက်လှန်ကာ ရှောင်
 ရှောင်လိုက်ပြီး သိမ်နောက်ပြန် ဓားမြှောင်ချက်ဝင်လာသည့် လက်အား ဖမ်း
 ချုပ်လိမ်ချိုးကာ ဆွဲလှဲလိုက်တော့၏။

သိမ်ပြန်အထတွင်တော့ ညာခြေဖြင့် မေးရိုးအား ဗိုက်ကာ ခတ်
 ခတ်ပြီး တွဲလက်သီး ဘယ်ညာဖြင့် အရှိုက်ကိုဆင့်ကာ ထိုးချလိုက်ပြီး ဓား
 မြှောင်ကိုင်လက်အား လိမ်ချိုးပြီး သူ့ဓားမြှောင်နှင့်သူ ဖတ်သိမ်ကလိုက်ပါ

တော့၏။

အားလုံးရင်တမမကြည့်နေရာမှ သိမ်က တအိအိပုံကာ လဲကျသွား
ပါတော့၏။ မောင်မောင်ကား ရပ်လျက်အနေအထားတည်း။ သိမ်၏ဓားမြှောင်
အား ဇွက် နောက်ပြန်ဖွက်လိုက်၏။

သိမ်က မသေခင် “မြမြဝင်း မင်း မင်း” ဟု နောက်ဆုံးစကား ဆို
သွားခဲ့၏။ မောင်မောင် သိလိုက်ပါပြီ။ မြမြဝင်းဆိုသူမှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆိုသူ
သာ ဖြစ်ရပေတော့မည်။

“သည်မှာ ခင်ဗျားက မြမြဝင်းဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်”

“ဟား . . . ဟား . . . သိတဲ့သူဟာ သေနေစေတာပဲ။ ဟေ့ . . .
သူ့ကို သေနတ်တွေနဲ့ ဝိုင်းချိန်ထား။ လှုပ်တာနဲ့ ပစ်ကြစမ်း”

“ရှင်မသေခင် အကြောင်းစုံ သိသွားအောင် ပြောပြပါမယ်” ဆိုပြီး
သူ၏ ခေါင်းစွပ်ကို ချွတ်လိုက်ရာတွင်တော့ . . .

“ဟင် . . . ခင်ဗျား . . . ခင်ဗျားက လှလှဝင်းပါပဲလား”

“မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မက မြမြဝင်းပါပဲ။ လှလှဝင်းနဲ့ အမြှာညီအစ်
ရင့်။ သူက အကြီးပေါ့လေ”

“ဘာလို့ သူ့ကို သတ်ခိုင်းရတာလဲဗျာ”

“ဒါက သည်လိုရှင့်။ သူ့အဖေဟာ ကျွန်မအဖေကို လက်ထပ်
ဖောက်ပြန်တယ်ဆိုပြီး ရိုက်နှက်နှင်ချလိုက်တော့ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်
တစ်ခုနဲ့ ကျွန်မကို အမေက ဆွဲခေါ်ခဲ့တယ်ရှင့်။ သည်အဖေက သူ့သမီးအပြစ်

သူလှဝင်းကိုတော့ ခေါ်ထားခဲ့တယ်ပေါ့လေ။ ကျွန်မတို့သားအမိဟာ ခိုကိုးရာ
 နေရာပေးထားသောကြောင့် ဘဝရောက်ခဲ့ရတယ်ပေါ့။ အဲသည်မှာ မှောင်ခိုလောကက
 လူလူပွေ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်တဲ့ သူခိုးကြီးဆိုသူက သနားသလိုလို
 ခေါ်ပြီး ကျွေးမွေးခဲ့လို့ အသက်ဆက်ရှင်သန်ခွင့်ရခဲ့ရတယ်။

သူက ကျွန်အမေကို မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းထဲက လက်ထောက်
 ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ထဲမှာ ထပ်ပြီး ရောင်းစားလိုက်တော့ ကျွန်မလည်း မူးယစ်
 ဆေးဝါးဂိုဏ်းထဲမှာပဲ ကြီးပြင်းခဲ့ရပါတယ်။ ခါးသီးလှတဲ့ ဒုက္ခတွေ အများကြီး
 ခံစားရရင်းမှ ကျွန်မ လူဖြစ်လာခဲ့ရတာရှင့်။

အမေက အဖေဆိုသူကြောင့် ကျွန်မတို့ ဒုက္ခတွေရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာကို
 အမြဲပြောတော့ ကျွန်မ အဖေဆိုတဲ့လူကို အမုန်းကြီး မုန်းတီးနာကြည်းခဲ့
 တယ်။ ကျွန်မဟာ ကံကောင်းချင်တော့ ဂျပန်က ရာကူဆာဂိုဏ်းလက်
 ဆောက်နဲ့ အကြောင်းပါခဲ့တယ်။

သူက ကျွန်မကို တကယ်နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးပြီး ပေါင်းသင်း
 ဆွဲခဲ့သူပေါ့ရှင်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသေတော့ သူက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအရာကို ဆက်
 ဆောင်တယ်။ ကျွန်မကို သူသွားလေရာ ခေါ်လေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ တစ်နေ့မှာ
 အုန်းတူးရင်း ရဲတပ်ဖွဲ့တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲမှာ သေစေတဲ့ဒဏ်ရာကြီး ရခဲ့
 တယ်ပေါ့လေ။

ဂိုဏ်းသားတွေကို မသေခင်မှာ အစည်းအဝေးခေါ်ယူပြီး ဂိုဏ်းချုပ်
 ဖြစ် ကျွန်မကို တင်မြှောက်ဖို့ သူကမှာတဲ့အခါ အဖွဲ့ဝင်ဂိုဏ်းသားတွေက

သဘောတူ တင်မြှောက်လို့ ကျွန်မဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်လာခဲ့တယ်ပေါ့လေ။ သည်တော့ရှင် ကျွန်မဘဝရဲ့ မဆပ်ရသေးတဲ့ မုန်းကြွေးကို ဆပ်ဖို့ အကွက်ချပြီး စီစဉ်ခဲ့တာပေါ့ရှင်။

အောင်ထွန်းမှာ မိန်းမရှိမှန်းသိရက်နဲ့ပဲ လှလှဝင်းကို ယူနိုင်အောင် ပိုလိုက်တယ်။ အဖေ့ကို အယုံသွင်းပြီး ကျွန်မလက်နဲ့သတ်ဖို့ ကြံစည်ခဲ့တာ။ အဖေဆိုတဲ့သူက ဆုံးသွားတော့တယ်။ ကံကောင်းတာက သူမဆုံးခင် အောင်ထွန်းကို သူ့သမီး လှလှဝင်းနဲ့ လက်ထပ်ပေးစားခဲ့တာ။ ဟား... ဟား... ဟား... သေအောင်သတ်မည့်သူလက်ထဲ ဝကွက်အပ်လိုက်တဲ့အဖြစ်လေ။

သည်တော့ သိမ်က အောင်ထွန်းမိန်းမရဲ့ အစ်ကိုဆိုတော့ အောင်ထွန်းကို ငယ်နိုင်။ အောင်ထွန်း မသတ်ဘဲနေမှာစိုးလို့ သိမ်ကို ဦးဆောင်စီစဉ်ဖို့ ကျွန်မက အကွက်ချပြီး စီစဉ်လိုက်တာပဲ။ အောင်ထွန်းက လူမသတ်ရဲဘူး။ ပြီးတော့ သူ့သတ်ရမည့်သူက သူ့ရဲ့ဇနီးမယားဆိုတော့ သည်ကောင်အလောင်း ဖျောက်ဖျက်ရာကနေ ရှင်က သဲလွန်စ ရခဲ့တာမဟုတ်လားရှင်

“ဒါပေါ့ဗျာ... ရာဇဝတ်ဘေးဆိုတာ ပြေးလို့ ဘယ်လွတ်ပါ့မလဲဗျာ။ ခင်ဗျားလည်း အဖမ်းခံပါ။ ဆက်မမိုက်ပါနဲ့တော့”

“ဟား... ဟား... ဟား... ရယ်လိုက်ချင်စမ်းပါရဲ့ရှင်။ ရှင်က အခု ကျွန်မရဲ့ လက်ခုပ်ထဲကရေပါ။ ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း... ဝူနဲ့ သေမင်းတွေဆီ ကျွန်မက အခမဲ့ပို့ဆောင်ပေးပါ့မယ်ရှင်။ သွားပေးတော့”

သူမက သူမထိုင်ခုံမှ ခလုတ်တစ်ခုနှိပ်လိုက်ရာလျှင် မောင်ဆောင်

ရပ်နေရာနေရာမှ အပေါက်ပွင့်ကာ မောင်ဖောင် ထိုးကျသွားပါတော့သည်။
 လျှာစီးသလို အောက်သို့ တစ်ရှိန်ထိုးကျနေအံ့ပါပေ။ မောင်ယုတ်နေသည်။
 ဘာမျှမမြင်ရဘဲရှိ၏။ မီးခြစ်ကိုစမ်းပြီး ထုတ်လိုက်ကာ တစ်ရှိန်ထိုး ကျဆင်
 နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ၏။

မိကျောင်းတိုက်ပွဲ

ထိုအပေါက်မှနေ၍ "ဝွမ်း" ခနဲ ရေထဲသို့ထိုးကျသဖြင့် တော်သေးသည်ဆိုရပေမည်။ သို့သော် မတော်ပါချေ။ မိမိတို့လာရောက်ခဲ့စဉ်က မိကျောင်းများ မွေးမြူထားသည့် ရေမြောင်းကြီးထဲ ကျခြင်းတည်း။ ထိုအခါ သတ်ရလိုက်၏။ သိမ်၏ကိုယ်မှ သွေးစိမ်းများ မိမိအင်္ကျီတွင် ပေကျံခဲ့သဖြင့် မိကျောင်းများလာကြပေတော့မည်။ အင်္ကျီကို အမြန်ချွတ်ပစ်လိုက်ရ၏။

သိမ်ကိုင်ဆောင်ထားသော ဓားမြှောင်ယူလာခဲ့ခြင်းက မိကျောင်းများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အသုံးဝင်တော့၏။ မိကျောင်းနှင့် ရင်ဆိုင်သည့် အခါ သူ၏ကျောပြင်ပေါ်တွင်နေခြင်းထက် သူ၏ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းကို ဖက်တွယ်ရင်ဆိုင်ခြင်းက ပိုမိုသင့်တော်ပေသည်။ မိကျောင်းအပေါ်ပိုင်းသည် မာကျောသော အရေခွံရှိပြီး သူတို့၏အမြီးကား လွန်စွာမာကျောသန်စွမ်းကြသည်။

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

ဝမ်းဗိုက်အောက်ပိုင်းအရေခွံသည် ပျော့ပျောင်းသဖြင့် ဓားမြှောင်ကဲ့သို့ ခွန်ထက်သော လက်နက်နှင့်ဆိုပါက မိကျောင်း မခံနိုင်ပေ။ တိုက်ခိုက်ရာတွင်လည်း သူ့လည်ပင်းအား ခွပြီး ဖက်တွယ်ထားပါက လက်နက်မပါသည့်တိုင် ထိုမိကျောင်းရန်ပြုခြင်း မပြုနိုင်တော့ပါချေ။

မောင်မောင်တွက်ဆသည့်အတိုင်း မိကျောင်းများ သွေးညှို့နံ့ရသည်နှင့် ရောက်ရှိလာကြပြီး အကျိုးအား ပိုင်းလုယက် ကိုက်ခဲလျက်ရှိတော့ရာ မောင်မောင်က မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင်၏ အောက်ပိုင်းသို့ ကူးခတ်ကာ ဓားမြှောင်ဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းအား ထိုးခွဲလိုက်တော့သည်။

မိကျောင်းထံမှ သွေးများ ပန်းထွက်သဖြင့် ကျန်မိကျောင်းတို့ အမြင်သေမကွဲဖြစ်ကာ သူတို့အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ကြကုန်လေသည်။ မောင်မောင်လည်း ထိုနေရာမှ လွတ်ကင်းအောင် ရေအောက်ပိုင်းမှ ကူးခတ်ကာ အပေါ်သို့ ထိုးတက်လာခဲ့၏။ အပေါ်တွင်တော့ လုံခြုံရေးလက်နက်တိုင် အစောင့်နှစ်ယောက်ရှိနေပြီး မိကျောင်းများ၏ တိုက်ပွဲကို အာရုံစိုက်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

သိမ်ထံမှ ဓားမြှောင်က အသုံးဝင်လာပြန်သည်။ မိကျောင်းများ တဝန်းဝန်းသတ်ပုတ်နေသံကြောင့် မိမိ သူတို့အနားကပ်လာသည်ကို မကြားသိဘဲရှိ၏။ ရန်သူတစ်ယောက်အား နောက်မှနေ လည်ပင်းသိုင်းဗြုပ်ပြီး နှလုံးသားတည့်တည့်သို့ ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးစိုက်ကာ အပြတ်ရှင်း၍ ကျန်တစ်ယောက်တွေ့ကာ သေနတ်ပြေးကောက်ပြီး ပစ်ရန်ပြုစဉ် မောင်မောင်လက်မှ

မိုးကြိုး

စားပြောင်ဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်၏။ ထိုသူ၏နဖူးတည့်တည့်သို့ စားပြောင်ဖြင့်
 စိုက်ကာ တအိအိလဲဖြူစေရန်အတွက်တော့သည်။ အနွယ်အပွားများ ကင်းရှင်းသွား
 ဖြစ်သဖြင့် ရန်သူလက်နက် ချီနန်းလက်နက်ဟု သဘောပိုက်ပြီး တစ်လက်ထံ
 စလွယ်သိုင်းရင်း ...

ကတ်သိမ်းပိုင်း

တစ်လက်ကိုတော့ လက်မှကိုင်ကာ ကျည်ခါးပတ်များကိုပါ ဖြတ်
ထုခဲ့ရ၏။ မောင်မောင် လျှို့ဝှက်အပေါက် ပင်လယ်သို့ထွက်ရာသို့ မထွက်ဘဲ
အပေါ်ခန်းမကြီးသို့ သွားရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပြန်တက်ခဲ့သည်။ သူ၏
ထက်ပတ်နာရီက နံနက် (၃) နာရီခွဲအချိန် ညွှန်ပြနေပေသည်။ ဌာနချုပ်သို့
ဆက်သွယ်ကာ မူးယစ်ဆေးဝါးပိုက်ကြီးအား ဖြိုခွင်းရေးအတွက် သတင်းပို့
ရ၏။

“ကောင်းကင် . . . ကောင်းကင် . . . ကြားလား . . . ကြားရင်
အကြောင်းပြန်။ ဆင်ရိုင်းခေါ်တယ် . . . ကြားလား”

“ဆင်ရိုင်းကြားပြီ။ သတင်းပို့ပါ”

“ကောင်းကင် အဖြူဖြူခွင်းရေးစတင်ပါ။ ခေါင်မိုးကနေ မိုးရွာမှ ဖြစ်

မယ်။ ပင်လယ်ပြင်က လှိုင်းထန်နေတယ်”

“ကောင်းပြီ။ အခြေအနေသတင်းပို့ပါ”

“ဆင်ရိုင်းတို့ လှုပ်ရှားနေပြီ။ ငှက်မလေးတွေလည်း ပျံသန်းနေပြီ။
မြွေဟောက်နက်ကြီးကို ဖမ်းမိဖို့ အင်အားလိုတယ်။ ဒါပဲ”

“ရပြီ။ ၀၄:၀၀ နာရီမှာ ကောင်းကင်ကနေ မိုးရွာမယ်။ ဒါပဲ”

“စက်ပိတ်ပြီ”

“အောင်မြင်ပါစေ ဆင်ရိုင်းရေ”

မောင်မောင် ဆက်လျှောက်လှမ်းခဲ့ရာ မိမိတို့ စတင်ရောက်ရှိခဲ့စဉ်က
မှတ်သားထားသည့်အတိုင်း မြွေဟောက်နက်ရုပ်ပုံရှိ မျက်လုံးအစုံတို့
လက်နှစ်ချောင်းထိုးလိုက်ရာ သံမဏိတံခါးကြီး ပွင့်သွားခဲ့၏။ မိမိတို့အား
စစ်ဆေးရာ အခန်းများရှိရာတွင်တော့ လုံခြုံရေးအစောင့် (၄) ယောက်နှင့်
ရှိနေသည်။ မိမိက မြွေဟောက်ဂိုဏ်းသားဝတ်စုံ ဝတ်ခဲ့သဖြင့် တစ်ယောက်
တံ မြင်သွားကာ ...

“ဟေ့ကောင် ... ဘာဖြစ်လို့ လာခဲ့တာလဲကွ”

“ငါအရက်သောက်ချင်လို့။ မင်းတို့မှာ လက်ကျန်ရှိသေးလားလို့”

“ရှိတယ်။ သိပ်လည်းမူးမနေနဲ့ဦး”

“အေးပါဟ”

မောင်မောင် သနားစွာညှာခြင်းမပြုနိုင်ပါ။ မိမိ၏ လက်နက်ဖြင့်
အပြတ်ချေမှုန်းလိုက်ရတော့၏။ အချိန်ကအရေးကြီးနေပြီဖြစ်၏။ မြွေဟောက်

ဆင်ဂိုက်ကလျှပ် မမြဲမြဲဝင်းကို အလွတ်ပေး၍မဖြစ်ချေ။ ဂိုက်ကသားများအားလုံး
 တို့ ချေမှုန်းဖမ်းဆီးမိဖို့ လိုအပ်သည်ပေ။ လူမိုက်ဆိုသည်က ခွေးပြီးကောက်
 ဆည်တောက်ခွပ်သလိုဖြစ်၏။ လွတ်သွားပါက တစ်ချိန် အင်အားစုပြီး ပြန်
 ဆည် ဦးမော့လာမည်ပေ။

ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်နိုင်ပါ

မောင်မောင် ဓာတ်လှေကားဖြင့် ခန်းမကြီးဆီသို့ တက်ရောက်ခဲ့
ဓာတ်လှေကားတံခါးပွင့်သည်နှင့် တစ်ပတ်ကျမ်းပစ်ကာ ခန်းမထဲသို့ မှုတ်
ထိုင် လက်နက်က ချိန်ရွယ်ထားပြီးဖြစ်၏။ မြွေဟောက်နက်ဂိုဏ်းသားများ
ရှုတ်ရှုတ်သဲသဲဖြစ်နေသည်။ မောင်မောင်လည်း အကာအကွယ်ကောင်
ပြီး တွေ့မြင်သမျှကို ချေမှုန်းရတော့၏။

တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ ရွှေ့ပြောင်းပြီး အစည်းအဝေးခန်းမဘက်သို့
ရွှေ့လျားချဉ်းကပ်လာရ၏။ ရန်သူကိုတော့ မညှာတာနိုင်ပေ။ မူးယစ်ဆေး
ဂိုဏ်းကြီး ပပျောက်သွားရန် အဓိကဖြစ်၏။ ကောင်းကျိုးမပေးဘဲ လူသားများ
၏ ဘုံအန္တရာယ်ကို ကျူးငုပ်မကျန် ချေမှုန်းရပေမည်။

အစည်းအဝေးခန်းမကြီးတွင် တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ပါ။

ဆင်ရိုင်းပြန်ထွက်ခဲ့ပြီး စွန်ရဲမနှင့် သိန်းငှက်မတို့နှင့် ဆုံမှတ်သတ်မှတ်ရာ
 ရေကန်ဘက်သို့ ကာပစ်ပစ်ကာ လှမ်းခဲ့ရ၏။ သေနတ်နှစ်လက်စလုံးအား
 အကာအကွယ်ယူကာ ကျည်များ ပြန်ဖြည့်ရ၏။ သူ၏ လက်ပတ်နာရီကြည့်
 နံပါတ် (၀၄:၂၀) သို့ ညွှန်ပြနေ၏။ ကောင်းကင်မှ မိုးရွာသွန်းချလေပြီ။
 သေနတ်သံများကို ကြားနေရသည်။

“ဆင်ရိုင်း... ကြားလား။ ကြားရင် အကြောင်းပြန်”

“ကြားတယ်။ ဂိုဏ်းချုပ်ပျောက်နေပြီ။ မလွတ်စေနဲ့”

“ရပြီ”

မောင်မောင်လည်း နောက်ကျောဘက်မို့ ရန်သူတို့ရှေ့သာ မဲပစ်ခုခံ
 ရသဖြင့် နောက်မှနေ ရှင်းပစ်နိုင်ခဲ့ပြီး ရေကူးကန်ဘက်သို့အရောက်လှမ်း
 ခဲ့ရာ ...

“ဟေ့... မလွတ်နဲ့ လက်မြှောက်ထားပါ”

“စွန်ရဲမ... ငါပါဟာ။ ဆင်ရိုင်း”

“ဟူး... တော်ပါသေးရဲ့ရှင်။ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ”

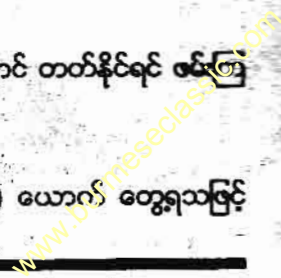
“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ပျောက်နေတယ်။ သူက မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ”

“ဟင်... ဟုတ်လား”

“အေး... အလွတ်မပေးနဲ့။ အရှင်ရအောင် တတ်နိုင်ရင် ဖမ်းကြ

အယ်”

စွန်ရဲမတို့နှင့် မြွေဟောက်ဂိုဏ်းသား (၃) ယောက် တွေ့ရသဖြင့်

မေးမည်ကြံရာ စွန်ရဲမက ပြုံးပြီး . . .

“သူတို့က အရိပ်တွေလေ။ လျှို့ဝှက်မြွေဟောက်ဂိုဏ်းထဲဝင်နေတဲ့
ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေပါပဲ။ ဒါဆို ကျွန်မတို့အဖွဲ့ မိန်းကလေးလူကုန်တွေကို သွား
ကယ်ကြမယ်ရှင့်”

“အေး . . . ကောင်းတယ်။ ငါတော့ တပ်ဖွဲ့တွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး
ချေမှုန်းဖို့ လုပ်မယ်”

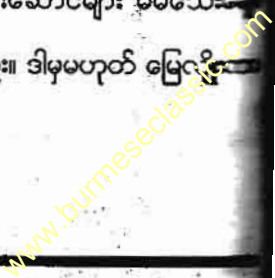
“လေးစားပါတယ် ရဲမှူးရှင့်”

“အေး . . . အေး . . . အောင်မြင်ပါစေကွယ်”

မောင်မောင်တို့၏ ရဲတပ်ဖွဲ့ ကွန်မင်ဒိုများသည် ရဟတ်ယာဉ်များ
ဖြင့် ဆင်းသက်ကာ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းသားများကို ချေမှုန်းလျက်ရှိတော့
သည်။ မောင်မောင်လည်း ဆက်သွယ်ရေးစက်ဖြင့် အကြောင်းကြားပြီး
ပေါင်းရ၏။ မြွေဟောက်ဝတ်စုံ ချွတ်လိုက်ပြီးပြီမို့ လူမှားစရာလည်း မရှိတော့
ပါချေ။ တစ်စတစ်စ သေနတ်သံ ခုခံမှုကျပါးလာခဲ့၏။ ဒဏ်ရာရသူများ
လက်နက်ချ အညံ့ခံကာ ဂိုဏ်းသားများကို ဖမ်းဆီးလက်ထိပ်ခတ်ကာ ထစ်
နေရာတွင် စုဝေးကာထား၏။

အဓိက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်များ မမိသေးဘဲ
သူတို့ ဘယ်လိုအတောင်ပေါက်ပြီး ပျံလေသနည်း။ ဒါမှမဟုတ် မြေလှိုင်း
သွားလေပြီလား။

“ဟာ . . . ဒုက္ခပဲ”

ဆင်ဂိုင်းမောင်မောင်နှင့်မသေသောအလောင်း

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ရဲမှူးမောင်မောင်”

“သူတို့ ပင်လယ်ဘက်ကနေ ထွက်နိုင်တယ်ဗျ။ ခန်းမကြီးဘက်ကို
ရောက်ချီတက်ကြရမယ်ဟေ့ မြန်မြန်”

မောင်မောင်နှင့် တပ်စုတစ်ခုခေါ်ကာ ခန်းမဆောင်သို့ အမြန်ချီတက်
ခဲ့ကြသည်။ ခန်းမကြီးရောက်သည်နှင့် ဓာတ်လှေကားအသုံးပြုကာ ဆင်းရ
နိုင်သည်။ ဓာတ်လှေကားမှာ လူဆယ်နှစ်ယောက်သာ သယ်ဆောင်နိုင်
သဖြင့် သုံးသုတ်ခွဲကာ လိုက်ရတော့၏။ မောင်မောင်က ရှေ့ဆုံးအဖွဲ့ဦးဆောင်
ကာ ဆင်းခဲ့ကြ၏။

ထင်သည့်အတိုင်းပါပေ။ သူတို့အား စစ်ဆေးရေးအခန်းများရှိရာမှ
နှိုးသားမန်အရပ်အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြီး ထွက်ခွာနေကြသည်ကို တွေ့ရ
တော့၏။

“ဟေ့ . . . ရပ်လိုက်ကြစမ်း”

သူတို့က မရပ်ဘဲ ခုခံပစ်သဖြင့် တိုက်ပွဲငယ်လေးတစ်ခု ဖြစ်ပွားရ
တော့၏။ အမြန်ချေမှုန်းနိုင်ရန်အတွက် မိမိ၏မီးခြစ် လက်ပစ်ဗုံးအား ပစ်ကာ
ချေမှုန်းရတော့သည်။ သူတို့ကား ခုခံပစ်သူအချို့သာ ချန်ရစ်ခဲ့ခြင်းတည်း။
သံကောက်ခါးကြီးတစ်ချပ် ကာခြားနေပါသေး၏။ ထိုသည်ကို ဖြတ်သန်းပြီးမှ
ဆက်တော်ဘုတ်များဆိုက်ကပ်ရာ မိကျောင်းများရှိသော တူးမြောင်းထဲသို့
ဆုတ်မည်ဖြစ်ပေသည်။ ကျန်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကိုပါ စုစည်းပြီး ထိုသံကောက်ခါး
ထို့ ခွင့်ကာ တူးမြောင်းကုန်းပတ်ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြချိန်တော့

မောင်မောင်တို့ရှေ့မှပင် မော်တော်ဘုတ်နှစ်စင်း အပြင်းမောင်
တာ လျှို့ဝှက်ချောက်ကမ်းပါးတံခါးဝသို့ မောင်းနှင်သွားနေပြီကို တွေ့ရပါ
သည်။ သူပစ် ကိုယ်ပစ်ဖြင့် အပြန်အလှန်ပစ်ခတ်မှုသာ လုပ်နိုင်ခဲ့
မြွေဟောက်နက်ဂိုဏ်းချုပ်ပါ လွတ်မြောက်သွားကြပြန်တော့၏။

“ကောင်းကင် . . . ကောင်းကင် . . . ကြားလား။ ဆင်ရိုင်းခေါ်တာ
ကြားလား”

“ကြားတယ် ဆင်ရိုင်း။ အခြေအနေ ဘာထူးသလဲ”

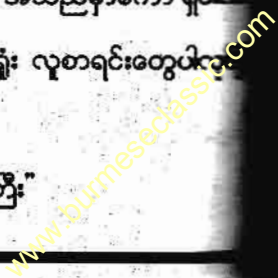
“ဂိုဏ်းချုပ်ဆိုသူနဲ့ အပေါင်းအပါတွေ မော်တော်ဘုတ်နှစ်စီးနဲ့ လွတ်
မြောက်သွားပါတယ် ရဲမှူးကြီး”

“ဟာကွာ . . . ဒုက္ခပဲ။ ဘယ်လိုဆက်လုပ်ကြမှာလဲ”

“သူတို့ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းခွဲများ တည်ရှိတဲ့ နိုင်ငံမြို့တွေမှာ
ဂိုဏ်းတည်နေရာကို ချေမှုန်းပါ ရဲမှူးကြီး။ ပြီးတော့ ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်
ရဲ့ ဓာတ်ပုံအချက်အလက်များကို နိုင်ငံတိုင်းရှိ ရဲတပ်ဖွဲ့တွေကို ဖြန့်ဝေ
ရဲမှူးကြီး။ လေယာဉ်ပျံ၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ ရထားဂိတ်များပါ အစစ်အဆေး
ပြုလုပ်စေချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အေးပေါ့ . . . ဒါပဲရှိတော့တဲ့ဟာ။ အခု အဲသည်မှာကော ရှင်
ပြီးပြီလား။ ပြီးရင် အသေအပျောက် အကျအရှုံး လူစာရင်းတွေပါလား
အစီရင်ခံပါ မောင်မောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . လေးစားပါတယ် ရဲမှူးကြီး”

“အေး . . . အေး . . . ဆက်လုပ်ကွာ”

မောင်မောင်လည်း ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်များပါ လွတ်မြောက်သွားသဖြင့် မျက်နှာကောင်းမရတော့ဘဲ ဖြစ်ရ၏။ စခန်းသိမ်းရန် အတွက်သာ အပေါ်ပြန်တက်ခဲ့ကြပြီး လုပ်ဆောင်ရပါတော့၏။ တော်သေးသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ စွန့်ရဲမတို့ကျေးဇူးကြောင့် လူကုန်ကူးခံ မိန့်ကလေးငယ်များ ပြန်လည်ကယ်တင်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်တော့သည်။

ကျားရဲမတော့ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့် လှူသွားခဲ့ရာပြီ ထင်ရှားစွာမတွေ့ပါချေ။ မိမိတို့၏ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ ကျဆုံးစာရင်းပါ ပြုစုရ၏။ နေ့သူအကျအဆုံး ဒဏ်ရာရသူများနှင့် ဖမ်းဆီးရမိသူများအားလုံးကို အစီရင်ခံစာထင်ရပါ၏။ ထိုသတင်းအား ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုဘဲ ဆိုင်းငံ့ထားရန် အမိန့်

မောင်မောင်လည်း မိမိ၏မိခင်ရင်း မှုခင်းရဲတပ်ဖွဲ့ဌာနချုပ်သို့ ပြန်သွားရတော့၏။ မြို့စားကျွန်းသည် မလေးရှား၊ ထိုင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတို့၏ ရေပိုင်နက်များနှင့် သိပ်မကွာဝေးဘဲ မလေးရှားနိုင်ငံပိုင် ကျွန်းလေးမို့ သူတို့အစီရင်ခံစာတော်ဘုတ်များ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြောင်းသာ သိရတော့၏။

နိုင်ငံတိုင်းတွင် မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းခွဲများကို ဖြိုခွင်းနိုင်ခဲ့ပြီး အချို့ဂိုဏ်းခွဲခေါင်းဆောင်များကို အသေဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကြီးကိုတော့ အစအနပင် ရှာဖွေမတွေ့ရဘဲရှိ၏။ မလှလှဝင်းရှိရာ ဆေးရုံမောင်မောင်ရောက်သည့်အခါ သူမမှာ အင်အားဖျော့တော့ရာက အနည်း

ငယ် လန်းဆန်းလာကြောင်း တွေ့ရ၏။ အမှုလည်း ပိတ်ရတော့မည်မို့ သူမ ငြိမ်ငြိမ်သို့ နောက်တစ်ပတ်လောက်ဆိုပါက ပြန်နိုင်ပါပြီ။ သူမအတွက် ဆု ငြောင့်ခလုတ် ကသင်းမရှိတော့ပါချေ။ ဘဝသစ် ပြန်လည်ထူထောင်ရဦးမည် ဖြစ်တော့၏။

မောင်မောင်လည်း အစီရင်ခံစာရေးနေစဉ် မိမိ၏တပည့်ကျော် ဆားပုလင်းတပ်ကြပ်ကြီးအောင်ထွန်းက . . .

“အာစရိ မြိတ်ရဲတပ်ဖွဲ့က ဖုန်းခင်ဗျ”

မိမိ၏တယ်လီဖုန်းသို့ လက်ဟန်ဖြင့် လိုင်းပြောင်းချိတ်လိုက်ခိုင်းပြီး ဖုန်းကိုင်ကာ . . .

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ရဲမှူးမောင်မောင်ပါ”

“ရဲမှူးမောင်မောင် ကျွန်တော် မြို့နယ်မှူးတင်ညွှန်ပါ။ ဆရာကို မသေသော အလောင်းအမှုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ သတင်းပို့ချင်လို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ”

“သည်လိုဗျ . . . လူသတ်တရားခံ ဦးအောင်ထွန်းဟာ စိတ်ဝေဒနာ ဇောက်ပြန်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်သွားပါတော့တယ်။ အဲဒါကို သူ့ရဲဇနီး တရားလို မလှလှဝင်းက သင်္ဂြိုဟ်ဖို့ ခွင့်တောင်းခံတာပါ ခွင့်ပြုရမလားခင်ဗျ”

“ဗျာ . . . ဘယ်လို မလှလှဝင်းက ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ သူမက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ယောက်ျားနဲ့ သူမကစဲ တာဝန်ယူ သင်္ဂြိုဟ်ပါရစေတဲ့ ရဲမှူးမောင်မောင်”

www.burmeseclassic.com

မောင်မောင် ရိပ်စားမိလိုက်ပါတော့သည်။ သည်လိုကိုး . . .

“ဟေ့ . . . အောင်ထွန်း လေယာဉ်ပျံရုံးကို ဖုန်းဆက်ပြီး မြိတ်ကို

ခွတ်ခွာဖို့ ရှိ/မရှိ။ ရှိရင် ငါ့အတွက် တစ်နေရာလုပ်ခိုင်းလိုက်။ မြန်မြန်ဟေ့

ကြီးကြီးဆီသွားပြီး အစီရင်ခံရဦးမယ်ကွ”

“အဆူခံဖို့ပြောပါ အာစရိရယ်”

“မင်းတော့ကွာ အကွက်မှားသွားပြီကွ . . . သိလား”

မောင်မောင်လည်း တအောင်ကြာ ရဲမှူးကြီးထံမှ ဖုန်းဖြင့် အောင်

ထံ . . .

“ဘာတဲ့လဲကွ”

“ရတယ် . . . အာစရိရဲ။ ညနေ (၁၅:၃၀) မိနစ် လေယာဉ်ချိန်ရှိ

ရန်ကုန်၊ မော်လမြိုင်၊ ထားဝယ်၊ မြိတ်၊ ကော့သောင်း ခရီးစဉ်ယူဘိ”

“တော်ပြီပြီ”

မောင်မောင်လည်း ရဲမှူးကြီးအား အလေးပြုပြီး ပေါ့ပါးသွက်လတ်

ဖြင့် သူရုံးခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ရာ . . .

“အာစရိ မြိတ်ကို ဘာသွားလုပ်မှာလဲဗျ”

“ဪ . . . ငါ အသုဘပို့ဖို့ဆိုပါတော့ကွာ”

“ဗျာ”

မောင်မောင်လည်း ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်း မပြုနိုင်တော့ဘဲ

အဆိပ်အမိဆင်းရန် သူ၏ကားဖြူလေးဖြင့် ဌာနချုပ်မှ ထွက်လာပါတော့

www.burmeseclassic.com

ဆင်ရှိုင်းဟောင်းဟောင်းနှင့်ပသေသောအလောင်း

သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ မုဆိုးမသူဌေးမလေး လှလှဝင်းတစ်ယောက်တော့ မိသားစုလုပ်ငန်းတွေကြားထဲမှာ အသစ်တစ်ဖန် ဘဝပြန်စတင်နေတော့မည် ထင်ပါသည်။ လင်ကုန်မှောက်တော့ တစ်သက်ဆိုသလို မိမိတို့ ဘဝကြင်ဖော်အရွေးမှားခဲ့ရင်ဖြင့် ...

တိုက်

သည်။ မိမိတို့သည် ဥပဒေဘက်တော်သားများမို့ အချိန်မရွေး ခရီးသွားလာ နိုင်သဖြင့် သူ၏ ကားထဲတွင် ခရီးဆောင်အိတ်ဖြင့် လိုအပ်သမျှကို အပြည့် ထည့်ကာ အဆင်သင့်ထားသဖြင့် အိမ်သို့ မဝင်တော့ဘဲ လေဆိပ်သို့ တန်း လာနိုင်ခြင်းပါပေ။

မြိတ်မြို့၏ အလှအပဆုံးနေရာကား ပင်လယ်ဘက် ဆိပ်ကမ်းတစ် လျှောက်ပါပေ။ လူအများလမ်းလျှောက်ရန်နှင့် ပင်လယ်ရှုခင်းအလှကိုခံ ရှုမြင်ကြည့်နိုင်ရန် ထိုင်ခုံတန်းလေးများပါ ပြုလုပ်ထား၏။ လေဆိပ်ကမ်း မြို့တွင်းဝင်လာသည့်အခါ ဦးအောင်ထွန်း၏ အသုဘစည်ကားစွာ ချသွားလေ ပြီ။ မောင်မောင်လည်း မြိတ်ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်ရောက်သတင်းပို့ပြီး ရဲတပ်ဖွဲ့ အင်အား (၇) ယောက်ဖြင့် အသုဘသို့ လာခဲ့ကြ၏။

တွေ့မြင်ရပါပြီ။ အသုဘရှင် ဒေါ်လှလှဝင်းတစ်ယောက် အပူရစ် သွင်ဖြင့် ညှိုးနွမ်းလျှော့စွာ မြင်ရသလိုအဖို့ စာနာမိကြပေမည်။ မောင်မောင် ဒေါ်လှလှဝင်းအနားသို့ ကပ်ကာ လက်တစ်ဖက်ဆွဲပြီး လက်ထိပ်ခတ်လိုက်၏။

“မမြမြဝင်း . . . ခင်ဗျား ပြေးမလွတ်ဘူးဆိုတာ သိပြီမဟုတ်လား”

“ဟင် . . . ရှင် . . . ရှင်”

“အို . . . မလုပ်နဲ့လေ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဓားမြှောင်က လူမြင်မကောင်”

ဘူးဗျား။ အေးအေးဆေးဆေးသာ လိုက်ခဲ့ပါ။ ဟေ့ . . . သူ့ရဲ့အသုဘ စည်သည်တွေကို သေချာစစ်ဆေးပါ။ တစ်ယောက်မှ မလွတ်စေနဲ့”

မောင်မောင်လိုက်ခဲ့သော မသေသောအလောင်းအမှုကား